

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๓ ปีที่ ๕
ครั้งที่ 10/2525 (สมัยสามัญ)
วันพุธที่ 23 มิถุนายน 2525
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.25 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 263 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ 1 ด้วยทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่ได้ส่งร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีและวิธีพิจารณาคดีภาษี พ.ศ. ของคุณคุณิน บุญสุวรรณ เป็นผู้เสนอ เพื่อให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พิจารณารับรองเนื่องจากว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินนั้น ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้กำลังอยู่ในระหว่างพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 2 ทางประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ 18 มิถุนายน 2525 ที่ประชุมได้ลงมติตั้งผู้มีรายนามต่อไปนี้เป็นกรรมาธิการร่วมกันซึ่งเป็นกรรมาธิการของฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. จำนวน 19 ท่าน 1. นายประกอบ ตูจินดา 2. พลโท ประเทือง อารีนิจ 3. พลเรือตรี ประยงค์ เจริญสุวรรณ 4. นายประสพ รัตนากร 5. นายปราเสริฐ ปราสาททองโอสธ 6. พลเรือโท ปรีชา สงวนสินธุ์ 7. นายปลั่ง มีจุล 8. พลตำรวจตรี พิเชิด รักษาณาเวช 9. นาวาอากาศเอก ไพบูลย์ ธารีเกษ 10. พลโท ภิญญู วัชรเทศ 11. นางวิมล ศิริไพบูลย์ 12. พันเอก ศักดิ์ศรี แข็งแรง 13. พลเรือตรี สกล ชลออยู่ 14. พันเอก สงวน คำวงษา 15. พันโท สมพันธ์ บุญยศุต 16. พลตรี สฤษดิ์วงศ์ วงศ์ถ้วยทอง 17. นายसानนท์ สายสว่าง 18. นายอมร จันทรสมบูรณ์ 19. พลตรี เอนก บุญยถิ

เรื่องที่ 3 ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ชุดที่ 2 ครั้งที่ 5/2525 (สมัยสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ 18 มิถุนายน 2525 ที่ประชุมได้ลงมติตั้งผู้มีรายนามต่อไปนี้เป็นกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่...) พ.ศ. จำนวน 18 คน 1. พลเรือตรี ชชาติ ทิษรบรรจง 2. พลอากาศตรี ธนธรรม ประมวญทอง 3. นายธรรมบุญ ลัดพลี 4. พลอากาศเอก ประพันธ์ ฐปะเตมีย์ 5. พลโท

918

ประสิทธิ์ ใจชื่น 6. พลอากาศตรี เบื้องวิทย์ หงสนันท์ 7. นายปลั่ง มีจุล 8. พลตรี พิจิตร
 กุลละวณิชย์ 9. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร 10. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะมาน
 11. พลอากาศโท วันชัย พิไลพงษ์ 12. นายสมภพ โทตระภิกข์ 13. นายसानนท์ สายสว่าง
 14. พลโทสืบ อักษรานุเคราะห์ 15. พลตำรวจเอก สุรพล จุลละพราหมณ์ 16. พลเอก
 เกรียง ภิษฐบรรจง 17. หลวงอรรถไพศาลศรี 18. พลเรือเอก โอภาส จามิกรณ์ นี่เป็น
 เรื่องที่เรียนให้ท่านทราบไว้ นะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุมไม่มี
 ต่อไปนี่ก็เป็นเรื่องด่วนพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่..)

พ.ศ. นายไกรสร ตันติพงศ์กับคณะเป็นผู้เสนอ เชิญคุณไกรสรครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสร เดี่ยวศรี ว่าอย่างไรครับ

(นายศิริ หุ่นทอง ได้ยกมือขึ้น)

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศิริ หุ่นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคสยามประชาธิปไตย ผมขอปรึกษาท่านประธาน เป็นเรื่องข้อบังคับ ข้อ 37 (1) นะครับ ขอพิจารณาเป็นเรื่องด่วนเกี่ยวกับเรื่องรับซื้อข้าวของรัฐบาลที่ได้ประกาศไป 20 จังหวัด ฉะนั้นเป็นการไม่ทั่วถึงของประชาชน ซึ่งชาวไร่ชาวนา ชาวเกษตรกร ซึ่งจังหวัดใกล้เคียงกันครับท่านประธานก็ไม่ได้รับซื้อ ทำให้ถึงข้อ 20 จังหวัด ชาวนาปิ้งนั้นมีทั่วไปเหมือนกันครับ และนาปิ้งก็เช่นกันครับขายไม่ได้ตามราคา ที่รัฐบาลได้จ่ายเงินเรียกผู้ว่าราชการจังหวัดมา 20 จังหวัดเท่านั้น ฉะนั้นผมจึงขอปรึกษาตามข้อ 37 (1) ครับ ใครเห็นด้วย ยืนรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จะต้องมาโหวตกันใหม่ จะปรึกษา คงมีเรื่องนึกเดียวเท่านั้นใช่ไหมครับ มีอะไรครับ ความประสงค์มีอะไรครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ความประสงค์ของผมนะครับก็อยากจะให้ใช้รัฐบาลนั้น ยกตัวอย่าง 20 จังหวัดให้ผู้ว่ามาประชุม แต่อีกจังหวัดใกล้เคียงกันครับอย่างจังหวัดของผมท่านประธานท่านไปดูเถอะครับ จังหวัดชัยนาทซื้อ จังหวัดนครสวรรค์ซื้อ และจังหวัดสุพรรณบุรีซื้อ จังหวัดอุทัยธานีไปทอดทิ้งไว้ที่ไหนครับ ประชาชนก็จะเดินขบวนเข้ามาอีก ผมก็ไม่มีเงินที่จะเลี้ยงประชาชนหรอกครับ ซึ่งก็มีผู้ว่าบางคนมาประกาศว่ามีนักการเมืองไปสนับสนุนให้ชาวนาเดินเข้ามาและท่านโฆษกรัฐบาลประกาศเมื่อเช้าเขาบอกว่า มีนักการเมืองแต่ไม่บอกชื่อ ฉะนั้นผมไม่อยากจะมาทอรอกครับท่านประธาน เขาก็มาเคื้อรื้อนผู้แทนเงินเดือน 18,000 เหลือ 15,000 ไม่พอเลี้ยงหรอกครับ ไม่อยากเอามาก็อยากให้รัฐบาลนี้ได้ให้ความเป็นธรรมกับชาวไร่ชาวนาทั่วประเทศ ฉะนั้นกระทรวงเกษตรนี้ครับทำไมทำงานอย่างนี้ และปัญหาที่มันเกิดขึ้นมันเกิดจากอย่างนี้ครับท่านประธานก็อยากจะพูดกับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ทำให้ถึงทำอย่างนี้และเมื่อมีปัญหาขึ้นมาจะครับท่านประธาน และทางภาคอีสานก็เหมือนกันครับ ทางภาคใต้ก็มีข้าวมีเหมือนกันเฉพาะจังหวัดของท่านประธาน ผมก็เชื่อว่ามีครับ ลำปางก็ไม่มีครับ ตากก็ไม่มีครับ กำแพงเพชรก็ไม่มี ผมไปกำแพงเพชรมีชาวนาปิ้งเขาก็เยอะแยะหมดครับ เมื่อวานขึ้นนี้เองไปมาท่านประธาน เฉพาะจังหวัดของผมทั้งนาปีและนาปิ้งเลยครับขายไม่ได้เวลานี้ ชาวนาปิ้งก็เหลือ 2,400-2,200 เท่านั้นครับท่านประธาน แล้วผมไม่ทราบว่าท่านประธานผมขออีก 2 นาทีนะครับ รัฐบาลตอนแรกครับเมื่อชาวนาปีออกเมื่อต้นปี ท่านโฆษกได้ประกาศไว้บอกว่า เรื่องราคาข้าวราคาประกันนั้นให้เทวดาก็แก้ไขปัญหานี้ไม่ได้ ท่านโฆษกรัฐบาลก็ได้ประกาศไปอย่างนั้น รุ่งขึ้นอีก 2 วันครับ ท่านรัฐมนตรีเกษตรได้ออกทางทีวี บอกว่า ให้ชาวนานั้นอย่าใจร้อน ใจเย็น ๆ ตอนนี้ข้าวมันมากก็รอให้เดือนเมษายน-พฤษภาคม ราคาข้าวก็จะดีให้เก็บ

เอาไว้ก่อน เขาก็เก็บข้าวบาปี่เขาไว้จนปานนั้นตอนนั้นขายได้ 3,100-3,200 เคียววัน 2,400 แล้วครับ ทำอย่างไร ขอให้รัฐบาลช่วยแก้ไข แล้วก็ทำไมถึงได้ก้าวร้าวไปทางผู้แทนราษฎรว่า ให้นำนักการเมืองมา เอาละครับท่านประธาน ผมขอฝากไว้ว่าให้รัฐบาลได้รับแก้ไขปัญหานี้โดยด่วนให้ทั่วถึงกันครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษนะครับ ผมว่าก็ไม่จำเป็นต้องเสนอเป็นข้อบัญญัติ กระมัง พูดไปแล้วกับท่านรัฐมนตรี ท่านนั่งอยู่ท่านก็รับไปน่ะครับได้ไปพิจารณาครับ ขอบคุณครับ เชิญคุณไกรสรครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายไกรสร ตันติพงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบพระคุณท่าน ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่งที่ท่านกรุณานำเรื่องที่กระผมและคณะขอเสนอแก้ไขข้อบังคับ ข้อ 15 เข้าพิจารณาในการประชุมสภาวันนี้เป็นเรื่องด่วน การที่กระผมและคณะเป็นผู้เสนอซึ่ง ประกอบไปด้วย คุณนิยะฉัตร วัชรภรณ์ คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ คุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ คุณอำนาจ สุวรรณศิริ คุณสีหนาท ภาษา คุณประยุทธ์ ศิริพานิชย์ คุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา ท่านรัฐมนตรี ปรีดา พัฒนถาบุตร คุณสกุล ศรีพรหม และคุณคณิต บุญสุวรรณ มีความคิดเห็นว่าจะมีการพิจารณาแก้ไขข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็เนื่องจากท่านประธานย่อมจะทราบ คืออยู่แล้วว่าการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นมักจะมีอุปสรรคข้อขัดข้องบางประการ เนื่องจากข้อบังคับการประชุมสภาไม่ได้เขียนไว้ชัดเจน ฉะนั้นกระผมจึงขออนุญาตต่อที่ประชุมนี้ว่า เสนอขอแก้ไขข้อบังคับ ดังความต่อไปนี้

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร(ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ข้อ 15
เหตุผล เนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีภารกิจสำคัญยิ่งในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทู้ถาม และเรื่องอื่น ๆ ที่ประธานสภาเห็นสมควรเพื่อให้การประชุมดังกล่าวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบังเกิดผลดี จึงเห็นสมควรตราข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรในส่วนนี้ไว้ให้ชัดเจน

ดั่งที่กระผมได้เรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมแล้วว่าเนื่องจากข้อบังคับข้อที่ 15 ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้เขียนไว้ชัดเจน ทั้ง ๆ ที่ผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนคนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งบัญญัติไว้ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา 106 ได้กระทำหน้าที่ของผู้แทนปวงชนชาวไทยอย่างดีที่สุดแล้ว ดังสถิติของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า ในการประชุมปี 2522 ในสมัยสามัญ มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 11 ครั้ง สมัยวิสามัญ ปี 252๓ มีการประชุมทั้งหมด 19 ครั้ง และมีการประชุมรัฐสภาในสมัยสามัญ 6 ครั้ง ในสมัยวิสามัญถึง 20 ครั้ง ในปี 2523 มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด 11 ครั้ง ประชุมรัฐสภา 12 ครั้ง มี

การประชุมวิสามัญ 1 ครั้ง ประชุมรัฐสภา 2 ครั้ง การประชุมในปี 2523 มีการประชุมวิสามัญ 2 ครั้ง ประชุมรัฐสภา 3 ครั้ง ในการประชุมสามัญสมัย พ.ศ. 2524 มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎร 16 ครั้ง มีการประชุมรัฐสภา 12 ครั้ง ในการประชุมสามัญปี 2524 มีการประชุมสภาผู้แทน 3 ครั้ง ประชุมรัฐสภา 1 ครั้ง และการประชุมสมัยวิสามัญที่ 2 ของปี 2524-2525 ทั้งหมด 6 ครั้ง และรัฐสภา 10 ครั้ง ซึ่งท่านประธานที่เคารพจะเห็นว่าผู้แทนราษฎรได้กระทำหน้าที่ของผู้แทนอย่างดีที่สุด และในปี 2525 นี้ได้มีการประชุมสามัญสามัญไปแล้ว 9 ครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่ 10 มีการประชุมรัฐสภา คือสภาผู้แทนและวุฒิสมาชิกร่วมประชุมกันมาแล้วถึง 6 ครั้ง ซึ่งจากสถิติดังกล่าว จะเห็นว่าผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา 106 ได้กระทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว คือผู้แทนราษฎรได้ประชุมทั้งหมดถึง 78 ครั้ง ประชุมรัฐสภาร่วมกับวุฒิสมาชิกถึง 76 ครั้ง รวมได้กระทำหน้าที่ของผู้แทนปวงชนชาวไทยแล้ว 154 ครั้ง ซึ่งการประชุมดังกล่าวนี้เกิดบางครั้งคิดขัดในข้อบังคับการประชุมข้อ 15 ทั้งที่ผู้แทนราษฎรได้มาประชุมอย่างอุทธานฝาคั่งดังสถิติจะเห็นว่าในวันที่ 6 พฤษภาคม 2525 ได้ผู้แทนราษฎรมาประชุมถึง 250 คน อีก 50 คนนั้นคิดราชการในต่างประเทศ เยี่ยมเยียนราษฎร และลาป่วย วันที่ 12 พฤษภาคม ได้มาประชุมถึง 236 คน ได้คิดราชการต่างประเทศ ได้เยี่ยมเยียนราษฎร และลาป่วยถึง 64 คน 13 พฤษภาคม 2525 มาประชุม 239 คน คิดราชการต่างประเทศ เยี่ยมเยียนราษฎร และลาป่วย 61 คน วันที่ 20 พฤษภาคม 2525 มาประชุมถึง 281 คน ลาป่วย คิดราชการต่างประเทศ และเยี่ยมเยียนราษฎร 20 คน ซึ่งสรุปแล้วรวม 9 ครั้ง มีผู้แทนราษฎรมาประชุมตัวเฉลี่ยครั้งละ 285 คน จะเห็นว่าผู้แทนราษฎรทำหน้าที่อย่างดีที่สุด รวมทั้งหมดตลอดเวลาที่มีการประชุมสภาผู้แทน ถ้านับจำนวนผู้แทนราษฎรมาประชุมแล้วแต่ละครั้ง 78 ครั้งนั้น จะมีผู้แทนราษฎรประชุมถึง 23,634 คน หรือตัวเฉลี่ยแล้วครั้งละ 290 คน และเหตุใดเมื่อมีผู้แทนราษฎรมาประชุมมากมายยังจะต้องมีการแก้ไขข้อบังคับการประชุมข้อ 15 อยู่ ก็ด้วยเหตุผลว่าในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนั้น นอกจากผู้แทนราษฎรจะมาลงชื่อหน้าห้องประชุม ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 แล้ว แต่ผู้แทนราษฎรก็ไม่สามารถจะเข้ามาประชุมในห้องประชุมได้ทันที ทั้งนี้ก็เพราะมีคณะกรรมการชดต่าง ๆ ที่ผู้แทนราษฎรจะต้องกระทำหน้าที่ตั้งที่กระผมขออนุญาตกราบเรียนต่อประธานสภา และที่ประชุมเห็นว่า เรามีคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้ประชุมมาทั้งหมด 78 ครั้ง เป็นพระราชบัญญัติ 2 ฉบับ และเป็นเรื่องอื่นถึง 38 เรื่อง มีคณะกรรมการการคมนาคมประชุมทั้งหมดถึง 77 ครั้ง เป็นพระราชบัญญัติ 3 ฉบับ เป็นเรื่องอื่นอีก 26 เรื่อง คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน ประชุมทั้งหมดถึง 43 ครั้ง เป็นพระราชบัญญัติ 1 ฉบับ และก็เป็นเรื่องอื่นๆ อีก 24 ครั้ง ซึ่งทั้งหมดนี้ก็จะเห็นว่าคณะกรรมการทั้งหมดได้ประชุมทั้งหมดถึง 1,120 ครั้ง รวมเป็นพระราชบัญญัติที่ผ่านไปถึง 51 ฉบับ แล้วก็เรื่องอื่น ๆ ถึง 316 เรื่อง เมื่อผู้แทนราษฎรมาประชุมเป็นจำนวนมาก 200 กว่าคน เกือบ 300 คน แต่ต้อง

ไปคิดในห้องประชุมกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะกรรมการสามัญทั้งหมดถึง 1,120 ครั้ง ก็ยังต้องไปคิดในการประชุมวิสามัญอีก 361 ครั้ง เป็นพระราชบัญญัติทั้งหลายฉบับ และเป็นเรื่องอื่นถึง 20 เรื่อง นั้นท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และเพื่อสมาชิกจะเห็นว่าผู้แทนราษฎรได้ทำหน้าที่พร้อม ๆ กัน คือไหนจะต้องประชุมในสภาผู้แทนราษฎร ไหนจะต้องไปประชุมตามห้องกรรมการต่าง ๆ คนที่ไม่เข้าใจในการทำงานของผู้แทนราษฎรก็จะมองภาพพจน์ของผู้แทนราษฎรจากเพียงห้องประชุมที่ว่าทำไมผู้แทนราษฎร 301 คน จึงอยู่ในห้องประชุมเพียงแค่นี้ แต่ถ้าคนเข้าใจดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วจะเห็นว่าผู้แทนทั้งหลายในขณะที่ไม่อยู่ในห้องประชุม กำลังคิดประชุมอยู่ในห้องกรรมการต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นคนที่ไม่เข้าใจก็มักจะเขียนข่าวสารหรือเสนอข่าวแก่ประชาชนว่า ผู้แทนราษฎรมาประชุมน้อย แต่เมื่อศึกษาจากสถิติ ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว จะเห็นว่าผู้แทนมาประชุมครั้งหนึ่งถึงเฉลี่ยประมาณ 290 คน คนที่ไม่ได้มาก็ติดราชการต่างประเทศ คนที่ไม่มาบางท่านก็ไปเยี่ยมเยียนราษฎร และคนที่ไม่ได้มาบางท่านก็ลาป่วย นี่คือเหตุผลที่คนอยู่ในห้องประชุมน้อย แต่เนื่องจากข้อบังคับการประชุมข้อ 15 ไม่ได้เขียนไว้ชัดแจ้ง จึงเป็นเงื่อนไขให้เกิดความสงสัยว่าทำไมจึงมีคนเข้ามาประชุมน้อย บางครั้งก็มีคนประท้วงว่าที่ประชุมนั้นจะไม่ครบองค์ตั้ง ๆ ที่มั่งงานที่สภาจะต้องกระทำอีกมาก กระผมและคณะจึงเห็นว่าน่าจะต้องแก้ไขข้อบังคับส่วนนี้ เพื่อจะให้การประชุมได้ดำเนินไปด้วยดี เพราะในขณะนี้เรามีเรื่องที่จะต้องพิจารณาอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งท่านประธานจะเห็นจากระเบียบวาระการประชุมว่า ขณะนี้เรามีเรื่องที่จะต้องพิจารณา คือเรามีเรื่องที่คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วรอการพิจารณาของสภาผู้แทนอีก 5 เรื่อง เรามีเรื่องที่เป็นนิติคดีและเป็นพระราชบัญญัติที่ค้างที่จะต้องพิจารณาในสภานี้ 94 เรื่อง เรามีเรื่องที่คณะรัฐบาลเสนอเข้ามาใหม่เป็นพระราชบัญญัติอีก 4 เรื่อง และมีเรื่องที่ท่านประธานกรุณาเห็นสมควรพิจารณาในสภานี้ 6 เรื่อง รวมทั้งหมดมีเรื่องจะต้องกระทำกันในขณะนี้คิดค้างอยู่ทั้งหมด 109 เรื่อง ถ้าข้อบังคับ ข้อ 15 ในส่วนการประชุมไม่ได้เขียนไว้ชัดแจ้ง การประชุมอาจจะทำให้เรื่องที่ค้างซึ่งเกิดประโยชน์ต่อประชาชนนั้นต้องหยุดชะงัก หรือไม่ดำเนินไปด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีกระทู้ค้างอีก 244 กระทู้ ซึ่งเราไม่สามารถจะแก้ไขปัญหานั้น นอกจากให้มีการตอบกระทู้ในราชกิจจานุเบกษาเท่านั้น กระผมและคณะเห็นว่าน่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับส่วนนี้ เพื่อไม่ให้ข้อบังคับมีการขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 จึงพยายามยกร่างออกมาเป็นคร่าว ๆ ให้ที่ประชุมพิจารณาก่อนรับหลักการ ถ้าที่ประชุมเห็นว่าน่าจะได้เร่งรัดให้ทำงานของสภาผู้แทนราษฎรดำเนินไปด้วยดี ก็น่าจะมีการพิจารณารับหลักการในการแก้ไขข้อบังคับข้อ 15 ไปพลางก่อน และถ้าหากเห็นควรจะได้แก้ไขรายละเอียดในข้อ 15 อย่างไรก็สามารถจะแปรนิติบัญญัติแก้ไขได้ กระผมจึงขออนุญาตประธานกราบเรียนต่อที่ประชุม กระผมเชื่อว่าจะมีเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านอาจจะมีความเห็นขัดแย้ง ซึ่งก็เป็นความเห็นโดยสุจริตใจของท่าน กระผมไม่ขัดข้องที่จะฟังความเห็นของท่านด้วยความสงบด้วยความเห็นใจเพราะท่านอาจ

จะเห็นว่าในข้อบังคับ ข้อ 15 ในวรรคสาม ซึ่งกระผมแก้ไขไว้ และคณะฯ การประชุมจะต้องมีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จะขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 ซึ่งเขียนว่า การประชุมสภาไม่ว่าของวุฒิสภาก็ดี ของสภาผู้แทนราษฎรก็ดีจะต้องมีสมาชิมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม ซึ่งก็เป็นความเข้าใจของท่านว่ารัฐธรรมนูญอาจจะต้องเขียนไว้เช่นนั้น เพื่อจะให้คนเข้ามาอยู่ในที่ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แต่กระผมกลับมีความเห็นว่าที่รัฐธรรมนูญเขียนไว้เช่นนั้น คงจะมีเจตนารมณ์ให้คนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งเมื่อคนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การพิจารณานั้นจะต้องอยู่ในที่ประชุมหรือไม่ กระผมก็ย้อนไปดูข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรนับตั้งแต่มีสภาผู้แทนราษฎร นอกจากปี 2475 เท่านั้น ที่ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรจะเขียนไว้เด่นชัดว่า จะต้องมีการประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง แต่หลังจากนั้นแล้วข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่เขียนไว้ว่า จะต้อง มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมหนึ่งในสาม ในกรณีนี้กระผมเห็นว่าถ้ากระผมเขียนและคณะเขียนลงไปว่า การประชุมจะต้องมีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็น่าจะต้องเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในดั้งเดิมแต่ถ้าหากมีการคิดขัดก่อนรับหลักการจะมีการแปรญัตติคิดเข้าวรรคสามนี้ไป กระผมและคณะก็คงจะไม่ขัดข้อง นั่นคือเจตนารมณ์ของเราจริง ๆ ต้องการให้การลงมติในวาระการเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือญัตติใด ๆ จะต้อง มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนในระหว่างการพิจารณากระทู้ถามนั้น ก็น่าจะต้องเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเคยระบุไว้ว่าเพียงหนึ่งในสามกระผมจึงขออนุญาต เรียงเสนอในเบื้องต้นต่อท่านประธานสภาและเพื่อนสมาชิกประกอบการพิจารณาสั้น ๆ เพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณ

นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิภพ อະสีศิริรัตน์ ส.ส.กรุงเทพฯ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่าท่านผู้เสนอนั้นมีเจตนาดีต่อสภานี้เป็นอย่างยิ่ง กระผมเองนั้นไม่ได้เป็นผู้เสนอหรือกรับ แต่เป็นผู้รับรอง ท่านผู้เสนอได้มาขอให้กระผมร่วมเสนอด้วย แต่ว่าพรรคประชาธิปัตย์นั้นก่อนจะร่วมเสนออะไรกับใคร จะต้องมีการประชุมพรรค แต่ถ้าขอให้รับรอง รับรองได้ เพราะการรับรองนั้นก็รับรองเพื่อจะให้ร่างกฎหมาย หรือร่างข้อบังคับ หรือระเบียบอะไรต่าง ๆ เข้าสู่สภาได้เท่านั้น หากได้ผูกพันถึงว่าจะต้องเห็นด้วยตามที่เสนอเข้ามาไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านผู้เสนอนั้นได้พูดมายืดยาวแล้วก็มีเหตุมีผลทั้งสิ้น แต่การมีเหตุมีผลของท่านนั้น เผอิญไปขัดโดยขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตรา 112 ซึ่งท่านเองก็ได้กล่าวมาแล้ว กระผมเห็นว่า ท่านประธานที่เคารพครับ การประชุมใด ๆ ในข้อบังคับ ข้อ 15 วรรคสามบอกว่า การประชุมจะต้องมีสมาชิกอยู่ในห้องประชุมอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามนั้น มาตรา 112 รัฐธรรมนูญก็เขียนไว้ชัด บอกองค์ประชุมต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง การประชุมทุกครั้งต้องมีองค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมกฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่า อย่างน้อย

กึ่งหนึ่งนั้นจะไประบุเป็นอย่างอื่นไม่ได้ จะอาศัยธรรมเนียมประเพณีอะไรมาลบล้างกฎหมายก็ไม่ได้ เพราะโดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายฉบับนั้น เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ เมื่อเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญจะมีกฎหมายใด ๆ อย่างว่าเพียงข้อบังคับการประชุมเลยครับ ให้เป็นกฎหมายด้วยก็ลบล้างรัฐธรรมนูญไม่ได้ นี่เพียงข้อบังคับของพวกเราเท่านั้น จะใช้บังคับในหมู่พวกเรา จะไปลบล้างรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 ไม่ได้ รวมความแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่มีขนบธรรมเนียมประเพณีอะไร ไม่มีบทกฎหมายใด ๆ ที่จะไปขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญได้ เพราะฉะนั้นเป็นที่น่าเสียดายครับว่า ตามที่ท่านได้เสนอนั้นชี้รัฐธรรมนูญยิ่งไปกว่านั้นท่านบอกว่าถ้าสมมุติแปรญัตติเอาวาระสามออก ให้เหลือวาระสี่ บอกว่า ขณะที่ยังมีมติในวิธีการพิจารณาญัตติใด ๆ ละก็ ต้องลงมติไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในที่ประชุมต้องมีสมาชิกอยู่ในที่ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งนั้นหมายความว่าถ้ายังไม่ลงมติสมาชิกอยู่ในห้องประชุมน้อยกว่ากึ่งหนึ่งได้ ก็ชี้รัฐธรรมนูญอีกครับ ปรากฏว่าในที่ประชุมและองค์ประชุมนี้มีสมาชิกละกึ่งหนึ่งน้อยกว่า 151 คนแล้วละก็ทราบว่าการประชุมนั้นไม่ครบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะพิจารณาอะไร ไม่ว่าญัตติใด ๆ หรืออะไรก็ตามจะต้องมีสมาชิกละกึ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 กระผมมีความเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง จึงไม่สามารถรับร่างข้อบังคับนี้ได้ครับ

นายเอ่อม อุบลพันธ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เอ่อม อุบลพันธ์ ส.ส.นครศรีธรรมราช พรรคกิจสังคม กระผมมีความเห็นอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติจากพรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ได้บอกต่อที่ประชุมว่าเจตนาของผู้เสนอนั้นมีความบริสุทธิ์และเจตนาดีจริง ๆ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันกระผมก็มีความคิดอิสระที่จะไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอ ด้วยเหตุผลหลายสิ่งหลายประการ เหตุผลในการไม่เห็นด้วยนั้นก็อยากจะพูดย่อ ๆ ว่ามี 2 อย่าง อย่างหนึ่งโดยตัวบทกฎหมายหรือลายลักษณ์อักษรที่เป็นระเบียบบังคับการประชุม หรือเป็นรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านผู้อภิปรายคนก่อนก็ได้กราบเรียนต่อท่านประธานไปแล้ว เพราะฉะนั้นสืบเนื่องจากเหตุผลที่เป็นลายลักษณ์อักษรตัวบทกฎหมายนั้น กระผมก็ขอให้เหตุผลสืบเนื่องมาเป็นสามัญสำนัก ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญที่ดี ข้อบังคับซึ่งเราใช้อยู่ก่อนแล้วก็ดีมีจุดประสงค์ มีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่า เพื่อให้งานนี้เป็นงาน เพื่อให้สภามีระเบียบแบบแผน แต่ถ้าหากว่าเราจะมาแก้ไขระเบียบ ข้อบังคับ จะผิดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ผิดก็ตาม กระผมก็เห็นว่าเป็นการถอยหลังระเบียบปฏิบัติถ้าหากว่าจะปรับปรุงก็ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น ไม่ควรปรับปรุงให้เลวลงเป็นอันขาด ท่านประธานสภาที่เคารพ เรามีกันอยู่ 300 กับ 1 คนแค่นั้น แล้วถ้าหากว่าเวลาประชุมเวลาพิจารณาระเบียบข้อบังคับกฎหมาย ญัตติ กระทั่งอะไรต่าง ๆ นั้น แค่ 100 กับ 1 คนเรามาไม่ได้ กระผมก็มีความละเอียดใจที่จะเรียกสภานี้ว่า สภานั่นตรงเกียรติเรามากจะได้ยินบุคคลภายนอกหรือเราเองบอกว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สภานั่นมีเกียรติเกียรติก็ควรจะอยู่ที่การงาน อยู่ที่ความขยันขันแข็ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรา 300 แล้วในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ อันเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเพียงไม่ถึงครึ่งเรามาอยู่ในที่ประชุมไม่ได้

ก็ไม่รู้จะมีเกียรติกันที่ตรงไหน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะคิดอย่างนี้ อยากจะพูดอย่างนี้ว่า ระเบียบบังคับที่เสนอนั้นจะรับ ถ้าหากว่าบังเอิญได้ออกมาก็เหมือนอย่างกับว่าออกมาเพื่อสนองความซึ้งใจของตัวเอง เคยมีท่านเขาเล่าให้ฟังตอนเด็ก ๆ ว่า คนที่มีนิสัยอย่างนี้ ครั้งหนึ่งก็ไปโค่นไม้ซุงมาทั้งต้นจะทำเรือ ทำเรือไม่สำเร็จ ย่อส่วนลงมาก็ทำเป็นรางหมูให้หมูกินข้าว ทำรางหมูไม่ได้ก็กลายเป็นไม้จิ้มฟัน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าอย่าให้สภาของเราได้แก่ระเบียบแบบแผนเพื่อทำลายล้างศักดิ์ศรีและเกียรติยศของตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังมีความคิดเห็นอีกอย่างหนึ่งในข้อเปรียบเทียบว่า ตามปกติเรื่องระเบียบปฏิบัติเรื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เราก็เกินครึ่งกันมาทั้งนั้น ใคร ๆ ก็รู้ เราก็อธิบาย ท่านผู้เสนอเองก็รู้ ถ้าจะเปรียบเหมือนการสอบไล่ก็ต้องเอา 50 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อสติปัญญา ไอ.คิว. ไม่ถึง 50 เปอร์เซ็นต์ก็แก้มาเพื่อจะให้สอบได้ เอาแค่ 40 อย่างนี้ก็เป็นการถอยหลังเข้าคลองชัด ๆ ถ้าหากว่าพระในศาสนาที่มีศีล 227 ปฏิบัติศีลไม่ได้ก็อยากจะให้ความเป็นพระคงอยู่ แม้จะมีศีลไม่ครบก็ลดศีลพระลงมายังเหลือสัก 220 ข้อ ก็เป็นความเสื่อมไม่ใช่เป็นความเจริญ เพราะฉะนั้นจะเจตนาดีด้วยประการใด ๆ ก็ตาม กระผมไม่เห็นด้วยที่จะแก้ข้อบังคับใด ๆ ให้สั้นลงให้เสื่อมลง กระผมขออภิปรายย่อ ๆ แค่นี้ ขอบพระคุณครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมขอแสดงความยินดี และเจตนาดีกับท่านสมาชิกอาวุโสแห่งพรรคประชาธิปไตย ที่ได้มีความคิดริเริ่มในการแก้ไขข้อบังคับข้อ 15 แต่เจตนาดีของท่านนั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะว่าเมื่อสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายอย่างเด่นชัดแล้วว่า การแก้ไขข้อบังคับของท่านนั้นขัดรัฐธรรมนูญอย่างชัดแจ้งในมาตรา 112 เพราะในมาตรา 112 กระผมขอประทานอนุญาตอ่านให้ที่ประชุมได้ฟัง "มาตรา 112 การประชุมวุฒิสภาที่ดี การประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดของแต่ละสภา จึงจะเป็นองค์ประชุม" เพราะฉะนั้นในการแก้ไขข้อบังคับ ข้อ 15 พรรคสามของท่านนั้น ท่านกำหนดให้หนึ่งในสามก็เป็นองค์ประชุม เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชาธิปไตยก็ได้อภิปรายในสภานี้แล้วว่า กฎหมายใด ๆ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นต้องเป็นโมฆะ เพราะฉะนั้นเราจะมาแก้ไขข้อบังคับเพื่อให้เหนือกว่ารัฐธรรมนูญนั้น จะกระทำได้น้อยเพียงไหน กระผมก็อยากให้รัฐสภาได้โปรดพิจารณา และอย่าลืมนะว่าเราจะมาแก้ไขข้อบังคับเข้าหาสิ่งที่กระทำกันผิด รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภาที่จะต้องไปประชุมกันต้องกึ่งหนึ่ง แต่ในเมื่อเรามีปัญหาในการมาประชุมซึ่งไม่ตรงต่อเวลา อันนั้นก็เป็นการรับผิดชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา แต่เสร็จแล้วปัญหาเหล่านั้นท่านกลับจะมาแก้ไขข้อบังคับเข้าไปหาการกระทำผิด จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ อย่าลืมนะว่าข้อบังคับที่จะร่างขึ้นมาจะต้องยึดถือรัฐธรรมนูญแม่บท กระผมขอประทานกราบเรียนคุณรัฐธรรมนู ปี 2511 ในมาตรา 103 ท่านเปิดดูครับ

การประชุมวุฒิสภาก็ดี การประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ต้องมีสมาชิกร่วมประชุมหนึ่งในสาม เขาเขียนไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้อบังคับสมัยนั้นก็ออกมาตามรัฐธรรมนูญฉบับนั้น คือหนึ่งในสามเป็นองค์ประชุม แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขาเขียนไว้ต้องกึ่งหนึ่ง กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมมีส่วนหนึ่งร่วมพิจารณารัฐธรรมนูญ ปี 2522 กระผมตกท้วงในขณะการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้นในสภานิติบัญญัติ และชี้ให้เห็นว่าองค์ประชุมตามรัฐธรรมนูญที่ผ่านมานั้นจะถือหนึ่งในสามเป็นเกณฑ์ เพราะฉะนั้นการที่สภานิติบัญญัติมาใช้รัฐธรรมนูญ ปี 2521 นี้เป็นกึ่งหนึ่ง จะเกิดปัญหาในกรประชุม แต่ผลที่สุดการอภิปรายหรือโต้แย้งของกระผมไม่เป็นผลในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2521 เขาเขียนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญ ปี 2511 กระผมขอประทานอนุญาตต่อในมาตรา 103 เพื่อเป็นความกระจ่างแจ้งต่อรัฐสภาจะวินิจฉัยว่า เราจะรับหลักการในการแก้ไขข้อบังคับของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ "มาตรา 103 การประชุมวุฒิสภาก็ดี การประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ดี ต้องมีสมาชิกประชุมไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหลายจึงจะเป็นองค์ประชุม" เพราะฉะนั้นจะเห็นแล้วครับ ข้อบังคับที่เราร่างไปตามแนวของรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นข้อบังคับที่เราใช้อยู่ขณะนี้ เราก็ร่างตามแนวของรัฐธรรมนูญของปี 2521 จะเป็นไปได้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพ เจตนาดีของท่านที่ท่านจะมาแก้ไขข้อบังคับให้อยู่เหนือรัฐธรรมนูญนั้น สภานี้จะกระทำให้หรือกระผมขอกราบเรียนว่าเป็นไปไม่ได้ครับ ถ้าให้ดีแล้ว กระผมคิดว่าเจตนาของท่านนั้นดี แต่การกระทำของท่านไม่ชอบ เพราะฉะนั้นควรจะต้องถอนเสียครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมอยากกราบเรียนนิดเดียวเท่านั้นเองว่า เวลาที่ใครคิดจะทำอะไรขึ้นมาทีไรก็ต้องมีเหตุ เห็นชมเชยกันนั่นก็ว่าเจตนาดี ๆ ความจริงไม่ใช่หรอกครับ เจตนาที่คิดเรื่องนั้นขึ้นมาทีไรเพราะเหตุว่า ในเวลามาร่วมประชุมทีไรเวลามีกันอยู่ประมาณครึ่งหนึ่งซึ่งประชุมได้ แต่ว่ารัฐบาลงอแงบ่อย รัฐบาลไม่เห็นหัวอกฝ่ายค้าน รัฐบาลเอาแต่ได้ถ่ายเดียว วันทีคิดฝ่ายค้านยกขบวนเดินออกไปก็ประชุมไม่ได้ ก็เลยจะต้องมาตั้งกันใหม่ว่าเอามันหนึ่งในสามแล้วกันวะ เอาเฉพาะรัฐบาลมาจะได้ประชุมได้ ฝ่ายค้านประท้วงจะได้ประท้วงไม่ได้ เจตนาอย่างนั้นครับ ไม่ใช่เจตนาดีครับ เจตนาหาทางแก้ไขเท่านั้นเอง ไม่ได้มีอะไรเลยครับ แต่กระผมเสียใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เสนออันนี้ คือถ้าคนเพิ่งเข้ามาสภาใหม่ ๆ อยู่ 3 ปีไม่รู้เรื่องมาเสนอนั้นก็ช่างเถอะ นี่เป็นสมาชิกอาวุโสสุดของพรรคประชาธิปัตย์ เป็น ส.ส. ตั้งแต่ปี 2500 เป็นผู้รอบรู้อะไรทั้งหลายทั้งปวง ท่านก็มาฆ่าตัวตายเสียวันนี้ด้วยการเสนอ 112 นะใช้ครับชัด มาตรา 5 รัฐธรรมนูญครับ คุณที่ท่านก็อาจจะลืมอ่าน มาตรา 5 บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ นี่ชัดเจนชัดชัดครับ ประกอบกัน 2 มาตรา มาตรา 112 กับมาตรา 5 เพราะฉะนั้นท่านจะทำขึ้นมาทำไมก็ไม่ทราบได้ แต่กระผมยืนยันว่าที่ท่านคิดกระทำเรื่องนี้ก็เพราะเหตุว่า ท่านเห็นแล้ว

ว่าต่อไปรัฐบาลนั้นถ้ามีเหตุผลกับฝ่ายค้านไม่ต้องมาเสนอแบบนี้ครับ กระผมเรียนแนะนำด้วยว่าที่ท่านบอกว่าเวลากระทำให้ว่ากันหนึ่งในสาม อย่ามาเขียนเลยครับ มันขัด แต่ว่าเราสร้างธรรมเนียมได้ กระผมยังพยายามจะสร้างธรรมเนียมนี้ คือเวลากระทำนั้น กระผมจะต้องวงเล็บข้างหลังว่า "อันน่าเบื่อหน่าย" เพราะมาตั้งกระทำเพื่อหาเสียงกันเท่านั้นเอง ฝ่ายค้านตามกระทำยังไม่น่าเกลียดจนครับ ฝ่ายรัฐบาลด้วยกันตามกระทำนั้นมันน่าซึ่งเหลือเกิน แต่ก็ทำกันอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าอย่างนั้นนะครับใครจะไปทำอย่างไร จะไปเข้าห้องน้ำห้องส้วม จะรับแขกอะไรต่าง ๆ ถ้าอยู่ในบริเวณรอบสภาชั้น 2 นี้แล้ว เราจะสร้างธรรมเนียมใหม่ว่า ถ้าวางค์ประชุมครบ อย่างนี้ได้ครับ ไม่ขัดข้องด้วย หมายความว่าถ้าเราสร้างธรรมเนียมว่า ต่อไปนี้ถ้าเราจะโหวตเมื่อไรเราจะขอออก ถ้าสร้างอันนี้มาซิครับกระผมเห็นด้วย จะโหวตมาออก แล้วหมายความว่าภายหลังออก 2 นาทีจึงจะโหวตกัน อย่างนั้นละก็เข้ามาครบ แสดงว่าเราให้สิทธิ์ เวลากระทำมันเบื่อหน่ายจริง ๆ ครับ 2-3 ชั่วโมง กระผมก็เห็นใจ แล้วเป็นเวลาที่น่าจะขึ้นไปประชุมกรรมาธิการจริง ๆ ซึ่งเราก็ก่อนอยู่ แล้วก็ไม่ได้ทักท้วงอะไร เพราะทุกคนรู้ แต่ละพรรครู้ว่าถ้าจะมีการนับเมื่อไร บอกมาซิ ภายใน 2 นาทีนับได้ทันที คิดออกไว้ทุกห้องกรรมาธิการ มีปัญหาคน แกร่ง ประเดี๋ยวก็ลงมาหมด แล้วก็นับได้ ไม่มีปัญหา ท่านจะสร้างธรรมเนียมกันแบบนี้ กระผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าจะมาแก้ไขกันอย่างนี้ กระผมเห็นว่าถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์ เห็นจะไม่สำเร็จหรอกครับ หมู่นี้ประชาธิปัตย์เป็นอย่างไรไม่ทราบ เสนออะไร ล้มเหลวทุกที ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวครับ คุณทรงธรรมจะพูดในแง่ไหนครับ พูดสนับสนุนใช้ไหมครับ เชิญ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมจำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมเห็นว่าอภิปรายมาพอสมควรแล้ว ขอเสนอปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรองครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมก็เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าประเด็นมันสั้นนิดเดียว จะได้ลงมติกันเสียที แต่ว่าก่อนจะลงมตินั้น คุณไกรสรจะพูดเสียทีก็ดีกว่า เชิญ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ กระผมตั้งใจครับที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง แต่รู้สึกไม่สบายใจอยู่นิดหนึ่งที่หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทย ซึ่งอดีตก็เคยอยู่พรรคประชาธิปัตย์ของกระผม พรรคประชาธิปัตย์ไทย อดีตก็เคยอยู่พรรคประชาธิปัตย์กระผม พูดย่าง ๆ ว่า กระผมก็เคยให้ความคิดความเห็นในด้านการเมืองไม่ได้ เรียกว่าเป็นลูกศิษย์นะครับ ท่านกลับมีความเห็นว่ากระผมนี้มีเจตนาซ่อนเร้น ซึ่งไม่คิด

เลยที่ท่านจะมองกระผมไปอย่างนั้น กระผมมีเจตนาตั้งที่กราบเรียนต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพแล้วว่า เราอยากให้งานของสภาผู้แทนดำเนินการไปด้วยดี กระผมได้นำสถิติมาอ่านก็คิดว่าอาจจะมีส่วนท่านเข้าใจผิด คิดว่าผู้แทนราษฎรมาประชุมกันเป็นส่วนน้อย กระผมจึงได้เอาสถิติมาอ่านในเบื้องต้นว่า ในวันหนึ่ง ๆ ถ้าวเฉลี่ยเรามีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมถึง 290 คน นี่คือสถิติครับ แต่ทำไมเราถึงอยู่ในห้องประชุมที่น้อย ก็เพราะว่าเราติดคณะกรรมการสามัญทั้งหมดถึง 15 คณะ แล้วเรายังมีคณะกรรมการวิสามัญอีกหลายคณะที่กำลังประชุมอยู่ เหตุผลอันนี้ครับท่านประธาน เนื่องจากวันประชุมสภา ท่านประธานไม่ได้ใช้อำนาจบอกว่าจะไม่ให้มีการประชุมคณะกรรมการวิสามัญต่าง ๆ นะ ซึ่งท่านประธานก็คงไม่ทราบว่าใช้อำนาจอย่างไรไม่ให้เข้าประชุมได้ มันก็จำเป็นต้องมีการประชุม เมื่อมีการประชุม คนจึงถูกดึงออกจากห้องประชุม เมื่อดึงออกจากห้องประชุม การประชุมจึงมีคนนั่งอยู่ในห้องประชุมไม่เกือบกึ่งหนึ่ง จริงอยู่รัฐธรรมนูญ มาตรา 112 ได้เขียนว่า "สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี สมาชิกวุฒิสภาก็ดี จะต้องมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม" คำว่า "มาประชุม" นั้นนะ คือตามธรรมเนียมปฏิบัติของรัฐสภา ก็คือมาเซ็นชื่อหน้าห้องประชุมนี้ครับ ถือว่าเป็นการมาประชุม การมาประชุมอย่างนี้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ข้อบังคับ ข้อ 15 เขียนไม่ชัดเจน กระผมจึงได้ให้เหตุผลว่า น่าจะเขียนให้ชัดเจน การเขียนชัดเจนของกระผม กระผมไม่มั่นใจเหมือนกันว่า จะขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ ก็ยังมีสิทธิ์ที่จะแปรญัตติ ที่ต่างว่าจะแปรอย่างนี้ สมมุติที่ต่างว่าจะแปรอย่างนี้ รับข้อ 15 เข้าไป แล้วไปแปรว่าอย่างไร ไปแปรว่า การจะนับองค์ประชุม ให้นับจากสมุดเซ็นชื่อเข้าประชุม แค่นี้ถือเป็นองค์ประชุม ก็ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา 112 เพราะฉะนั้นการจะมองอะไร แล้วแต่คนจะมอง ถ้าคนจิตใจสูงก็อาจจะมองทุกอย่างในแง่ดี แต่ถ้าคนจิตใจอคติ จะมองทุกอย่างในแง่ที่ไม่ดี เพราะตัวเองเคยกระทำในสิ่งที่ไม่ดี จึงคิดว่าคนอื่นจะกระทำ อย่างนี้ก็ช่วยไม่ได้ น่าจะไปหาจิตแพทย์มากกว่า กระผมต้องการอ้อมชูระบอบประชาธิปไตย ต้องการชี้ให้เห็นว่าประชาธิปไตยของประเทศไทยยังอยู่ได้ และการประชุมของสภามีเนื้อหามีหน้า ตั้งที่กระผมกราบเรียนแล้วว่าเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นจำนวนมิใช่น้อย เรามีคณะกรรมการประชุมกันเป็นจำนวนพัน ๆ ครั้ง เรามีผลงานอย่างมากมาย เรามีสมาชิกมาประชุมอย่างมากมายและเรามีงานที่จะต้องทำอีกถึง 109 เรื่อง เราจะกระทำอย่างไรให้งาน 109 เรื่องของพวกเขาและยังมีกระทู้ค้างอีก 244 กระทู้ให้ดำเนินไปด้วยดีก็น่าจะให้สติปัญญาาร่วมกันว่าเราน่าจะรับหลักการเสียก่อน แล้วไปศึกษาค้นหาทาง มิใช่มาตั้งแง่ว่ากลัวว่าจะเป็นภาระล่อล่อนในทางการเมือง เพื่อให้การประชุมมีเพียงหนึ่งในสามก็ดำเนินการประชุมไปได้ มิใช่เช่นนั้นถ้าหากท่านซึ่งเคยร่วมในแนวทางการเมืองกับกระผมมา อย่างน้อยเราก็อยู่ในสภากันมานานพอสมควรความสุจริตใจในทางการเมืองของกระผมมีต่อเพื่อนสมาชิกอย่างไร ขอให้ท่านลองพิจารณาดู กระผมเชื่อว่าแม้กระทั่งคุณปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ ซึ่งเซ็นร่วมเสนอนี้ก็มีความสุจริตใจในทางการเมืองและเขาอาจจะมีการแปรญัตติอย่างไรกันก็ได้ กระผม

จึงสรุปก่อนจะปิดอภิปรายน่าจะมีการพิจารณารับหลักการไป ส่วนจะไปแก้ไขในข้อผิดพลาดอย่างไรก็สุดแล้วแต่ ถ้าท่านจะใช้สถิติของเราร่วมกัน กระผมคิดว่าถ้าเราแก้ไขข้อ 15 ก็อาจจะไม่ขัดรัฐธรรมนูญและจะสมเจตนาธรรม งานที่ค้างค้ำก็จะดำเนินไปด้วยดี กระผมจึงกราบเรียนแต่เพียงแค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธาน ซึ่งท่านได้แทงไว้ว่าเห็นสมควรมีการพิจารณาเป็นเรื่องด่วน เพราะถ้าแก้ไขแล้วจะเกิดประโยชน์กับสภา ท่านเป็นประมุขของเรา ท่านวินิจฉัยตอนนั้นกระผมก็พอใจ และประการสำคัญกระผมได้งานของสภามาชี้แจงต่อที่ประชุม ถ้าผลมันออกมาถึงแม้จะรับหรือไม่รับก็ตาม กระผมพอใจว่าได้เอางานของสภาของพวกเรามาแจ้งให้สภานี้ทราบ ให้สื่อมวลชนที่มีใจเป็นธรรมออกข่าวว่าเราก็ทำงานอย่างเต็มที่ และถ้าเพื่อนทั้งหลายจะร่วมกันใช้วิจาร์ณญาณไปแปรญัตติให้ถูกต้องก็จะเกิดประโยชน์กับงานของสภา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอญัตติขอปิดอภิปรายแล้ว แต่ผมก็ให้สรุปเสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 106 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านที่เห็นว่าควรปิดอภิปรายได้แล้วมี 106 คะแนน ส่วนที่เปิดต่อไป ไม่มี ก็เป็นอันว่าปิดอภิปรายได้แล้ว ผมก็จะเรียนถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งการแก้ไขข้อบังคับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 20 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 72 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่เห็นว่าควรรับหลักการมี 20 คะแนน ที่ไม่เห็นด้วยมี 72 คะแนน ก็เป็นอันว่าไม่รับหลักการร่างข้อบังคับนี้

ต่อไปครับ เคี้ยวครับ ทางโน้นนะครับ เชิญครับข้างหลังสุด

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอประทานอนุญาตอาศัยข้อบังคับ ข้อ 37(2) ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมครับ ท่านประธานที่เคารพ โดยนำเรื่องที่ค้างพิจารณา คือระเบียบวาระที่ 5 ขึ้นมาครับ และขอประทานอนุญาตเรียงลำดับใหม่เป็นดังต่อไปนี้ครับท่านประธาน คือนำระเบียบวาระที่ 5.67 มาเป็น 5.1, 5.70 มาเป็น 5.2, 5.17 มาเป็น 5.3, 5.71 มาเป็น 5.4, 5.73 เป็น 5.5, 5.74 เป็น 5.6, 5.75 เป็น 5.7, 5.79 เป็น 5.8, 5.63 เป็น 5.9, 5.35 เป็น 5.10, 5.36 เป็น 5.11, 5.37 เป็น 5.12, 5.2 เป็น 5.13, 5.38 เป็น 5.14, 5.42 เป็น 5.15, 5.46 เป็น 5.16, 5.49 เป็น

934

5.17, 5.35 เป็น 5.18, 5.58 เป็น 5.19, 5.40 เป็น 5.20, 5.41 เป็น 5.21, 5.78 เป็น 5.22 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมก็ต้องอาศัยข้อบังคับเป็นหลักนะครับ เพราะบทบัญญัติที่เราจะต้องกำหนด เมื่อกันผู้เสนอแล้วก็ผู้รับรองยกมือนั้น ก็ไม่ถูกต้องข้อบังคับ ตกไปแล้วละครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เกี่ยวกับคุณปิยะณัฐว่าอย่างไร

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมก็คิดว่านิติบัญญัติที่ผู้ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระตามโผเมื่อสักครู่นี้ก็ตกไปตามข้อบังคับ เพราะไม่ปฏิบัติตาม เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ลุกขึ้นมากราบเรียนท่านประธานแล้ว กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า กรณีที่จะมาลุกขึ้นเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนั้นน่าที่จะมีเหตุผลกันสักหน่อย กระผมไม่เข้าใจเลยครับที่มาอ่านอะไรต่ออะไรกันอย่างนี้ รู้กันในหมู่คณะของตัวเอง กระผมเชื่อว่าท่านประธานก็อ่านกันไม่ทันละครับที่เขียนมาอย่างนั้นนะ คราวหลังพิมพ์แจกมาซิครับ จะได้รู้กันว่าจะเอาอย่างไร กระผมก็ขออนุญาตในวาระนี้ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุม โดยเอาเรื่องตาม 4.4 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมพิจารณาเสร็จแล้ว เรื่องนี้ไม่ต้องอภิปรายไม่ต้องทำอะไรกันทั้งนั้น ท่านประธานถามว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แล้วก็จะได้ส่งไปยังวุฒิสภาเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายสักที กระผมขอผู้รับรองด้วยการยื่นขึ้นด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สีหนาท ภาษา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอประธานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เมื่อกันได้กล่าวพาดพิงว่า กระผมควรจะมีเหตุผลครับ ในการขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระตามระเบียบข้อบังคับกำหนดนั้น มีเหตุผลอยู่ในตัวพอสมควรแล้ว ก็หวังว่าจะได้รักษามรรยาทปากคอไว้บ้าง กระผมขอเตือนไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เชิญนั่งครับ คุณสีหนาทเสนอเปลี่ยนแปลงวาระเมื่อกันก็ถูกต้อง ไม่ต้องเป็นห่วง แต่ว่าเผอิญว่าไม่มีผู้รับรองยื่นขึ้น เขาหัวงอย่างนี้

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กระผมเข้าใจครับ กระผมขอให้ระมัดระวังไว้ด้วยครับ (จำสลิปเอก ทรงธรรม ปัญญาชาติไต้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเสนอแล้ว คุณทรงธรรมครับ ทางนี้มีเสนอเปลี่ยนแปลงวาระ คุณทรงธรรมประท้วงใช้ไหมครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานทบทวนเมื่อวันพุธที่แล้วนะ กระผมได้เป็นคนเสนอญัตติขึ้นมา ขอเปลี่ยนระเบียบวาระเอา 4.1 เรื่องบริษัทปุ๋ยเคมีจำกัดขึ้นมาพิจารณา แล้วสภาลงมติรับญัตตินั้นไปแล้ว เป็นมติแล้วแต่มีการต่อรอง ขอให้พิจารณาร่างข้อบังคับให้เสร็จก่อน แล้วก็มาถึงเรื่องบริษัทปุ๋ยเคมีที่กระผมเสนอนั้น ก็ปรากฏว่าเมื่อถึงเวลานั้นก็จวนจะถึงเรื่องบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัดอยู่แล้ว ก็พอดีท่านประธานสั่งเลิกประชุม เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอให้มันเป็นไปตามที่สภาลงมติไว้แล้วเสียก่อน เพราะเรื่องบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัดเป็นเรื่องจำเป็นและเร่งด่วนเหลือเกิน เพราะว่าตั้งแต่สมัย พลเอก เกรียงศักดิ์ เป็นนายก แล้วสั่งเลิกบริษัทปุ๋ยนี้ราคาตั้งแต่พันกว่าล้าน และตั้งอยู่ในที่จังหวัดลำปางซึ่งสามารถช่วยเกษตรกร เป็นโรงปุ๋ยโรงเดียวของประเทศไทย เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาอยากให้ท่านสมาชิก ให้เอาเรื่องขึ้นมาพิจารณาโดยกรรมาธิการวิสามัญ แจ้งให้เราทราบว่าจะสมควรส่งรัฐบาลดำเนินการหรือไม่ ตามข้อเสนอของคณะกรรมการเท่านั้นครับ ไม่นานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทรงธรรมครับ เห็นจะใช้ถูกต้องอย่างคุณว่า นั่งลงก่อนครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ ๆ คุณปิยะพันธุ์ครับ ขอตกลงนิดหนึ่งได้ไหมครับ เพราะว่าทางคุณปิยะพันธุ์เสนอญัตติขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ที่นี้เผอิญร่างคุณทรงธรรมค้างอยู่จริง ๆ เราก็เอาร่างคุณทรงธรรมก่อน แล้วก็ลงมติอันนี้เสียก่อนเปลี่ยนระเบียบวาระ ก็เอาไปต่อของคุณทรงธรรมก็แล้วกันนะครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าการเปลี่ยนระเบียบวาระนั้น ต้องกระทำเป็นรายวัน จะทำตั้งแต่อาทิตย์ที่ก่อนโน้น แล้วก็มาต่อรองถึงอาทิตย์นี้ไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันกระผมไม่ขัดข้อง ถึงอย่างไรก็จะต้องมีการเปลี่ยนระเบียบวาระ เพราะวาระต่อไปนี่คือกระทู้ถาม ถ้าคุณทรงธรรมปรารถนาที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระก็ต้องลุกขึ้นมาเปลี่ยน แล้วมีผู้รับรองด้วยการยื่นขึ้นครับ ยกมือไม่เอา ท่านประธานครับ ไม่เอาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าอย่างนั้นนะครับ คุณทรงธรรมเสนอขึ้นใหม่ก็ได้เพื่อให้มันถูกต้องนะครับ เสนอ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ผมขอเสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระเอา 4.1 ขึ้นมาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองกรุณายืนครับ ขอบพระคุณ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีท่านที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ของกระผมได้เสนอญัตติถูกต้อง แต่ว่าขอต่อ
คุณทรงธรรม ได้ไม่ชัดเจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ครับ จะให้ลงมติของคุณปิยะฉัตร แล้วก็ต่อคุณทรงธรรม

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ เพื่อทำความเข้าใจกับสภานี้
นะครับ ในการรับรองนี้ กระผมเห็นผิดมาทุกครั้งครับ แต่ที่กระผมท้วงนี้ ผมถือข้อบังคับเป็นหลัก
ถ้าเรามีข้อบังคับเราไม่ปฏิบัติ จะมีกันทำไมครับ ข้อ 43 ญัตติที่ไม่ต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ
ให้ผู้รับรองญัตติแสดงการรับรอง โดยวิธียื่นขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เข้าใจครับ สภาเข้าใจ ญัตติของคุณปิยะฉัตรมีใคร
คัดค้านไหมครับ จะลงมติ ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่าต่อจากของ
คุณทรงธรรม แล้วก็ไปถึงคุณปิยะฉัตรเลย

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ กระผม พิชญ์ แคนวงศ์ ส.ส.
กาฬสินธุ์ กระผมสงสัยในคำถามของท่านประธานเมื่อก่อนว่า ญัตติของคุณทรงธรรมนั้นคือญัตติที่เอา
การพิจารณาการศึกษาเรื่องโรงพยาบาลแม่เมาะ ที่จังหวัดลำปาง ขึ้นมาพิจารณา เสร็จแล้วคุณปิยะฉัตร
ลุกขึ้นขอว่า ขอโดยสารไปด้วย ที่คุณปิยะฉัตรเสนอนั้นคืออะไร แปลว่าให้รวมกันกับของ
คุณทรงธรรมด้วยอย่างนั้นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ คุณปิยะฉัตรเสนอไว้ญัตติหนึ่งครับ เชิญคุณปิยะฉัตร
อธิบายให้ฟังซิครับ ญัตติอะไรครับ ชื่อ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ยิ่งประชุมกันก็ยิ่งไม่เข้าใจกัน กระผมไม่
ใช่ขอโดยสารหรือครับ ความจริงกระผมออกหน้าด้วยซ้ำไป แต่ให้เกียรติคุณทรงธรรม กระผม
ขอให้พิจารณาเรื่องในวาระที่ 4.4 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา-
ความอาญา เกี่ยวกับกรณีที่จะให้พนักงานสอบสวนไปขอฝากขัง ซึ่งกรรมาธิการร่วมกันระหว่าง
วุฒิสภากับสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว ในวาระนี้ไม่ต้องพิจารณาอะไรทั้งนั้นเพียงแต่ท่าน
ประธานถามว่า เห็นชอบหรือไม่ ซึ่งจะใช้เวลาเพียง 1 นาทีเท่านั้น แต่กระผมให้เกียรติท่าน
สมาชิกจังหวัดเชียงราย กระผมก็อนุญาตให้ท่านก่อน แล้วกระผมก็ตามหลัง ไม่ได้โดยสารหรือ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นอันเข้าใจกันแล้วครับ เชิญคณะกรรมาธิการ
เรื่องบริษัทบุญเคมี จำกัด เถอะครับ จะได้ต่อเลย

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน กระผม นายสีหนาท ภาษา พรรคชาติไทย
ครับ กระผมจะได้คัดค้านทั้งหลายทั้งปวงทั้งหมดละครับ แต่สิ่งที่กระผมเสนอไว้ขอเรียนต่อไป
เลยครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ที่หลังได้ครับ พอจบนี้แล้วขอเปลี่ยนใหม่ได้ ยังมี
จังหวัดเปลี่ยนใหม่ได้ เชิญคณะกรรมาธิการ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ไหน ๆ เขาค้อได้ กระทบมีสิทธิ์ค้อได้ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาที่หลังครับ มันพลาดไปแล้ว ไม่มีคนรับรองถูกต้อง พลาดแล้วไปว่าจิงหะหลังค้อครับ จะได้ไม่ต้องมีเรื่องยุ่ง จะได้เห็นใจกันตลอดไป

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ผมเคารพในแนวความคิด แล้วก็เคารพในคำสั่งของท่านประธานครับ แต่หวังว่าสภานี้จะมีคนเคารพประธานด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ คณะกรรมาธิการ มาใหม่ครับ เชิญเลยครับ เพราะเรื่องปู้ย ก็คงไม่ยากนัก ไม่กัหน้าที่เสร็จ

(คณะกรรมการธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการพร้อมแล้วนะครับ เชิญนะครับ คณะกรรมการมีอะไรบ้างใหม่ครับที่จะแถลงต่อที่ประชุม

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ เลขานุการคณะกรรมการ กระผมใคร่ประธานชี้แจงเกี่ยวกับการที่คณะกรรมการชุดนี้ได้รับมติจากสภาแห่งนี้ไปศึกษาเกี่ยวกับเรื่องบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด ก่อนอื่นกระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานสภาว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ค้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 และทางคณะกรรมการนั้นก็ขอถือโอกาสขอบพระคุณกับท่านผู้ที่ได้เห็นความสำคัญของการพิจารณาเรื่องโรงงานปุ๋ยเคมี และยกขึ้นมาเพื่อให้ทางสภาแห่งนี้ได้พิจารณาในรายงานของคณะกรรมการกระผมใคร่อยากจะเรียนว่า คณะกรรมการนั้นได้พิจารณาศึกษาเรื่องนี้โดยละเอียด และได้ทำสรุปไว้เป็นรายงานซึ่งมีความหนาพอสมควร ถ้าท่านสมาชิกทั้งหลายจะได้มีโอกาสได้ศึกษาจากรายงานของคณะกรรมการแล้วก็จะได้ร่วมกันพิจารณา ณ ที่แห่งนี้ว่า รายงานนี้ควรจะนำไปตามที่คณะกรรมการเสนอหรือไม่ ก่อนอื่น กระผมอยากจะเรียนว่า คณะกรรมการนี้ได้ยึดจากพื้นฐานว่า โรงงานปุ๋ยเคมีนั้นได้ตั้งอยู่ที่จังหวัดลำปาง อำเภอแม่เมาะ ซึ่งได้มีการก่อสร้างมานานับเป็นเวลาถึง 10 กว่าปีแล้ว ทุนการก่อสร้างในขณะนั้นก็ประมาณสามสิบล้านบาท และปัจจุบันนี้ครับในขณะที่คณะกรรมการเริ่มศึกษานั้นก็มีข้อมูลที่ยืนยันจากบริษัทของประเทศญี่ปุ่นที่เข้ามาสำรวจว่า โรงงานแห่งนี้มีมูลค่าเป็นจำนวนหลายพันล้านบาท ก็เป็นที่น่าเสียดายว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติที่จะยกเลิกโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ซึ่งมีมูลค่ามากมายขนาดนั้นแล้วก็จะไปทำการขายให้กับเอกชนไป ซึ่งคณะกรรมการก็มีความเสียดายว่า โรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ว่าจะยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อเกษตรกร ซึ่งเรามีความหวังว่ารัฐบาลน่าจะสนับสนุนเขาในฐานะที่เขาเป็นผู้ที่ผลิตผลทางเกษตร แล้วต้องเจอกับภาวะของการเปลี่ยนแปลงราคาปุ๋ยเคมีที่สูงขึ้นมาโดยตลอด ซึ่งในรายงานนี้ได้มีข้อมูลที่จะเปรียบเทียบให้เห็นว่าราคาปุ๋ยเคมีนั้นในประเทศไทยกับประเทศใกล้เคียงทางด้านใต้ของอาณาเขตประเทศไทยนั้นก็มีความสูงกว่าประเทศไทย ทำไมประเทศเหล่านั้นถึงทำได้

อีกประการหนึ่ง คณะกรรมการได้มองไปเห็นคุณประโยชน์ของโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ซึ่งพอสรุปสั้น ๆ ได้ว่า โรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ผลิตจากวัตถุดิบ ซึ่งเกิดขึ้นภายในประเทศและเรามีจำนวนมากนั่นคือถ่านหินลิกไนท์ เป็นประการที่ 1

ประการที่ 2 การผลิตของโรงงานนี้ถ้าพูดถึงในรูปอุตสาหกรรมของการผลิตปุ๋ยเคมีด้วยถ่านหินลิกไนท์เป็นวัตถุดิบนั้นถือว่าเป็นกรรมวิธีที่ยั่งยืนสมัยอยู่ และถ้าโรงงานนี้ยังมีโอกาสที่จะดำเนินการต่อไปแล้วแม้ว่าจะมีอายุถึง 10 กว่าปีก็ตาม เทคนิคของโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ก็จะสามารถใช้เป็นสถานสำหรับศึกษาหรือให้ความชำนาญกับผู้ที่จะมีเทคนิคในด้านที่จะผลิตปุ๋ยเคมีและเราก็คาดว่าโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีนั้น ซึ่งกรรมวิธีไม่แตกต่างจากการใช้ลิกไนท์เป็นวัตถุดิบก็จะ

เกิดจากการนำเอาแก๊สธรรมชาติมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตปุ๋ยเคมีก็มีประโยชน์ในด้านการศึกษา นอกจากนี้ยังมองเห็นว่าถ้าโรงงานปุ๋ยเคมีนี้ยังอยู่ต่อไปนั้นก็จะเป็นหลักประกันของเกษตรกรว่าเมืองไทยนั้นประชาชนอาชีพหลักคือเกษตรกร รัฐบาลยังมีความห่วงใยที่จะขยายขยายให้เขาทั้งหลายนั้นได้มีความหวังว่า การลดต้นทุนการผลิตเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมีในพื้นที่นาพื้นที่ผลิตนั้นจะได้เกิดประโยชน์กับเขา กระผมอยากเรียนว่า ปุ๋ยเคมีนั้นถือว่าเป็นเปรียบเทียบกับปุ๋ยเคมีที่เหมือนกับยาเสพติด ปุ๋ยเคมีที่ใช้ในพื้นที่นาพื้นที่ไร่หนึ่ง ๆ นั้นเมื่อใช้ไปแล้วในปีหนึ่ง ในปีต่อไปก็ต้องงใช้ และถือว่ายังมีความจำเป็นกับประเทศชาติเป็นอเนกประการ จากสถิติที่เราได้รวบรวมมานั้น เราจะเห็นว่าเมืองไทยต้องใช้ปุ๋ยปีหนึ่งประมาณ 1 ล้านตัน และส่วนใหญ่เราจะสั่งมาจากต่างประเทศ โรงงานปุ๋ยเคมีที่มีอยู่ในประเทศไทยนั้นเราไม่ได้ถือว่าเป็นแหล่งผลิตปุ๋ยที่เป็นแม่ปุ๋ย ส่วนใหญ่โรงงานของเอกชนที่มีอยู่นั้นเป็นโรงงานผสมปุ๋ย เพราะฉะนั้นแม่ปุ๋ยนั้นเราจะสั่งมาจากต่างประเทศ ซึ่งเราต้องเสียเงินตราไปเป็นจำนวนมากในปีหนึ่ง ๆ เพราะฉะนั้นถ้าโรงงานปุ๋ยเคมีที่แม่ปุ๋ยนั้นยังยืนอยู่ได้นั้นก็หมายความว่า การผลิตปุ๋ยแม่ปุ๋ยนั้นเกิดขึ้นจากโรงงานซึ่งเป็นสมบัติของชาติแห่งนี้ การที่จะขยายไปสู่การทำปุ๋ยผสม ปุ๋ยนา ปุ๋ยไร่ นั้นก็จะเกิดประโยชน์ขึ้นอีกจำนวนมาก นี่เป็นการสรุปในด้านประโยชน์ ส่วนในแนวทางแก้ไขนั้นเราได้มองเห็นว่าการขาดทุนหรือการเลิกกิจการไปนั้นเกิดจากข้อบกพร่องของการดำเนินการของคณะกรรมการการ ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านั้นเราก็น่าจะสามารถและมีทางแก้ไขได้ ซึ่งในรายงานนี้ก็ได้รับไปถึงว่าวิธีการที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาจากสิ่งต่างๆ เหตุผลต่าง ๆ แล้วก็จะสรุปได้ว่าโรงงานแห่งนี้จะมีประโยชน์อย่างที่ผมกราบเรียนมาโดยสรุป และมติของคณะกรรมการนั้นก็จะมีเป็นเอกฉันท์ว่ารัฐบาลนั้นจะต้องดำเนินงานในโรงงานปุ๋ยเคมีต่อไป นี่เป็นมติโดยสรุปซึ่งผมคิดว่าท่านคณะกรรมการอื่นก็คงจะตอบท่านสมาชิกจะมีข้อสงสัยเกี่ยวกับรายงานของคณะกรรมการ ขอขอบคุณครับ

จำสลิบ เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : เรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จำสลิบ เอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงราย พรรคสยามประชาธิปไตย ผมขอขอบพระคุณคุณปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ที่กรุณาองเห็นความสำคัญของบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด นี้ ซึ่งนอกจากคุณปิยะณัฐจะให้เกียรติกระผมและก็คงจะเห็นความสำคัญของเรื่องปุ๋ยซึ่งเป็นความจำเป็นของเกษตรกรทั่วประเทศที่มีความจำเป็นจะต้องใช้ปุ๋ยในการทำไร่ทำนาทำ เรือกสวนต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้อ่านรายละเอียดที่คณะกรรมการทุกตัวอักษรทั้งหมดประมาณรวม 30 หน้า กระผมอ่านจนหมดแล้ว กระผมก็มีความรู้สึกที่กระผมเองไม่ได้เป็นคณะกรรมการและไม่ได้เป็นผู้เสนอญัตตินี้ แต่ในฐานะกระผมเป็นผู้แทนราษฎรนั้น กระผมมีความเห็นด้วยกับคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าโรงงานปุ๋ยเคมี จำกัด จังหวัดลำปางนั้นเป็นโรงงานเดียวในประเทศไทยที่สามารถผลิตแม่ปุ๋ยไปผสมปุ๋ยจำหน่ายในราคาถูกลง ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ปุ๋ยของ อตก. ซึ่งถือว่าเป็นปุ๋ยราคา

ถูกที่สุคนธ์ขายให้เกษตรกรในราคาตันละ 4,700 บาท แต่ในขณะเดียวกันนั้นปุ๋ยต่างประเทศที่ทำกรจำหน่ายในประเทศขณะนั้นถึงราคาตันละ 6,000 ถึง 8,000 บาท เพราะฉะนั้น กระทบจึงเห็นด้วยว่าการที่รัฐบาลสมัยนั้นได้มีคำสั่งโดยมติคณะรัฐมนตรีโดยการเสนอมาจากกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังและกระทรวงการคลังก็เสนอต่อคณะรัฐมนตรีโดยมีมติให้ยุบเลิกโรงงานปุ๋ยแห่งนี้ซึ่งมีราคาเป็นพัน ๆ ล้าน ซึ่งได้ก่อสร้างมาสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี และกระทบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่าสาเหตุที่โรงงานปุ๋ยชาตุนั้นเนื่องจากระบบการทำงานต่าง ๆ ของโรงงานที่มีตั้งหลายโรงงานทำงานเป็นลูกโซ่ คือเมื่อเกิดกระแสไฟขัดข้อง ไฟกระพริบ โรงงานก็จะหยุดหมดทุกโรงงาน อันนี้กระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ว่าผู้บริหารโรงงานของโรงงานบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด นั้น ได้แต่งตั้งผู้ซึ่งไม่มีความรู้ ไม่มีความชำนาญ ไม่มีความเหมาะสมไปเป็นผู้บริหาร กระทบขอยกตัวอย่างเช่น เป็นต้นว่า มีอยู่สมัยหนึ่งได้แต่งตั้งท่านจอมพล ถนอม กิตติขจร ไปเป็นผู้บริหารซึ่งท่านก็มีตำแหน่งหน้าที่อยู่ในกรุงเทพฯ แต่โรงงานปุ๋ยนั้นอยู่จังหวัดลำปาง เพราะฉะนั้นกระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ว่าควรจะหาผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถและอุทิศเวลาให้กับโรงงานปุ๋ย จำกัด จังหวัดลำปาง และก็ควรหาวิศวกร เทคโนโลยี นักวิชาการที่มีความรู้เข้าไปควบคุมโรงงานต่างๆ ที่ทำงานเป็นลูกโซ่ เมื่อเกิดกระแสไฟกระพริบ โรงงานก็จะสามารถทำงานต่อ โดยที่กระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่บอกว่าขณะนี้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีโรงงานไฟฟ้าอยู่โรงหนึ่งซึ่งไม่ได้ใช้แล้วอยู่ที่แม่เมาะ ก็สามารถที่จะเอาโรงงานไฟฟ้านี้มาผลิตกระแสไฟฟ้าใช้กับโรงงานปุ๋ย และกระทบเองได้พยายามติดต่อกับคณะกรรมการหลายท่าน ก็ขอทราบว่า โรงงานปุ๋ยเคมีจังหวัดลำปางนั้นจะใช้เงินทุนอีกเท่าไรถึงจะดำเนินการได้ เขาก็บอกกับกระทบว่า เที่ยงจริงอย่างไร กระทบไม่ทราบว่าประมาณ 500 ล้านบาท กระทบก็มาคิดว่าเงิน 500 ล้านบาทนี้ไม่ใช่เงินมาก และกระทบก็เห็นว่าควรจำเป็นอย่างยิ่งที่จะใช้เงิน 500 ล้านบาทนี้ให้รัฐบาลใช้เงิน 500 ล้านบาทดำเนินการโรงงานปุ๋ยต่อไป และกระทบไม่เห็นด้วยกับที่ ชสมก. กรุงเทพฯ ชาติทุนแล้วจะเอาเงินงบประมาณมาช่วยเหลือ ชสมก. ให้เดินต่อไปให้คนกรุงเทพฯ ได้นั่งรถราคา 1 บาท 50 สตางค์ ระยะละ 1 บาท 50 สตางค์ แล้วคนในต่างจังหวัดนั่งรถเล็ก รถ 4 ล้อ 4 บาท ต่อระยะ มันไม่ถูกต้อง เอาเงินของคนทั้งประเทศมาช่วยคนในกรุงเทพฯ เงินภาษีของเขา แต่สำหรับโรงงานปุ๋ยที่วนเวียนที่เคารพ ถ้าเราสามารถเอาเงินภาษีจากประชาชนทั้งประเทศมาช่วยเหลือในการตั้งโรงงานปุ๋ย เราสามารถผลิตปุ๋ยออกมาจำหน่ายให้แก่เกษตรกรชาวไร่ ชาวนาในราคาที่ถูก เป็นการลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรชาวไร่ชาวนา และเราสามารถจะรู้ต้นทุนการผลิต ราคาปุ๋ยซึ่งเราถูกบริษัทต่างชาติแหกตามาตลอด โดยเสนอราคาการผลิตที่สูง นอกจากนั้นท่านประธานที่เคารพ กระทบยังได้ทราบจากคณะกรรมการว่า ขณะนั้นะครับ โรงงานปุ๋ยเคมี จำกัด จังหวัดลำปางนั้น เขาไม่ได้รอฟังกรรมการอย่างเดียว เขาดำเนินการไปตามขั้นตอนของราชการ โดยการทำการปลดพนักงานซึ่งมี 600 กว่าคนออกไปบ้างแล้ว

และกำลังจะชำระบัญชีตั้งแต่ผู้ชำระบัญชีขึ้นมา และกำลังจะเลิกโรงงานปุ๋ยแห่งนี้ และทำการจำหน่ายให้เอกชน ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ทราบว่าบริษัทเอกชนขึ้นมาจะขอซื้อโรงงานปุ๋ย จำกัด จังหวัดลำปางนี้เพียง 50 ล้านบาทเท่านั้น เท่ากับว่าโรงงานนี้ 1,000 ล้านเอามาขาย 50 ล้านบาทนี่มันเป็นการขายเศษเหล็กเท่านั้น และเงิน 50 ล้านบาทที่เราได้มาไม่คุ้มกับที่เราลงทุนไว้ตั้ง 1,000 ล้านบาท และขณะนี้ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์สื่อมวลชนออกไปแล้วว่า เรากำลังจะตั้งโรงงานปุ๋ยขึ้นในประเทศไทย โดยผลิตจากแก๊สธรรมชาติที่อ่าวไทยโดยเงินถึง 10,000 ล้าน ในขณะที่ 10,000 ล้านนี่นะครับ เราเพิ่มอีก 500 ล้าน เราจะสามารถมีโรงงานปุ๋ยที่จังหวัดลำปางและเราก็จะสามารถมีปุ๋ยจำหน่ายให้กับเกษตรกร แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น กระผมก็ยังไม่ทราบว่าคณะกรรมการนี้ได้ติดต่อทางรัฐบาลแล้วหรือยัง รัฐบาลเคยรับปากแล้วหรือยังว่าจะดำเนินการก่อสร้างปุ๋ยจังหวัดลำปางต่อไปอีก และจะจัดงบประมาณให้ แน่แน่นอนที่สุดวันนี้ กระผมขอความกรุณาจากบรรดาเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุก ๆ ท่าน ได้โปรดกรุณาเห็นด้วยกับคณะกรรมการส่งเรื่องนี้ให้แก่รัฐบาลเอาไปพิจารณา ไม่ใช่พิจารณาเฉย ๆ ขอให้รัฐบาลดำเนินการตั้งโรงงานปุ๋ยต่อไป เพราะคณะกรรมการได้เชิญนักวิชาการได้เชิญผู้เกี่ยวข้องได้เชิญทุกฝ่ายมาให้ข้อมูลแล้ว และคณะกรรมการชุดนี้เป็นกรรมการวิสามัญซึ่งมีนักวิชาการมีผู้รอบรู้จากบุคคลภายนอกมาร่วมเป็นกรรมการ และคณะกรรมการชุดนี้ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ว่า สมควรจะให้โรงงานปุ๋ยนี้ยังคงอยู่ต่อไปให้รัฐบาลดำเนินการต่อไป ท่านประธานที่เคารพภายใต้ข้อบังคับที่กระผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานนี้มีอยู่ข้อหนึ่งครับ เกี่ยวกับคณะกรรมการข้อบังคับเขียนไว้ว่า "ข้อ 83 ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามีข้อสังเกตที่คณะกรรมการควรรีบ หรือควรปฏิบัติก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาพิจารณาในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี" พรรคสามเขียนไว้ว่า "เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการให้คณะรัฐมนตรีทราบ คณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุมสภา" เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอฝากกับท่านประธานไว้ว่า สมมุติวันนี้สภาแห่งนี้มีความเห็นพ้องต้องกันว่าควรส่งเรื่องนี้ให้คณะรัฐบาลรับทราบและปฏิบัติ รัฐบาลปฏิบัติหรือไม่ประการใด ในโอกาสที่มีการประชุมหลังจากครบ 60 วันแล้วก็คงจะเป็นสมัยวิสามัญ เดือนกันยายน ก็ขอให้ท่านประธานแจ้งให้สภานี้ทราบด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายสนธิ ลิ้มลา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สนธิ ลิ้มลา จากศรีสะเกษ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเมืองไทยเรานั้นไม่มีโรงงานผลิตปุ๋ยที่แท้จริง ซึ่งในปัจจุบันนี้ปุ๋ยเคมีของเราเป็นที่ยอมรับจากชาวเกษตรกรทั่วประเทศว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นในการที่จะทำให้อินทรีย์ของเขามีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งทางรัฐบาลนั้นได้พูดอยู่ตลอดเวลาว่า ปัจจุบันนี้ทางรัฐบาลนั้น

จะเปลี่ยนให้มีเกษตรกรนั้นหาทางที่จะเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิต แม้ว่าราคาการขายพืชผลทางการเกษตรนั้นจะราคาตกต่ำ แต่ถ้าหากว่าทางรัฐบาลสามารถทำให้เกษตรกรนั้นเพิ่มผลผลิตได้ หรือลดต้นทุนการผลิตได้เกษตรกรก็จะสามารถยังชีพอยู่ได้ และวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ก็คือ บัญชีเคมีที่เกษตรกรซื้อจะต้องซื้อในราคาที่ถูกลงหรือในราคาที่ต่ำ ปัจจุบันนี้เราไม่มีโรงงานผลิตบัญชีเคมีที่แท้จริง ส่วนใหญ่ก็เป็นโรงงานซึ่งซื้อแม่บัญชี แล้วมาตั้งโรงงานผสมแม่บัญชีที่เราซื้อนั้นส่วนใหญ่ก็ซื้อจากต่างประเทศ ซึ่งซื้อมาในราคาที่สูงในราคาแพง เสร็จแล้วเมื่อมาขายให้กับเกษตรกรก็แพงไปด้วย จากความคิดเห็นของคณะกรรมการที่จะพยายามให้โรงงานบัญชีเคมีที่จังหวัดลำปางนั้นกลับฟื้นคืนชีพขึ้นมา เพื่อที่จะให้เกษตรกรของเราได้ใช้บัญชีในราคาที่ถูกลงเพื่อลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรนั้นกระผมเห็นด้วย แต่มีสิ่งซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนถามคณะกรรมการอยู่หลายประเด็นและหลายประการด้วยกัน ซึ่งจะได้กราบเรียนดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 คณะกรรมการได้ชี้แจงว่า การผลิตบัญชีเคมีที่จังหวัดลำปางนั้น วัตถุประสงค์ที่สำคัญทางด้านพลังงานนั้นคือถ่านหินลิกไนท์ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตัวโรงงานผลิตบัญชีเคมีที่จังหวัดลำปางนั้นเท่าที่มีการสำรวจ ปรากฏว่าโรงงานแห่งนี้สามารถมีกำลังผลิตโดยใช้ถ่านหินลิกไนท์เป็นพลังงานนั้นแค่ 30 ถึง 35 เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นประเด็นที่ 1 ว่า ตัวเครื่องจักรนั้นเกินกว่าที่จะไปบูรณะซ่อมแซม เมื่อกันท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่บอกกล่าว ถ้าหากว่าใช้ขบอีกประมาณ 500 ล้านบาทแล้วไซ้ โรงงานบัญชีเคมีที่จังหวัดลำปางแห่งนี้ก็จะสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาได้ กระผมยังไม่เชื่ออย่างสนิทใจนักว่าจากที่เคยทำงานกันมา 100 เปอร์เซ็นต์ผลิตได้แค่ 30 ถึง 35 เปอร์เซ็นต์นั้น เงิน 400 ล้านบาท กระผมเชื่อว่าจะไม่มีความหมายอะไร นี่เป็นประการที่ 1

ประการที่ 2 อยากจะกราบเรียนถามทางคณะกรรมการว่า จริงหรือครับว่าถ้าเราใช้พลังงานจากถ่านหินลิกไนท์แล้ว ต้นทุนการผลิตนั้นจะต่ำกว่าที่เราใช้โซดาแอชกับแก๊สธรรมชาติโรงงานที่จังหวัดลำปาง โรงงานบัญชีเคมีนี้ผลิตบัญชีเคมีได้แค่ประมาณปีละ 20,000 ล้านตัน 20,000 ล้านตัน กับเกษตรกรในเมืองไทยซึ่งต้องการใช้บัญชีประมาณปีละ 9 แสนล้านตัน ซึ่งถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ออกมาแล้วแทบจะไม่มีมีความหมายอะไรเลยกับปริมาณความต้องการจาก 20,000 ล้านตัน แต่เราได้ทราบว่าขณะนี้บริษัทเอกชนจากกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียจะมาขอลงทุนการสร้างบัญชีเคมีที่จังหวัดระยอง โดยใช้วัตถุประสงค์คือโซดาแอชกับพลังงานแก๊สธรรมชาติ แต่ติดขัดอยู่ที่แค่ยิวครบถ้วน ติดขัดอยู่ที่ว่ารัฐบาลนั้นอยากจะขายแก๊สธรรมชาติให้แก่บริษัททางกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียในราคาที่สูง ซึ่งทางบริษัทเขาก็ยังไม่สามารถจะยอมรับว่าแก๊สธรรมชาติถ้าขายให้เขาในราคาที่สูง ต้นทุนการผลิตบัญชีเคมีมันก็ต้องสูงขึ้น เมื่อต้นทุนการผลิตสูงขึ้น เวลาเขาขายให้เกษตรกรในเมืองไทยมันก็สูงตาม ทีนี้เราต้องการที่อยากจะให้เขาได้ใช้บัญชีในราคาถูก ก็ทำไมรัฐบาลไม่ขายแก๊สธรรมชาติในราคาซึ่งเป็นธรรม หรือในราคาซึ่งยุติธรรม

คือถูกกว่าปกติให้แก่โรงงานปุ๋ยเคมีของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียแล้วเกษตรกรของเราก็จะได้ใช้ปุ๋ยในราคาซึ่งถูก อันนี้ก็ฝากรัฐบาลไปด้วย และโรงงานปุ๋ยของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียนั้นสามารถผลิตปุ๋ยปีละไม่ต่ำกว่า 9 แสนล้านตัน 9 แสนล้านตันนั้นก็ผลิตปุ๋ยยูเรียออกมาได้ประมาณ 5 แสนกว่าล้านตัน และปุ๋ยแอมโมเนียมพอสเฟอริกประมาณ 3 แสนกว่าล้านตัน ซึ่งก็ครบ 9 แสนล้านตันก็เป็นปริมาณที่เพียงพอกับจำนวนที่ประชากรหรือเกษตรกรในเมืองไทยเราต้องการปุ๋ยเคมี เพราะฉะนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับโรงงานปุ๋ยเคมีที่จังหวัดลำปางซึ่งผลิตได้ปีละ 20,000 ล้านตันนั้นแทบจะเรียกว่าไม่พอกับความต้องการ (Demand) ของเกษตรกรในเมืองไทยเลย นี่เป็นประเด็นที่ 2 ซึ่งคณะกรรมการอาหารจะต้องชี้แจงให้กระทรวงทราบ

ประเด็นที่ 3 ถ้าหากว่าเราจะฟื้นคืนชีพเจ้าของโรงงานปุ๋ยเคมีที่จังหวัดลำปางแห่งนี้ก็ทราบว่าขณะนี้พนักงานของโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ได้ถูกโอนไปยังรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ที่เหลือจริง ๆ นี้แค่ 10 เปอร์เซ็นต์ ถ้าฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกเราจะเอาคนงานจากที่ไหนหรือจะเอาของพวกเก่าซึ่งโอนย้ายไปตามรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ เรียบร้อยไปแล้วกลับมาคืนได้อย่างไร นี่เป็นประเด็นที่ 3 ซึ่งคณะกรรมการอาหารต้องตอบกรรม

ประเด็นที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องที่เราพูดกันอยู่ตลอดเวลา ท่านประธานครับ ว่ารัฐวิสาหกิจในเมืองไทยนั้นตั้งมากมายหลายแห่งมีรัฐวิสาหกิจแห่งใดบ้างซึ่งทำการดำเนินการไปแล้วได้กำไรบ้าง กระทบจะไม่พูดถึงรัฐวิสาหกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่าที่ได้กำไรมานั้นมีอยู่ 2-3 แห่ง แต่ที่ขาดทุนมีเห็นกันอยู่ค่าตาทุกวันนี้มีอะไรกันบ้าง เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้ให้หลักประกันอันใดแก่กรรมบ้างว่าเมื่อเราจะฟื้นคืนชีพปุ๋ยเคมีที่จังหวัดลำปางแห่งนี้ในรูปของรัฐวิสาหกิจหรือจะในรูปแบบใดก็ตามมีอะไรที่จะเป็นหลักประกันแก่กรรมได้ว่ารัฐวิสาหกิจแห่งนี้หรือปุ๋ยเคมีที่จังหวัดลำปางแห่งนี้จะไม่ขาดทุนเยี่ยง รัฐวิสาหกิจซึ่งเรากำลังดำเนินการอยู่หลายแห่งในเมืองไทยปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นขาดทุนไปแล้วแทนที่เกษตรกรจะได้ใช้ปุ๋ยในราคาถูกกลับจะต้องใช้ปุ๋ยในราคาแพง เพราะฉะนั้นกรรมเห็นว่าโรงงานปุ๋ยแห่งนี้ถึงจะเป็นเศษเหล็กก็ตามที่ถอดครับ ถ้าขายได้ก็ขายให้เขาไปถอดมันจะขาดทุนน้อยกว่ากันไปถอดครับ เอาผีขึ้นมาปลุกขึ้นมาใหม่แล้วถ้ามันขาดทุนหนักขึ้นไปอีกแล้ว ท่านกรรมการจะว่าอย่างไร

เพราะฉะนั้นใน 4 ประเด็นซึ่งกรรมยังติดใจและสงสัยอยู่ว่าแทนที่เกษตรกรจะได้ใช้ปุ๋ยในราคาที่ถูกลงกลับจะได้ปุ๋ยในราคาแพง และถ้าหากว่าเราจะไปสนใจกับต่างประเทศซึ่งเขามาลงทุนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเรามีอยู่แต่ก็คิดในราคาต้นทุนการผลิตที่พอสมควรโดยเฉพาะแก่ธรรมชาติ ซึ่งเราชุดนี้ได้แล้วโดยเฉพาะโซดาแอชซึ่งมีอยู่แถบจังหวัดระยองก็ไม่น่าที่จะเกิดปัญหาอะไร เราก็คงจะได้ผลประโยชน์จากด้านนั้นมากกว่าที่จะมาฟื้นคืนชีพอันนี้ ก็ขอกราบเรียนท่านประธานไว้เท่านี้แหละครับ

นายวินัย คิถบรรจง (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรม วินัย คิถบรรจง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคกิจสังคม กรรมมีความสงสัยบางประการในรายงานของ

คณะกรรมการก็อยากจะเรียนถาม กระผมได้วิเคราะห์รายงานของคณะกรรมการโดยตลอดแล้ว กระผมเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นตรงกันครับ ข้อเท็จจริงของฝ่ายรัฐบาลที่อาศัยเป็นหลักในการที่จะยกเลิกบริษัทปุ๋ยเคมีกับข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการชดช้ศึกษามาได้นั้นเป็นข้อเท็จจริงที่ตรงกันเป็นส่วนมาก อย่างข้อเท็จจริงที่ว่าความล้มเหลวนั้นเกิดจากคณะกรรมการบริหารของบริษัทปุ๋ยเคมีนั้นส่วนมากได้แต่งตั้งจากนักการเมืองหรือเป็นข้าราชการบำนาญซึ่งไม่มีความรู้ ไม่มีประสบการณ์ในการค้าขายก็จึงทำให้เกิดความล้มเหลวขึ้น และผู้จัดการส่วนมากเป็นข้าราชการประจำซึ่งไม่มีความรู้การจัดการทางด้านการตลาดก็ไม่มีประสบการณ์ไม่มีความชำนาญจึงเกิดความล้มเหลวขึ้น อันนี้แนวทางแก้ไขก็คงจะไม่ยาก เพราะว่าเราสามารถหาคนที่ มีฝีมือ เข้าไปแก้ไขได้ แต่บางอันนั้นกระผมคิดว่าเป็นการยากสำหรับที่จะแก้ไขอย่างเช่น เมื่อมีการที่จะสร้างโรงงานนั้นได้ส่งตัวอย่างลิกไนท์เพื่อไปให้เขาออกแบบเตาสำหรับเผาลิกไนท์เพื่อจะ- มาสร้างโรงงานนั้นได้ส่งตัวอย่างลิกไนท์ชนิดที่ดี เมื่อสร้างโรงงานเสร็จแล้วปรากฏว่าวัตถุดิบคือลิกไนท์ที่เราได้แถมนั้นเป็นลิกไนท์ที่ไม่มีคุณภาพดีเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นจึงทำให้เกิดตะกรันต้องขัดต้องล้างต้องหยุดโรงงานเพื่อขัดล้าง แล้วก็เกิดการอุดตันในโรงงานผลิตแก๊สบ่อยครั้ง ทำให้เกิดการเสียหาย เพราะว่าโรงงานนั้นเราผลิตเป็นระบบทกระบบจะต้องเชื่อมโยงกันหมด เมื่อโรงงานอันหนึ่งสะดุดหยุดลงมันก็สะดุดหยุดลงกันหมด เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ได้ความตรงกันอีกเหมือนกันครับ ทางฝ่ายรัฐบาลกับทางฝ่ายกรรมการที่ตรงกันในเรื่องนี้ ได้ความว่าสาเหตุนี้มีอยู่ แต่แนวทางแก้ไขของคณะกรรมการในประการแรกบอกมาให้ใช้วิธีคัดเลือกลิกไนท์ที่มีคุณภาพดีพอสำหรับเตาที่ได้รับแบบแผนมาจากเหมืองแม่เมาะ กระผมจึงขอเรียนถามว่า กรรมการมีความมั่นใจอย่างไรว่าจะมีลิกไนท์ชนิดดีที่จะให้ เลือกอย่างลิกไนท์ที่มีอยู่แถมนั้น 100 เปอร์เซ็นต์นี้ครับจะคัดเลือกมาเป็นลิกไนท์ที่ดีได้กี่เปอร์เซ็นต์ อันนี้ก็ต้องมีความชัดเจนด้วย เพราะในเมื่อเราจะให้รัฐบาลเขาทำโรงงานต่อไปดำเนินการต่อไปก็ต้องมีแนวทางที่ชัดเจนที่จะให้รัฐบาลได้ดำเนินการไปตามนั้นจนได้ไม่ใช่พูดไว้กว้าง ๆ แล้วก็ปฏิบัติไม่ได้ แล้วอีกอันหนึ่งบอกว่า ถ้าลิกไนท์ชนิดนั้นหาไม่ได้ก็ให้สำรวจแหล่งใหม่ การสำรวจแหล่งใหม่นั้นจะต้องลงทุนไปก็มากน้อยคณะกรรมการได้วิเคราะห์หรือไม่ แล้วสำรวจแล้วถ้าไม่พบผลจะเป็นอย่างไรได้วิเคราะห์ต่อไปอีกหรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่งก็บอกให้สร้างเตาอีกเตาหนึ่ง เตาถ้าเป็นเตาชนิดเก่าก็จะต้องมีปัญหาเหมือนเดิมก็ต้องเกิดตะกรันจะต้องเกิดการอุดตันในโรงงานผลิตแก๊สก็จะต้องมีเหมือนเดิม ได้วิเคราะห์ต่อไปอีกใหม่ว่าเตาที่ทำใหม่นั้นควรจะเป็นเตาชนิดที่ส่ง- ตัวอย่างลิกไนท์ชนิดที่มีอยู่ไปให้เขาทำเตาสำหรับลิกไนท์ชนิดที่มีอยู่ กระผมมีความข้องใจอย่างนี้ก็อยากจะเรียนถามทางคณะกรรมการเพื่อความกระจ่าง สำหรับแนวทางที่ว่าความต้องการของประชาชนในอันที่จะให้รัฐบาลดำเนินการโรงงานปุ๋ยนั้นย่อมจะมีอยู่ทุกคน แต่บางอย่างนั้นถ้าไม่สามารถจะทำได้ หรือถ้าทำได้จะต้องลงทุนมากมายอันนี้ก็จะได้วิเคราะห์กันต่อไป กระผมขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายบุญเกิด นากดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด นากดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ ก่อนที่กระผมจะก้าวล่วงไปว่าจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการหรือไม่ กระผมขอให้ความว่าในประเทศไทยนั้นเป็นประเทศกสิกรรม เราทำนา กันมานาน ๆ ดินในนาหมดคุณภาพ เกษตรกรต้องการเพิ่มผลผลิต ดังนั้นเกษตรกรจึงจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยเคมีนั้นเกษตรกรภายในประเทศไทยจะต้องซื้อต้องหากต่างประเทศปีหนึ่งนั้นหลายแสนตัน เมื่อประเทศไทยได้มีการค้าริเริ่มแรกที่คิดที่จะสร้างโรงงานปุ๋ยขึ้นที่อำเภอแม่เมาะ แต่ก็ปรากฏว่าโรงงานปุ๋ยซึ่งรัฐบาลได้เป็นผู้ดำเนินการนั้นต้องล้มละลายต้องขาดทุน ก็มีคณะกรรมการได้ชุกเอาเรื่องนี้ขึ้นมาอีกก็อยากจะให้รัฐบาลไทยเป็นคนดำเนินการผลิต นี่คือเจตนาดีของคณะกรรมการชุดนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองยังมีความสงสัยและข้องใจอยากจะถามคณะกรรมการข้อที่ 1 วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ภายในประเทศมีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะให้โรงงานปุ๋ยซึ่งฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ได้ผลิตมาเพียงพอกับความต้องการของเกษตรกรภายในประเทศหรือไม่

ประการที่ 2 ที่กรรมการไปศึกษาเห็นว่าความบกพร่องของโรงงานแม่เมาะที่ได้สะกดหยุดลงนั้นเพราะว่าฝ่ายบริหารไม่มีคุณภาพ ถ้าเราจะดำเนินการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ เราจะต้องไขปัญหาที่ท่านว่าบกพร่องได้หรือไม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวแก่ความล้มลุกคลุกคลานของระบบเรื่องการผลิตปุ๋ยนั้น ท่านได้ศึกษามาแล้วว่ามี ความบกพร่อง กระผมเองในฐานะที่เป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง ก็อดคิดถึงว่าประเทศที่ด้อยพัฒนาอย่างประเทศเรานั้น ทั้ง ๆ ที่เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ไปด้วยธาตุ แต่เราก็ไม่สามารถที่จะนำทรัพยากรเหล่านั้นมาแก้ไขปัญหาก็สำเร็จลุล่วง ท่านประธานครับ ถ้าจะโอนไปให้เอกชนต่างชาติ มันจะไม่เข้าลักษณะเกี่ยวแก่เกียรติธรรมชาติซึ่งเราได้ค้นพบที่ผืนแผ่นดินเราหรือ ผลประโยชน์นั้นต่างชาติเอาไป แต่ว่าประชาชนเจ้าของประเทศนั้นแทบจะไม่ได้อะไรเลย เมื่อไรประเทศเราจะตื่นตัวกันเสียที เมื่อไรรัฐบาลจะเอาจริงเอจจริง การที่จะมาสร้างมาพัฒนาบ้านเมืองกันเสียที กระผมเองนั้นเห็นเจตนาดีของคณะกรรมการชุดนี้ และก็อยากจะให้รัฐบาลได้สนับสนุนโครงการโรงงานสร้างปุ๋ย จะเป็นแม่เมาะหรือที่แห่งใดในประเทศไทยทุกหนทุกแห่ง เพราะกระผมเรียนแต่เบื้องต้นว่า ประเทศไทยนั้นจำเป็นต้องใช้ปุ๋ย การใช้ปุ๋ยในประเทศไทยนั้นจะต้องใช้ไปอีกหลายปี ดังนั้นแนวความคิดเห็นของคณะกรรมการก็ดี กระผมเองยังสงสัย 2 ประการ ดังที่กระผมกราบเรียนถามนั้น 1. วัตถุประสงค์จะพร้อมหรือยัง 2. คนพร้อมหรือยัง ถ้าไม่พร้อมก็ให้แก้ไข

ประการสุดท้ายอยากจะให้รัฐบาลสนับสนุนโครงการปุ๋ยแม่เมาะหรือที่อื่นที่มีประโยชน์ - สำหรับชาติบ้านเมืองต่อไป ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย ท่านผู้เป็นประธาน
 ครับ การที่ชาวนาชาวไร่ข้อยู่ในราคาแพง แต่เขาขายข้าวซึ่งเป็นผลผลิตของเขาในราคาต่ำ
 เป็นความขมขื่นที่ชาวนาชาวไร่ทั่วประเทศได้ประสบและชอกช้ำวอกกับความเคียดแค้น เพราะ
 ฉะนั้นกระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า กระผมได้มาพิจารณาจากราย-
 งานของคณะกรรมการที่มีความประสงค์อย่างแรงกล้าที่จะให้มีการรื้อฟื้น เรื่องบริษัทปุ๋ยเคมี
 จำกัด ขึ้นมาดำเนินการใหม่ กระผมได้พิจารณาจากรายงานทุกแห่งทุกมุมโดยตลอดแล้ว ประ-
 เด็นที่กระผมจะยกขึ้นมาพูดก็คือ ข้อสังเกต เป็นรายงานสรุปซึ่งคณะกรรมการได้เขียนไว้
 อย่างละเอียดว่า เหตุที่โรงงานล้มเลิกกิจการไปหรือทำงานไม่ได้เต็มความสามารถนั้น ก็ไม่ได้
 เกิดจากโรงงานหมดขีดความสามารถที่จะดำเนินการ แต่เป็นเพราะเหตุโรงงานต้องประสบ
 ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านั้นมาจากการบริหารและการจัดการ โดยคณะกรรมการได้เน้น
 หนักถึงการดำเนินการแก้ไขในการบริหาร คือให้โรงงานเป็นรูปรัฐวิสาหกิจ แต่เป็นลักษณะ
 พิเศษ นี้ประการหนึ่ง แล้วประการที่ 2 ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถของวิศวกร กระผม
 อยากจะประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า คำว่า "รัฐวิสาหกิจในรูปพิเศษ" คืออะไร
 กระผมไม่เข้าใจ เป็นความกังขาในหัวใจกระผมอย่างยิ่ง กระผมอยากจะเรียนท่านผู้เป็น
 ประธานว่า รัฐวิสาหกิจปัจจุบันในระบบซึ่งคนทั้งประเทศก็รู้ว่าเป็นระบบสุสานของคนแก่ สุสาน
 ข้าราชการบำนาญ สุสานของลูกท่านหลานเธอ การดำเนินการรัฐวิสาหกิจมุ่งกำไรกับผลประโยชน์
 ของกลุ่มตัวเองมากกว่าที่จะให้ประโยชน์แก่รัฐและประชาชนทั้งประเทศ กระผมขอยก
 ตัวอย่างเช่นรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับรถไฟ ท่านประธานก็คงทราบว่าคุณทุนปีละ 800 กว่าล้าน
 แล้วนอกจากนั้นองค์การสื่อสารมวลชนหรือรถเมล์กรุงเทพฯ ท่านประธานก็รู้ว่าขาดทุนย่อยยับแค่
 ไทน์ เปลี่ยนผู้อำนวยการ เอารัฐมนตรีหนุ่ม ๆ เข้าไปแก้ไขในคณะรัฐบาลของกระทรวงคมนาคม
 กระผมอยากจะประทานกราบเรียนเป็นความล้มเหลวโดยสิ้นเชิง ความหายนะเหล่านั้นตกแก่
 ประชาชนผู้เสียภาษี กระผมได้เฝ้าดูพฤติกรรมอันนี้มาโดยตลอด กระผมไม่เชื่อว่าถ้าหากจะให้
 การดำเนินการปุ๋ยเคมีขึ้นมาใหม่ แล้วจะทำให้ปุ๋ยเคมีขึ้นมาใหม่ แล้วจะทำให้ปุ๋ยเคมีแห่งนี้
 สามารถบริการปุ๋ยราคาถูกให้กับชาวนาชาวไร่ได้ กระผมไม่เชื่อที่กระผมไม่เชื่อเพราะกระผม
 เชื่อมั่นว่าปัจจุบันนี้เราไม่สามารถที่จะแก้ไขระบบรัฐวิสาหกิจแบบพิเศษได้ เพราะฉะนั้นความ
 คาดฝันของคณะกรรมการจึงเป็นการฝันกลางแดด กระผมเกรงว่าท่านจะโยนเนื้อเข้าปาก
 เสื่อ แล้วให้เสื่อนี้ไปชูครีตูดเลือดเนื้อชาวนาชาวไร่ต่อไป ความเจ็บช้ำ ความเคียดแค้นจะ
 เกิดขึ้นกับชาวนาชาวไร่รุนแรงยิ่งขึ้นกว่านี้ เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ ที่กระผม
 ประทานกราบเรียนอย่างนี้ ไม่ใช่ว่ากระผมไม่เข้าใจว่าชาวนาชาวไร่ไม่มีความเดือดร้อนใน
 เรื่องปุ๋ย กระผมเชื่อมั่นว่าชาวนาชาวไร่ทั้งประเทศมีความเดือดร้อนในเรื่องนี้อย่างมากมาย
 เพราะปัจจุบันนี้ผืนแผ่นดินไทยเป็นโรค โรคขาดปุ๋ยครับท่านผู้เป็นประธาน จึงมีความจำเป็นจะ
 ต้องฉีดฮอร์โมน ฉีดยาให้กับผืนดินคือปุ๋ย ซึ่งเป็นความจำเป็นของชาวนาชาวไร่ทั้งประเทศ ซึ่ง

กระผมได้ออกไปเยี่ยมเยียน เขาก็พูดถึงเรื่องนี้ คำถามของชานาชาวไร่ถามกระผม เขาก็บอก
ว่าเมื่อไรรัฐบาลจะขายปุ๋ยในราคาถูกให้เขาได้ แล้วให้เขาได้ขายข้าวในราคาเป็นธรรมบ้าง
ไม่ใช่แพงละครับ ขายให้ในราคาเป็นธรรม เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธานครับ จากข้อสรุป
ของคณะกรรมการฯ ด้วยความเคารพอย่างสูง กระผมเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ แต่กระผมอยากจะ
เรียนถามขั้นตอนที่ท่านจะแก้ว่า รัฐวิสาหกิจแบบพิเศษคืออะไร ท่านจะแก้ไขให้เจ้าหน้าที่ของ
บริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด นี่ดำเนินการตามขั้นตอนที่ท่านคาดหมายได้อย่างไร ท่านมีวิธีการมาตรการ
อย่างไรจะคัดเอาบุคคลเข้าไปบริหารดำเนินการให้เป็นประโยชน์และได้กำไรมากที่สุดให้ท่าน
ตอบมาโดยหลักการ อย่าคาดเดา หรืออย่าใช้วิธีการอันคิดว่าเป็นการคาดหมาย ซึ่งกระผมเห็น
ว่าเป็นการคาดคิดโดยไม่มีข้อมูล เพราะข้อมูลต่าง ๆ จากกระทรวงการคลังได้มีมานั้น เกี่ยว-
กับการเลิกบริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด เขาก็บอกไว้ชัดว่าผลกระทบจากการเลิกบริษัททางรัฐบาลจะ
ต้องขาดทุนถึง 524 ล้านบาท แล้วถ้าหากทำกิจการนี้ขึ้นมาอีก ท่านมั่นใจไหมว่าจะไม่ขาดอีก
500 ล้าน ถ้าหากท่านให้ข้อคิดเป็นที่พอใจ กระผมก็จะอาจจะไม่คิดใจในข้อมูลของท่าน เพราะ
ฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนถามท่านผ่านท่านประธาน เพื่อได้ชี้ให้เห็นชัด ๆ ว่าไม่ใช่
รายการเอาเนื้อเข้าปากเสือให้กระผมเห็นด้วย เพื่อที่จะได้ไปชี้แจงให้ราษฎรได้เข้าใจครับ
ขอขอบพระคุณครับ

นายประจัญ กล้าผจญ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประจัญ
กล้าผจญ จากนครราชสีมา พรรคชาติไทย กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในสมัยที่
กระผมเป็นเด็กนั้นรู้สึกว่ามีปลาในนามีข้าว ประชาชนท่านก็ได้รับผลอุดมสมบูรณ์ นารู้สึก
ว่าไม่ต้องใส่ปุ๋ยข้าวถึงออกงาม แต่มาบัดนี้ข้าวไทยของเราได้รับกรรมอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะชาว
นา นั่นก็คือเวลาท่านหากไม่ใส่ปุ๋ยแล้วข้าวจะไม่งอกงาม จะไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นกระผมจึง
เห็นว่าปัจจุบันนี้ปุ๋ยนั้นมีความสำคัญต่อชาวนาอย่างยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็เราขนานนามว่าชาว
นานั้น คือกระดูกสันหลังของชาติ กระผมจึงหวังว่าจะไม่ปล่อยให้ชาวนานั้นได้รับเคราะห์กรรม
จากปุ๋ยอีก หมายความว่าชาวนานั้นต้องใส่ปุ๋ยแพง แต่เวลาขายข้าวขายไม่ได้ราคา เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้ว ก็อยู่ไม่ได้ เปรียบเหมือนพ่อค้าที่ขายของที่ค้าขายได้กำไรน้อยหรือไม่ได้กำไรเลย ก็
อยู่ไม่ได้เช่นเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็มีหน่วยงานของทางราชการอยู่หน่วยหนึ่งซึ่งเป็น
หน่วยที่ช่วยในการขนปุ๋ยไปบริการแก่ชาวนาในราคาที่ถูกแต่มีข้อสังเกตว่า ปุ๋ยนั้นจะไปสู่ฤดูกาล
ผิดฤดูกาล เช่นท่านอาจจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ปุ๋ยจะไปถึงอย่างนี้เป็นต้น นี่ประการที่ 1

ประการที่ 2 ปุ๋ยที่ทางราชการส่งไปช่วยชาวนานั้นจะไม่ตรงไปถึงชาวนาโดยตรงจะไป
สู่พ่อค้าคนกลาง เมื่อเป็นเช่นนั้นชาวนาก็ซื้อปุ๋ยแพงเช่นเดิม ที่กระผมพูดอภิปรายในครั้งนี้ก็จะ
นอกเหนือจากท่านกรรมการได้ให้ข้อคิดเห็นหรือท่านสมาชิกทั้งหลายได้อภิปรายไป แต่กระผม
ก็ชี้ให้ท่านกรรมการและท่านสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักในเรื่องนี้ว่าเป็นความจริง ขอขอบคุณ
ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และได้มอบให้นายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการที่เคารพ

ร้อยตำรวจโท ฌรงค์ เทวคุปต์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ซักถามปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาของคณะกรรมการในหลาย ๆ ปัญหา นั้น กระทบก็ใครจะตอบปัญหาท่านสมาชิกที่ได้ซักถามมานะครับ แต่เสียดายเหลือเกินว่ามีบางปัญหา ซึ่งผู้ถามคือคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ กระทบก็เลยใครที่จะฝากที่ประชุมนี้ว่าได้รับฟังปัญหาที่คุณเชวงศักดิ์ถามและไม่ได้อยู่ในที่ประชุมด้วย ก็คือปัญหา กระทบจะเริ่มเลยว่าจะเกี่ยวกับเรื่องกำลังการผลิตของท่านสมาชิกที่ถามท่านแรกว่า กำลังผลิตนั้นเราสามารถผลิตได้ในปัจจุบันเพียง 30 ถึง 35 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เราจะให้ความมั่นใจได้อย่างไรว่าจะผลิตได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์หรือมากกว่านี้ กระทบใครจะเรียนว่า ในเริ่มต้นของการที่โรงงานนี้ได้สร้างขึ้นและมีกำรับมอบกันนั้น เราก็สามารถผลิตได้ถึงเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์นะครับเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่รับมอบโรงงาน เป็นข้อมูลเบื้องต้นว่า ถ้าโรงงานนี้ได้รับการดำเนินงานที่ถูกหลักตามวิชาการที่เราศึกษามาแล้วนั้น ก็คาดว่าจะต้องสูงกว่า 30 หรือ 35 เปอร์เซ็นต์ในขณะที่โรงงานกำลังโทรม ๆ แล้วผลิตปุ๋ยเคมีออกมาด้านกำลังผลิตนั้น กระทบอยากจะเรียนว่า ในกรณีที่เรามีอุปสรรคที่เห็นชัดว่าคุณภาพของถ่านลิกไนท์นั้น คุณภาพถ่านลิกไนท์นั้น ไม่ได้มาตรฐานเหมือนกับลิกไนท์ที่เป็นตัวอย่างส่งไปในตอนทดสอบนั้น ก็มีข้อมูลปรากฏชัดว่าในพื้นที่บางพื้นที่ของจังหวัดลำพูนนั้น เราก็มีลิกไนท์ในคุณภาพที่ใกล้เคียงกับตัวอย่างที่ส่งไป และอุปสรรคที่เกิดจากการอุดหนุนสำหรับเตาเผา นั้นเราก็สามารถจะแก้ไขได้โดยคำแนะนำของวิศวกร ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับการศึกษามาจากประเทศเยอรมัน ซึ่งเป็นแหล่งผลิตเครื่องจักรโรงงานแห่งนี้ก็ให้คำแนะนำไว้ซึ่งแนวทางอย่างนั้นทางคณะกรรมการก็ไม่มีทางเลือก เพราะเราไม่ใช่ นักเทคนิค แต่คิดแล้วว่า เมื่อมีนักเทคนิคทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องด้านนี้โดยตรงมาให้คำแนะนำนั้น ก็น่าจะเป็นสิ่งที่เชื่อได้ว่าสามารถจะกระทำได้นอกจากนั้นปัญหาของการขาดทุนของโรงงาน มีสิ่งหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่าการขาดทุนของโรงงานนั้นมาจากการบริหารงานที่ไม่ถูกต้องและเป็นความผิดพลาดอย่างมหันต์นั้นก็คือว่า มีระยะหนึ่งนะครับ ทางโรงงานแห่งนี้ซึ่งความจริงนั้นเป็นแหล่งผลิต แต่กลับไปส่งปุ๋ยเคมีซึ่งส่งมาจากต่างประเทศมาขายแข่งกับบริษัทพ่อค้า การส่งเข้ามานั้นเป็นการส่งที่ผิดพลาดและก็เป็นเหตุให้เกิดการขาดทุน ซึ่งกระทบถือว่าไม่ได้ขาดทุนจากโรงงาน ซึ่งเป็นแหล่งผลิตปุ๋ยเคมีแห่งนี้

สำหรับปัญหาต่อไปที่ว่ากำลังผลิตที่มีจำนวนไม่มากและไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรในเมืองไทยซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ปุ๋ยหนึ่งนับหลาย ๆ แสนตัน หรือ 1 ล้านตันนั้น กระทบก็ยอมรับในข้อนี้ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่าในขณะที่เรามีความคาดหวังว่าจะมีโรงงานผลิตปุ๋ยจากโซดาแอชและแก๊สธรรมชาติ นั้น ซึ่งจะต้องใช้เงินงบประมาณจำนวนมาก ๆ สร้างและจะผลิตปุ๋ย

1008

ได้จำนวนมากนั้น เราจะต้องรอเวลาถึงปี 2527 ซึ่งยังไม่แน่ใจว่ารัฐบาลนั้นจะทำได้สำเร็จหรือไม่ แต่สำหรับโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ ถ้าเราใช้วัตถุดิบที่เกิดขึ้นภายในประเทศ และก็ใช้เงินจำนวนซึ่งไม่มากนัก และสามารถผลิตได้ในระยะเวลาอันสั้นก่อนที่จะถึงเวลาผลิตปุ๋ยเคมีจำนวนมากนั้น กระผมก็คิดว่าน่าจะเกิดประโยชน์กว่า แล้วเรามีข้อเปรียบเทียบได้ว่าถ้าโรงงานแห่งนี้ผลิตปุ๋ยเคมีก็จะเป็นข้อมูลที่จะเปรียบเทียบได้กับการสั่งปุ๋ยเคมีจากต่างประเทศว่า เขามีต้นทุนสูงมากน้อยขนาดไหนนะครับ อันนี้ก็จะเป็นหลักประกันว่าเรามีข้อเปรียบเทียบของการผลิตปุ๋ยภายในประเทศกับการสั่งปุ๋ยมาจากต่างประเทศเพื่อว่าชาวนาชาวไร่ นั้นจะได้มีโอกาสเห็นว่ารัฐบาลมีความจริงใจในการที่จะให้เขาซื้อปุ๋ยในราคาที่เป็นธรรมหรือไม่

อีกประการหนึ่ง ในกรณีเกี่ยวกับเรื่องรัฐวิสาหกิจขาดทุนนั้น กระผมเห็นท่านผู้อภิปรายหลายท่านยอมรับกับสภาพการขาดทุนของรัฐวิสาหกิจประเภทบริการ เช่นอย่าง รถไฟนะครับ น้ำประปา รถเมล์ ทุกคนยอมรับกับสภาพการขาดทุนของด้านบริการเหล่านี้ และลองย้อนไปดูซิครับว่าการบริการเหล่านี้เกิดประโยชน์กับใคร กับคนจำนวนมากน้อยขนาดไหน เราก็ยินยอมกันให้ในการขาดทุนปีหนึ่งนับเป็นหลาย ๆ พันล้านบาท แต่กับการขาดทุนซึ่งจะเกิดจากโรงงานปุ๋ยเคมีซึ่งเป็นหลักประกันของคน 80 เปอร์เซ็นต์ในประเทศชาตินั้น ท่านจะไม่ยอมรับทีเดียวหรือ และในกรณีที่คณะกรรมการบอกว่า เป็นรัฐวิสาหกิจในลักษณะพิเศษนั้นก็อยากจะเรียนว่า รัฐวิสาหกิจอย่างนี้ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจของการบริการเป็นรัฐวิสาหกิจของการที่จะให้เกิดผลประโยชน์ตอบแทนมาทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางอ้อมนั้นเราจะใช้วัตถุดิบภายในประเทศนั้นคือลิกไนท์ เราไม่ต้องไปเสียเงินซื้อปุ๋ยแม่มาจากต่างประเทศ วัตถุดิบที่เป็นลิกไนท์นั้นมันเกิดในพื้นที่ดินเป็นทรัพยากรของชาติ เพราะฉะนั้นถ้าเราใช้อันนี้ขึ้นมาก็หมายความว่า เราจะไม่ต้องเสียเงินตราออกไปต่างประเทศ นี่เป็นประการที่ 1

ประการที่ 2 โรงงานแห่งนี้เมื่อเกิดขึ้นมาเป็นสมบัติแล้ว ท่านจะยอมรับหรือว่าการขายเป็นเศษเหล็กกับราคาเพียง 40-50 ล้านบาทนั้น มันกับคุ่มและเป็นความภูมิใจของคนไทยที่ต้องสูญเสียกับสมบัติซึ่งมันน่าจะแก้ไขได้

ประการที่ 3 โรงงานแห่งนี้ก็พอที่จะสร้างคนขึ้นมาให้ได้รับความรู้ในด้านเทคนิค ในด้านทางวิชาการเกี่ยวกับการผลิตทางวิทยาศาสตร์ และนอกจากนั้นคนงานซึ่งอยู่ในโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ก็สามารถที่จะทำงานและประกอบอาชีพรายได้ทำให้ครอบครัวซึ่งเป็นครอบครัวของคนงานนั้นมีฐานะความเป็นอยู่ได้ที่พอแต่อัคภาพของตนเอง

อีกประการหนึ่ง กระผมใคร่จะขอชี้แจงว่า ในกรณีของลิกไนท์ที่เป็นปัญหามากนั้นเราได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่นอย่างว่าอธิบดีของกรมทรัพยากรธรณีได้มาชี้แจงว่า ลิกไนท์ได้มีการสำรวจกันอย่างจริงจังและพบว่าลิกไนท์ที่มีคุณภาพดีนั้นก็อยู่ในเมืองไทยและเป็นแหล่งที่อยู่ใกล้กับโรงงานปุ๋ยแม่เมาะแห่งนี้ ซึ่งสะดวกในการที่จะนำส่งมาครับ นี่เป็นข้อมูลที่คณะกรรมการ เราได้รวบรวมมา แต่การที่คณะกรรมการจะให้หลักประกันว่าเราจะไปเอาคนงานมาจาก

ไทน์ คนที่มีความรู้มาจากไทน์ กระผมอยากจะเรียนว่าคณะกรรมการนั้นไม่สามารถที่จะรับได้
 ว่าเราจะไปหากคนมาจากไทน์ แต่ก็มีสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าเมื่อเริ่มต้นนั้นเรามีคนที่มีความสามารถ
 รัฐบาลส่งไปรับการฝึกการศึกษามาแล้วเมื่อเขากลับมาแล้ว บริษัทต่าง ๆ นั้นซึ่งเป็นบริษัทเอกชน
 ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำลายโรงงานแห่งนี้ กระผมจะพูดว่า ทำลายโรงงานแห่งนี้เพื่อไม่ให้คู่แข่ง
 นั้นเขาก็ซื้อคนเหล่านั้นไป เรื่องนั้นมันก็ช่วยไม่ได้เป็นเรื่องของตัวบุคคล แต่เราก็คิดว่าการที่จะ
 ฝึกคนขึ้นมานั้นก็ เป็นเรื่องที่ไม่ยากนัก นี่เป็นข้อมูลที่คณะกรรมการศึกษามาและก็จะตอบให้
 กับท่านสมาชิกที่มีความสงสัยแล้วว่าถ้ามีสิ่งใดขาดแล้ว กระผมคิดว่าคณะกรรมการยังมีอีกหลาย
 ท่านจะตอบได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ

นายธีรพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีรพันธ์
 เพ็ชรสุวรรณ ในฐานะรองประธานกรรมการครับ คือมีท่านสมาชิกถามว่าเราจะแน่ใจได้
 อย่างไรว่า ถ้าเราจะเปิดโรงงานปุ๋ยต่อไปโรงงานนี้จะมีกำไรนะครับ เมื่อเรามาศึกษาตัวเลข
 ต้นทุนการผลิตและก็ราคาขายก่อนที่จะมีคำสั่งให้ปิดโรงงาน ในปี พ.ศ. 2520 ต้นทุนการผลิต
 แอมโมเนียเหลวตันละ 4,620 บาท เราขายไปได้ในราคาตันละ 12,000 บาท ต้นทุนการ
 ผลิตปุ๋ยยูเรีย ตันละ 4,655 บาท แต่เราขายไปตันละ 3,050 บาท คือขายไปต่ำกว่าต้นทุนตัน
 ละประมาณ 1,000 บาท ต้นทุนผลิตปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต ตันละ 2,265 บาท เราขายไปตัน
 ละ 1,660 บาท กรดกำมะถันเราผลิตได้ในราคาตันละ 625 บาท เราขายไป 1,325 บาท
 เหตุที่ขาดทุนก็อยู่ที่นี้เอง กรรมการบริหารของโรงงานปุ๋ยแม่เมาะอยู่ที่กรุงเทพฯ เวลา
 โรงงานเสียสัสปาร์ต (Spareparts) มาหรืออะไหล่กว่าจะได้ก็ใช้เวลาเป็นเดือนหรือ
 เป็นอาทิตย์ เพราะไม่ได้ประสานงานกันในระหว่างกรรมการผู้รับผิดชอบผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่
 ทางฝ่ายโรงงานและอีกประการหนึ่งอุปสรรคก็คือว่า อย่างที่กล่าวแล้วลิ้นไนท์ที่เราส่งไปที่
 ประเทศเยอรมันให้บริษัทอูเคย์ เขาออกแบบนั้นเป็นลิ้นไนท์ที่มีคุณภาพดีมาก ในสมัยนั้นเข้าใจว่า
 อาจจะมีเอาหน้าเอาตาทันทีเลยพยายามคัดลิ้นไนท์ด้านหินที่ชั้นดีหน่อยจะอับอายขายหน้าฝรั่งหรือ
 อย่างไม่ไรกระผมไม่ทราบ ก็ไปออกแบบมาสำหรับเตาที่จะเผา ลิ้นไนท์อันนั้นเพื่อจะได้ก๊าซคาร์บอน-
 ไดออกไซด์ออกมา ก็เป็นเตาที่ไม่อาจจะรับสแลค (Slack) หรือว่าเถ้าที่เกิดจากถ่านหินอันนั้น
 ได้ เนื่องจากถ่านหินนั้นเป็นตะกอนที่เกิดทับถมกันของพวกพืชต่าง ๆ ในถ่านหินนั้นก็จะมีฟอสซิล
 ของพวก หอย ปู กุ้งอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งมีประมาณมากก็เกิดหินปูนมาจับที่เตามาก เพราะ
 ฉะนั้นใน 1 ปี โรงงานก็จะเปิดดำเนินการได้เพียงไม่เกิน 150 วัน ปีหนึ่งมี 365 วัน เพราะ
 เรามีเตา ๆ เดียว เมื่อเตาที่เผา ลิ้นไนท์ต้องหยุดก็เป็นอันว่าเราเสียเปล่าทางด้านแรงงาน
 ของคนงานที่จ้างไว้ไป 200 กว่าวันต่อ 1 ปี ซึ่งไม่ได้ทำงานกัน แต่ได้กินเงินเดือน เพราะ
 ฉะนั้นเราสามารถเพิ่มเตาขึ้นมาอีกสัก 1 เตา หรือ 2 เตาในการลงทุนไม่มาก คิดว่าเตาหนึ่งก็คง
 ไม่เกินเตาละ 50 ล้านบาท เมื่อเราเพิ่มเตาแล้วเมื่ออีกเตาหนึ่งเสียเราก็อาจจะใช้การเผา

1010

อีกเตาหนึ่งไป เพราะว่าโรงงานนี้ประกอบด้วยโรงงานแก๊สย่อย ๆ ไปต่าง ๆ ไปอีก 8 โรง ถ้าโรงงานแรกที่เริ่มจะเผาถ่านหินเสียเงินไม่ได้ก็เป็นอันว่าต้องหยุด แล้วประกอบกับปัญหา การไฟฟ้าที่ส่งไฟฟ้าให้โรงงานถ่านหินนี้ไม่สม่ำเสมอในขณะที่ไฟฟ้าในเมืองเชียงใหม่ก็ดี ใน ลำปางก็ดีจะต้องดับนั้น หรือมีปัญหาที่จะต้องใช้ได้เพียงจุดเดียว นั้น เขาจะเลือกดับเอาที่ โรงงานถ่านหินก่อน จะให้คนในเมืองได้ใช้ไฟ แต่ปัญหาเหล่านี้ทางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตยืนยันว่า ต่อไปจะไม่มีแล้ว สามารถจะป้อนกระแสไฟฟ้าให้ได้อย่างเพียงพอ เพราะฉะนั้นเมื่อเรามาแก้ ปัญหากระแสไฟฟ้าที่จะหยุด ๆ ดับ ๆ จะทำให้โรงงานต้องหยุดนั้นไม่มีปัญหาแล้ว เรามาเพิ่ม เตาในการเผาถ่านหินขึ้นมาอีกเพื่อให้โรงงานเดินได้ทั้งปี กระทบคิดว่าจากต้นทุนการผลิตซึ่ง เราหยังบู้ยูเรียเราทำงานปีหนึ่งประมาณ 30 เพอร์เซ็นต์ แรงงานนั้นมีต้นทุนตันละ 4,655 บาท และเราขายไปตันละ 3,000 กว่าบาท ถ้าเราทำได้เต็มทั้ง 100 เพอร์เซ็นต์ หรือ 80 เพอร์เซ็นต์ กระทบก็คิดว่าต้นทุนจะไม่ถึง 4,655 บาทหรอกครับ ต้นทุนอาจจะเหลือเพียง 2,000- ก็ได้ แล้วบู้ยูเวเวลานี้ราคาขึ้นไปมาก กระทบคิดว่าโอกาสที่จะได้กำไรก็อยู่ถ้าไม่ฉ้อไม่ โกงกันนะครับ ถ้าทำกันอย่างตรงไปตรงมา แล้วใช้ความรู้ความสามารถให้เต็มที่ กระทบจึงคิดว่าไม่น่าจะมีความสงสัยอะไรว่าโรงงานนี้จะอยู่ไม่ได้ แล้วเราถ้าพิจารณาว่าบู้ยูนั้นก็ประกอบไป ด้วยแม่บู้ยู 3 อย่างก็คือ เอ็นพีเค (NPK) ที่เราทราบกันอยู่ ในโตรเจน พอตฟอส และก็ โปรตัสเซียม ในประเทศไทยนั้นเราไม่มีโรงงานผลิตแม่บู้ยูทั้ง 3 ชนิดนี้ ไม่ว่าชนิดหนึ่งชนิดใด เว้นแต่ตัว เอ็น ซึ่งของโรงงานแม่เมาะเคยมี แต่ปัจจุบันนี้เราเลิกไปแล้ว เพราะฉะนั้นปัจจุบัน นี้ไม่มี แล้วโรงงานบู้ยูแม่เมาะนั้นนอกจากเราผลิตบู้ยูได้แล้ว พวกพอตเฟตทั้งหลายนั้นะครับ แอมโมเนียมซัลเฟตก็ดี พวกเหล่านี้ถ้าสามารถผลิตไปเป็นยุทธปัจจัยทางด้านสงครามได้ สามารถ ไปทำระเบิดได้ กระทบก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ในราชการสงครามของประเทศอีกทางหนึ่ง ถ้า เราจะคงโรงงานนี้ไว้แล้วก็เทคนิคหรือเทคโนโลยีทางด้านนี้ก็เป็นที่ควรสงวนไว้ กำลังคนที่ จะมาใช้มัน กระทบคิดว่าไม่เหลือบ้างว่าแรงหรอกครับ ถ้ารัฐบาลจะเอาวิทยาลัยทั้งหลายของ เมืองไทยก็พร้อมที่จะเปิดสอน เมื่อวันก่อนนี้ท่านก็บอกว่าเด็กไม่มีที่เรียน ถ้าโรงงานนี้เปิดเราก็ เปิดเข้าซิครับ วิชาเหล่านี้คนของเราที่มีความรู้พร้อมที่จะมาเป็นอาจารย์สอนให้เขามาทำงานที่ โรงงานนี้ก็มียุ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็เคยแจ้งมาว่ายินดีที่จะรับหรือว่าเข้าไปศึกษาเกี่ยวกับ โรงงานนี้ และยินดีที่จะสร้างคนบ่อนี้ให้กับโรงงานนี้เขาก็แจ้งมากับกรมการนี้เหมือนกัน กระทบก็คิดว่าปัญหาเรื่องนี้ไม่น่าจะมีปัญหา ซึ่งเรื่องที่ท่านสงสัยนั้นกระทบคิดว่าเราจะคิดพิจารณา ถ้าเราพิจารณาโดยละเอียดองแท้แล้ว การที่โรงงานนี้ขาดทุนนั้นเป็นจากการบริหารบกพร่อง แท้จริง ถ้าเราจะดูนะครับในการร่วมทุนในครั้งแรกนั้นปรากฏว่ามีกำไรเอาหุ้นของโรงงานบู้ยู แม่เมาะไปแลกกับหุ้นของไทยเซ็นทรัลเคมีบ้าง ศรีกรุงบ้าง อะไรบ้าง เราไปแลกกัน แล้วใน ขณะที่เรากำหุ้นของเขาไว้มีมูลค่าเต็มที่ บริษัทบู้ยูแม่เมาะขาดทุนก็มูลค่าของหุ้นเป็นศูนย์เขามา ขอแลกหุ้นคืนเราก็เอาหุ้นที่มีมูลค่าของเราเต็มที่ในมือเป็นสิบ ๆ ล้านที่จะขายได้เป็นเงินสิบ ๆ

ล้าน เอาไปแลกเอากับหุ้นของเราที่ขายแล้วไม่มีใครซื้อกลับมาพฤติกรรมอย่างนี้ก็เป็นที่น่าเห็นใจ
ว่าอาศัยรัฐวิสาหกิจของรัฐบาลเป็นเครื่องมือในการสร้างธุรกิจเอกชนขึ้นมา แล้วก็สิ่งที่สร้างขึ้น
มานั้นเป็นศัตรูของรัฐวิสาหกิจหรือว่าของโรงงานของรัฐบาลสั่งบู้ยเข้ามาแข่งขันขึ้นมา ก็เกิด
ปัญหาอย่างนี้ตลอดเวลา กระผมว่าถ้าผู้บริหารมีความจริงใจกับโรงบู้ยแม่เมาะไม่เจ้งทรอกครับ
ยังอยู่ไต่ แล้วที่กรรมการได้ศึกษาขึ้นมาจนมีความเห็นเหล่านี้เราก็ได้พิจารณากันอย่างต้องแท้
แล้วทราบว่ากระทรวงการคลังนั้นเคยจ้างบริษัทญี่ปุ่นมาศึกษาโรงงานแม่เมาะด้วยเงินนับเป็น 10
ล้านบาท ค่าจ้างมาศึกษานี้เป็นล้าน ๆ บาท ในขณะที่กรรมการพวกเราได้ไปศึกษากันนั้นก็เดิน
ทางไปคู่นี้ใช้เวลากันไปก็คิดว่าใช้เงินของสภาไม่กี่พันบาททรอกครับก็ไปกัน แล้วก็ใช้เวลาที่เรา
ก็ไม่ใช่ว่าผู้เชี่ยวชาญแล้วเราก็ได้มาเท่านั้นแล้วก็คิดว่าความเห็นของเราซึ่งพิจารณาอย่างในฐานะ
ราษฎรซึ่งเขาส่งมาให้เป็นตัวแทนนั้นก็ออกมาในรูปที่ว่าโรงงานนั้นน่าจะพิจารณาถึงประโยชน์ที่
ประชาชนจะได้รับ ต่อไปนั้นเราก็ทราบว่าเวลานั้นของเรานั้นก็จะขึ้นโรงงานที่จะทำตัวเค ขึ้นมา
โปรตัสเซียมาจากโซดาแอซ โรงงานเกี่ยวกับพวกนี้ซึ่งมีอยู่ในหินเกลือมากที่ภาคอีสานรู้ว่าตัว
ฟอตฟอสที่มีอยู่มากที่กาญจนบุรีหรือว่าฟอตเฟตอะไรพวกนั้นก็คิดว่าต่อไปเราอาจจะมีโรงงานแม่-
บู้ยหมดทุกชนิดในประเทศไทย ไม่ต้องไปเที่ยวซื้อมาจากต่างประเทศแล้วก็จะช่วยชาวนาลดต้นทุน
การผลิตได้มากจึงเห็นว่าสมควรที่จะให้คงโรงงานนี้ไว้ รัฐบาลน่าจะศึกษาหรือแก้ไขชึครับ
ไม่ใช่เห็นว่าเห็นว่าเป็นไม่รอดการทำงานล้มเหลวแล้วก็เลิกเสียหมดก็ต่อไปก็คงจะไม่มื่ออะไรจะแก้ไข
กัน ให้อนุชนรุ่นหลังได้ประโยชน์ก็ควรแก้ไขให้ดีขึ้น กรรมการชุดนี้จึงมีความเห็นว่า
รัฐบาลไม่ควรจะขาย ควรจะแก้ไขปรับปรุงแล้วก็คงไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณสมาน

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม
สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จากลำพูน ท่านผู้เป็นประธานครับ ในฐานะที่ผมเป็นผู้แทนราษฎร
(นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรครับคุณเชวงศักดิ์ จะคัดค้านหรือ
เปล่าครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผม เชวงศักดิ์
เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย เมื่อตะกั้นมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
จากอุบลราชธานี เขตเดียวกับกระผมเป็นกรรมการและกล่าวพาดพิงถึงกระผมครับ กระผมขอ
ประธานอนุญาตได้ชี้แจงสัก 2 นาทีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงเรื่องอะไรกล่าวพาดพิงถึงอะไรครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : คือท่านกรรมการท่านนั้นนะครับ
กระผมต้องขอประธานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้-
แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี เขต 2 เหมือนกระผม ท่านบอกว่าในขณะที่ชี้แจง คุณเชวง-

ศักดิ์ก็ไม่อยู่ กระทบอยากจะได้เรียนว่า ในขณะที่ผมขึ้นไปเป็นชื่อที่คณะกรรมการหรือพื้นที่คือ อาญา เพราะฉะนั้นที่กระทบตามคณะกรรมการนี้ไม่ได้ตามส่วนตัว กระทบตามเพื่อส่วนรวม เพื่อสภานี้ ก็น่าจะชี้แจงไป ไม่น่าจะมาพาดพิงทำให้กระทบไม่สบายใจครับท่าน กระทบขอออก ผ่านไปทางคุณรงค์ด้วยครับที่หลังก็ให้ระมัดระวังครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณสมานต่อเลยครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ ผมขอกราบขอบคุณ ผม สมาน ชมภูเทพ จาก ลำพูนครับ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ที่ผมจะชี้แจงนี้ในฐานะที่ผมเองเป็น ส.ส.ภาคเหนือผู้หนึ่งซึ่งมีความสนใจได้ติดตามเกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้โดยเฉพาะ ซึ่งผมใคร่จะขอชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การที่เราจะมาถกเถียงกันในวันนั้นประเด็นมันอยู่ที่ว่าเราจะต้องมีเป้าหมาย คำที่ว่า "จำเป็นหรือไม่ที่โรงงานจะต้องเกิดขึ้น" ถ้าหากว่าเรามาพิจารณาเทคนิคหรือกลไกต่าง ๆ นั้น มาพูดกันวันนั้น มันก็คงจะมีการถกเถียงในด้านเทคนิควิชาการมากกว่า แต่ที่ผมอยากใคร่ให้ข้อคิดเห็นที่ว่า ความจำเป็นนั้นเราจะต้องมองถึงว่าในขณะที่เกษตรกรทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือที่เราเห็น ๆ อยู่หรือว่าทั่วราชอาณาจักรขณะนี้ เราไปสั่งป้อนจากต่างประเทศมา แล้วเกษตรกรส่วนใหญ่ก็จะซื้อปุ๋ยในราคาที่แพง ต้นทุนที่เราพูดกันนักพูดกันหนา บางปีปุ๋ยไม่มีพอในการที่จะช่วยเหลือเกษตรกร เมื่อเป็นอย่างนั้นขึ้นมา เราก็มีการคิดกันอยู่ว่าปัญหา ความจำเป็นนั้น มีความจำเป็นอย่างไรต่อเกษตรกร ซึ่งผมไม่อยากจะขอยกตัวอย่างในการผลิตพืชไร่ต่าง ๆ ในภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมว่า ถ้าหากจะยกตัวอย่างจะเป็นการล่าช้า ตรงที่ว่า ถ้าสมมุติว่าเราขาดทุนประมาณ 500 กว่าล้าน จากการที่ลงทุนในประเภนี้ แต่ผลกำไรที่เราได้จากผลิตจากชาวบ้านซึ่งจะต้องไปซื้อปุ๋ยในราคาที่สูง แต่กลับกลายเป็นว่ามีผลผลิตในราคาที่ไม่สมดุลกับการที่เราจะต้องไปซื้อจากต่างประเทศ อำนาจของการซื้อของชาวบ้านหรือกำไรของชาวบ้านที่ได้มานั้นมันมากกว่าที่เราขาดทุนจำนวน 500 กว่าล้านที่เราจะพูดว่าเราควรจะทำหรือไม่ สิ่งที่เราถกเถียงกันอยู่ทุกวันนี้ว่าปัญหาของโรงงานนั้นเนื่องจากทรัพยากรต่าง ๆ นั้นมันมีอยู่พร้อมแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาของลิกไนท์ ซึ่งมันก็ไม่ไกลจากที่ลำปางเท่าไรนัก จากลำพูนซึ่งมีถ่านลิกไนท์มากที่อำเภอเถิน การขนย้ายไม่ถึง 100 กิโลเมตร ไปยังโรงงานแห่งนี้ แล้วทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งเราก็พร้อมอยู่ ปัญหามันมี ที่มันเกิดขึ้นก็คือตรงที่ว่าเทคนิคซึ่งให้เปอร์เซ็นต์กันออกมาแล้วว่ามันจะมีเทคนิคการจัดการแล้วก็ตลาด ตลาดที่ผมพูดเมื่อกี้หมายความว่า ประชากรหรือว่ากลุ่มเกษตรกรหรือปัญหาชาวบ้านนั้น ผมให้เปอร์เซ็นต์ 100 เปอร์เซ็นต์ครับ ปัญหาการจัดการ คือตัวบุคคลก็ดี พวกที่จะเข้าไปจัดการแม้กระทั่งคนงานก็ดี ผมว่ามันไม่ใช่เป็นเรื่องที่ยากเลย และโดยเฉพาะอย่างนั้นผมให้เปอร์เซ็นต์ว่า 100 เปอร์เซ็นต์ที่รัฐบาลเราทำได้ สิ่งที่เราจะมีปัญหาอีกนิดหนึ่งที่ผมให้ 50 ต่อ 50 เปอร์เซ็นต์ก็คือ เทคนิค เทคนิคคือว่าปัญหาของคนที่เข้ามาเป็นทางด้านผู้เทคนิคในการผลิตนี้ ผมให้ 50 เปอร์เซ็นต์ แต่ผมเชื่อว่ารัฐบาลเราทำได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ปัญหาที่เราจะสรุปออกมาว่า เราควรจะทำหรือไม่ เราต้องมองถึงว่าคนไทย

เราในขณะนี้ เป็นเมืองเกษตรกร เรามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องช่วยเหลือผู้ชุกกับพวกนั้น เขา ทำไมเราถึงจะปล่อยให้คนพวกนั้น เขาต้องรับกรรมในลักษณะที่ต้องลงทุนในการผลิตทางด้านเกษตรกรรมสูง โดยที่ต้องไปซื้อปุ๋ยจากต่างประเทศ ซึ่งผมจะขอชี้แจงกับท่านว่า ถ้าเราไม่ทำอย่างนั้น ชาวบ้านต้นทุนมันจะสูงมาก ผมจะขอยกตัวอย่างแก่การผลิตกระเทียมอย่างนี้เป็นต้น ถ้าสมมุติว่าเรามีปุ๋ยที่ผลิตภายในประเทศ เราจะได้ต้นทุนที่ต่ำ แต่ปรากฏว่าในขณะนี้ปุ๋ยที่เราสั่งจากต่างประเทศที่จำนวนจำกัด และมีผู้ผูกขาดในโรงงานบางโรงงาน และพูดง่าย ๆ ว่าต้องการที่จะล้มโรงงานที่จะผลิตภายในประเทศ โดยที่สั่งปุ๋ยจากต่างประเทศเข้ามาขาย และใช้กรรมวิธีทวิทางที่จะล้มโรงงานนี้ให้ได้ โรงงานดังกล่าวนี้ก็จึงได้ตกเป็นเบี้ยล่างของนายทุนบางพวกที่สั่งปุ๋ยจากต่างประเทศ ปุ๋ยจากต่างประเทศนั้น ท่านย่อมรู้ว่ามันมีหี้อะไรบ้าง ปรากฏว่าเขาเรียกว่ามีซับ คอนแทร็ค (Sub contract) ของปุ๋ยอีกทีหนึ่ง สมมุติว่าเป็นโรงงานถ่ายเท ปุ๋ยที่ทำการส่งให้กับเกษตรกรที่ได้รับนั้น ท่านเชื่อไหมครับ ปรากฏว่าเป็นปุ๋ยปลอมที่เป็นอยู่เป็นส่วนใหญ่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีเกษตร ท่านณรงค์ วงศ์วรรณ ขอประทานที่เอ่ยนาม ท่านย่อมรู้ว่าปุ๋ยที่สั่งจากต่างประเทศนั้นแม้กระทั่งที่สั่งปุ๋ยให้กับพวกที่ทำการปลูกยาเสพติด ไม่ว่าจะปลูกหอม ปลูกกระเทียมก็ดินที่ท่านลอง ๆ ทดลองนี้ว่ามีการเขย่าหรือเอาปุ๋ยนี้ไปแช่หรือไปล้างดูจะมีสิ่ง เขาเรียกว่าเป็นหิน เป็นวัตถุอย่างอื่นปนอีกเป็นจำนวนหลายเปอร์เซ็นต์ คือพูดง่าย ๆ ว่า แทนที่จะเป็นปุ๋ยเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็ถูกการปลอมปุ๋ยเป็นอย่างนี้ เกษตรกรเป็นผู้ได้รับกรรมอย่างนั้น เพราะปุ๋ยนี้ถูกผูกขาดจากต่างประเทศเข้ามาขาย แต่เมืองไทยของเรามีโรงงานแต่กลับไม่สนับสนุน เมื่อเป็นอย่างนี้เราคิดว่าในฐานะที่เมืองไทยเราได้เป็นเมืองเกษตรกร เราก็ควรจะช่วยเหลือคนพวกนี้เขา อย่าให้ไปถูกคอบคานายทุนบางพวกที่ฉวยโอกาสที่ผูกขาดในด้านโรงงานอยู่ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมก็เห็นด้วยในหลักการในขั้นต้นเป็นอย่างไร คำแดงอย่างไรเราก็ควรจะสนับสนุนให้ผ่านลุล่วงไป รัฐบาลเรา ผมเชื่อว่าเขาทำได้แต่ถ้าหากว่าเราปล่อยลอยนวลเราไม่ทำอะไร ผมก็เชื่อว่าเราก็คงจะกลายเป็นเครื่องมือของนายทุนบางพวกที่ผูกขาดการสั่งปุ๋ยจากต่างประเทศเข้ามาขายในเมืองไทย ผมให้ข้อสังเกตเพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลศักดิ์ สุตสนธิ จากจังหวัดหนองคาย การศึกษาปัญหาปุ๋ยเคมีของคณะกรรมการว่าให้พื้นที่พื้นที่นั้นกระผมเห็นด้วย เพราะว่าเกษตรกรทั้งชาติมี 80 เปอร์เซ็นต์ของประเทศใช้ปุ๋ยกัน ทั้งนี้ ถ้าเรากล่าวหากันว่าการขาดทุนนั้นมันเป็นของธรรมดาของรัฐวิสาหกิจ ถึงแม้ว่าจะมีการขาดทุนนิด ๆ หน่อย ๆ รัฐก็ควรจะให้ทุนอุดหนุน เพราะปุ๋ยนี้เราได้สั่งมาจากต่างประเทศเป็นราคาสูง เป็นการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในราคาที่สูง ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้เน้นหนักในการสร้างโรงงานปุ๋ยเคมีขึ้นภายในประเทศการลดต้นทุนในการผลิตก็จะน้อยลง ฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยกับคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ให้ศึกษาปัญหาโรงงานปุ๋ยแม่เมาะ ที่สมัยนั้น ๆ พณฯ พลเอก

1014

เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้สั่งระงับการทำปยุ้นั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้คำนึงถึงต้นทุนและรายได้ ถ้าหากว่าเรามาลดต้นทุนในการผลิตของเกษตรกรรายได้ของเกษตรกรถึงแม้ว่าเราจะจำหน่ายได้ราคาถูกบ้าง ในต้นทุนมันก็จะมีการลดต้นทุนลงไป ฉะนั้นคณะกรรมการวิชาการชุดนี้ควรจะให้มีการฟื้นฟูหรือมีการสร้างโรงงานปยุ้นขึ้น กระผมเห็นด้วย เพราะว่าวัตถุดิบในประเทศไทยของเรามีเป็นจำนวนมาก นักวิชาการที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมานั้นก็จะได้ใช้ความรู้ความสามารถนั้นทำให้เป็นหลักเป็นฐาน น่าเสียดายเหลือเกินครับท่านประธานที่เคารพ วัตถุดิบของเรามีอยู่แต่ ๆ แต่โรงงานของรัฐวิสาหกิจนั้นขาดทุนไป แล้วเอาวัตถุดิบที่ขึ้นมาจากพื้นแผ่นดินไทยนี้มาทำ แต่การขาดทุนนั้นกระผมไม่ถือว่าเป็นปัญหา เพราะการดำเนินการขั้นแรกมันต้องมีการขาดทุนบ้างไม่ว่าการงานชนิดใดมันต้องมีการขาดทุน เมื่อมีการขาดทุนแล้วเราต้องหาวิธีการแก้ไขให้เข้ารูปเข้าร่างเข้ารอย ประเทศไทยของเราน่าอภัยแต่เขาทั้งนั้นไม่ว่าปยุ้นไม่ว่าอะไรทั้งหมดอาศัยต่างประเทศ วัตถุดิบของเรามีอยู่ที่พอจะสร้างโรงงานขึ้นมาก็ไม่สร้าง รัฐขอให้พ่อค้ายาทุนนั้นได้เป็นผู้จัดซื้อจัดหาจัดทำก็แสดงว่าเรานั้นยังพึ่งพาอาศัยต่างประเทศทุกชนิด ส่วนจะเป็นตัวของตัวเองนั้นไม่มีไม่ว่าโรงงานชนิดใด หรือว่ารัฐวิสาหกิจชนิดใด หรือว่าสิ่งใดที่ของเราจะพึ่งมีพึ่งได้เราก็ไม่ได้ทำแต่กลับไม่ส่งเสริมพ่อค้ายาทุนที่ได้สั่งซื้อเข้ามาไม่ว่าชนิดใด คือการส่งเสริมหรือการลงทุนกันจริงๆ นั้นไม่มี ฉะนั้นกระผมจึงเห็นพ้องกับคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ได้ศึกษาปัญหาว่า โรงปยุ้นแม่เมาะที่ว่าขาดทุนนั้นสาเหตุมันมีมาอยู่หลายกระเด็นหลายประการ ดังคณะกรรมการท่านได้ชี้แจงแล้วนั้น แล้วหลายท่านผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายแล้วว่าไม่ว่ารัฐวิสาหกิจใดล้วนแต่มีการขาดทุนกันทั้งนั้น ยกตัวอย่างเช่น ชสมก. ก็ขาดทุน เรื่องนี้มันเป็นของธรรมดาครับต่อไปก็อาจจะไม่ขาดทุนก็ได้ เพราะว่าเราจะต้องมีความรู้ความสามารถมีวิชาปัญญาแก้ไขปัญหาล่วงหน้าให้มันหมดไป ถึงอย่างไรก็ดีกระผมขอสนับสนุนคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้ให้นำข้อมูลที่ท่านได้ศึกษานี้เสนอแนะต่อรัฐบาล ให้รัฐบาลได้ดำเนินการต่อไป กระผมขอขอบคุณครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากจะหารือกับที่ประชุมว่าเราได้อภิปรายกันมามากแล้ว ก็อยากจะขอมติว่าควรจะปิดอภิปรายหรือยังนะครับ เชิญครับ

นายสนธิ ลิ้มลา (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนธิ ลิ้มลา จากศรีสะเกษ กระผมเองก็คงจะไม่ค้านอย่างหัวชนฝา เหมือนอย่างที่ท่านหลายคนเขาพูดกัน แต่ถ้าหากว่าจะมีใครพากระผมเข้ารกเข้าพง กระผมก็คงจะเดินตามเข้าป่าไปไม่ได้ เมื่อกี้กรรมการได้ตอบกระผม แต่ยังไม่กระจ่าง นอกจากยังไม่กระจ่างแล้วแล้วยังพาให้สภานี้ไขว่ไขว่ไปหลายอย่างในเรื่องปยุ้น

ประการที่ 1 กรรมการตอบกระผมว่า ถ่านหินลิกไนต์นั้นเป็นวัตถุดิบในการผลิตปยุ้นเคมี กระผมขอกราบเรียนนะครับว่า ไม้ค้ำนี้ไม่ใช่วัตถุดิบในการผลิตปยุ้นเคมี เป็นตัวสำหรับใช้เป็นพลังงานเท่านั้นใช้เป็นพลังงาน แต่ตัวอื่นซึ่งเราจะต้องใช้วัตถุดิบในประเทศของเรานั้นต่าง

หากเป็นตัวที่จะผลิตปุ๋ยเคมีกระผมอยากจะทราบเรียนว่า ก็ทำไมเมืองไทยเรากำลังจะตั้งโรงงานโซดาแอส ซึ่ง เป็นวัตถุประสงค์ในการผลิตปุ๋ยเคมีแล้วนี้ ทำไมเราไม่ใช้ของซึ่งเรากำลังจะทำกันอยู่ให้เกิดประโยชน์ ทำไมต้องไปหาอะไร ลิกไนท์ซึ่งจะต้องเอาสเปค (Spec.) ไปให้เขาตรวจว่ามีตรงตามสเปคหรือเปล่า คุณภาพดีหรือเปล่า ซึ่งเราก็คงยอมรับว่าลิกไนท์ในเมืองไทยเรานั้นคุณภาพสู้พวกเขาไม่ได้ อันนี้ประการที่ 1

ประการที่ 2 กรรมการก็ได้มารายยาวว่า เมื่อผลผลิตออกมาแล้วมันจะได้ ซัลฟูริกแอซิดบ้าง ไนตริกแอซิดบ้าง ยูเรียบ้าง โซดาแอสบ้าง ผลิตโรงงานไหนมันก็ต้องได้พวกนี้แหละครับไปทำเป็นยุทธปัจจัย ไม่ว่าจะนั่งที่จังหวัดลำปาง หรือจังหวัดระยอง หรือจังหวัดอุบลราชธานี ไนตริกแอซิด ซัลฟูริกแอซิด ยูเรีย ออกมาทั้งนั้น เพราะฉะนั้นขอให้ตั้งโรงงานปุ๋ยเคมีของที่กระผมกล่าวมาแล้วข้างต้นมันต้องเกิดขึ้นมาก่อนมันถึงจะออกมาเป็นแอมโมเนียมซัลเฟต ออกมาเป็นโปรตัสเซียม ออกมาเป็นไนเตรท เพราะฉะนั้นมันไม่ได้เกี่ยวกับว่าผลิตปุ๋ยเคมีแล้วมันได้พวกนี้ขึ้นมา มันต้องตั้งไว้พวกนี้ขึ้นไปก่อนถึงจะได้ปุ๋ยเคมี นี่เป็นประการที่ 2

ประการที่ 3 ซึ่งทางคณะกรรมการยังไม่ได้ตอบอย่างแจ่มแจ้งว่า เมื่อท่านฟื้นคืนชีพไว้เจ้าโรงงานปุ๋ยเคมีแห่งนี้ขึ้นมา ท่านจะไปหาเทคนิคเขียน (Technician) ที่มีความรู้สูงจากที่ไหน หาเอาจากที่ไหน ท่านก็ยอมรับว่าที่มันขาดทุนทุกวันนี้ เพราะว่าเราบริหารกัน แล้วก็เทคนิคเขียนเราไม่มีอย่างเพียงพอ จะฟื้นขึ้นมา จะไปหาคนที่ไหน กระผมไม่ได้ดูถูกความรู้ความนึกคิดของคนไทยหรอกครับ แต่กระผมยอมรับว่าเทคนิคในทางด้านผลิตปุ๋ยเคมีของเรานั้นยังไม่สูงพอ ท่านจะไปหาจากที่ไหน เพราะฉะนั้นที่ท่านตอบมานี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมยังยอมรับไม่ได้ว่าจะพาเอากระผมนี้เข้าป่าเข้ารกเข้าพง กระผมคงเดินตามท่านไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจะมีแก๊สธรรมชาติอยู่แล้วแล้วจะตั้งโรงงานโซดาแอสอยู่แล้ว เห็นอยู่แล้วครับว่าเขาวิจัยกันแล้วว่าพลังงานที่ใช้จากแก๊สธรรมชาตินั้น เมื่อผลิตปุ๋ยเคมีแล้วมันจะถูกกว่าพลังงานที่ใช้จากลิกไนท์นี้มากมายหลายเท่า จะคอยไปถึงปี 2527 อีก 2 ปีไม่ได้ที่เดียวหรือครับ เราคอยกันมานานแล้ว ให้ชวามาเขาได้ใช้ปุ๋ยที่ถูกไม่ดีกว่าหรือครับ

ประการสุดท้ายที่อยากจะทราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าเราฟื้นคืนชีพขึ้นมาผลิตได้ 20,000 ตัน เทียบกับปริมาณของเกษตรกรที่เราใช้กัน 9 แสนตัน 2 เบอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ ท่านประธานอีก 98 เบอร์เซ็นต์จะต้องสั่งจากต่างประเทศอยู่ที่ สั่งจากต่างประเทศอยู่ที่อีก 98 เบอร์เซ็นต์ ไทย ๆ จะรออีก 2 ปี 2527 รอไม่ได้ที่เดียวหรือครับ ลงทุนอย่างอื่นมาเป็นหมื่นๆ เป็นพันๆ ล้านบาทยังลงทุนได้ แล้วลงทุนปุ๋ยเคมีที่ระยองนี้ท่านกรรมการจะรอไม่ไหวหรือครับ ไทน์ลองอธิบายให้กระผมใน 4 ประการนี้ให้กระผมแจ่มแจ้งเสียก่อนที่กระผมจะยอมรับความคิดของท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวกุบต์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวกุศล กรรมการ ใคร่ขอทำความเข้าใจเพื่อสมาชิกนะครับที่ได้บอก ว่ากรรมการชุดนี้จะพาท่านเข้ารกเข้าพง ความจริงไม่ใช่หรอกครับ วัตถุประสงค์ที่ใช้ผลิตปุ๋ยเคมี นะครับ กระทบขอยืนยันว่าเป็นลิกไนท์ครับ แล้วกรรมวิธีการผลิตนั้นกระทบเท่าที่จำได้จากการ ที่ไปศึกษามานี้ ลิกไนท์นี้ครับมาเผา เมื่อเผาแล้วมันจะออกมาเป็นแก๊สนะครับ ก็มีคาร์บอนได- ออกไซด์ มีไนโตรเจน มีออกซิเจน มีไฮโดรเจน ตัวไนโตรเจนนี่นะครับ เขาก็จับตัวนี้มาทำ เป็นแอมโมเนียแล้วเติมซัลเฟอร์เข้าไปมันก็เป็นแอมโมเนียมซัลเฟตครับ เป็นแอมโมเนียมซัลเฟต เพราะฉะนั้นที่ท่านเข้าใจว่าลิกไนท์มาจะใช้เป็นพลังงานนั้นจริงอยู่ครับ ส่วนหนึ่งเป็นพลังงาน แต่ส่วนที่เป็นวัตถุประสงค์นั้นก็เกิดจากลิกไนท์ เพราะฉะนั้นท่านบอกว่า ถ้าจะตั้งที่ไหนมันก็เกิดทั้งนั้น ใ้อพวกจะเป็นกรดในตริกแล้วมาทำเป็นยูทอปัจจัย เป็นวัตถุระเบิดนั้น กระทบก็เรียนยืนยัน เหมือนกับท่านว่า ตั้งที่ไหนก็เหมือนกัน แต่ที่ไหนละครับที่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ ซึ่งหลักการของทาง- อุตสาหกรรมนั้นที่ได้ใกล้วัตถุดิบ พุดง่าย ๆ ว่า ต้นทุนในการที่จะขนส่งก็ดี อะไรต่าง ๆ ก็ดี นี่มันถูกในด้านของการลงทุนครับ กระทบก็ใคร่จะชี้แจงอีกว่าในกรณีที่ท่านสงสัยเกี่ยวกับ เรื่องคน ก้อย่างที่เพื่อนกรรมการของกระทบได้ชี้แจงไปแล้วว่า ฝ่ายเทคนิคเองนั้นเขาพร้อมนะครับ ที่เข้ามายืนยันกับกรรมการว่าเขาพร้อมจะดำเนินการถ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขระบบ การบริหารซึ่งมันไม่ดี ที่เราได้ชี้ไปในรายงานแห่งนี้แล้วนอกจากนั้นก็ยังมีหน่วยงานของรัฐ เช่น อย่างว่าทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ดี ทางวิทยาลัยเทคโนโลยีก็ดี เขาพร้อมที่จะให้คน เพื่อ สนับสนุนโรงงานแห่งนี้ให้เกิดขึ้นครับ ฐานของอันนี้ก็คือฐานการให้วิชาความรู้ด้านเทคโนโลยีกับ ประชาชนคนไทย ซึ่งเราถือว่าขาดแคลนครับ

อีกประการหนึ่ง ซึ่งกระทบก็อยากจะเรียนชี้แจงว่า โรงงานแห่งนี้มีประโยชน์แน่ครับใน เมื่อคณะกรรมการได้บอกแล้วว่าเป็นการผลิตปุ๋ยแม่ ปุ๋ยแม่นั้นเราสามารถจะทำเป็นปุ๋ยเอ็นที- เคนะครับ ที่เรียกว่าปุ๋ยน่านั้นเราก็เกิดจากตัวเอาแอมโมเนียมฟอสเฟต การขยาย พุดง่าย ๆ ว่าโครงการขยายโรงงานแห่งนี้เขาก็พร้อม แต่ว่าเรายังไม่ทำไปสู่อรรถุเป้าหมายที่ว่าเราจะ ทำให้เป็นปุ๋ยผสมและมากกว่าจำนวน 20,000 ตันที่จะผลิตได้นะครับ ถ้าเราขยายเป็นปุ๋ยผสม อันนี้กระทบขอยืนยันว่ามีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือที่ท่านลองคิดดูก็แล้วกันว่า ถ้าปุ๋ยแห่งนี้ผลิตขึ้นมาอย่างน้อยที่สุดไม่สามารถจะบริการคนทั้งประเทศได้ เพราะเราต้องใช้ ปุ๋ยนับเป็นล้านตันนี้ แต่เมื่อแหล่งผลิตมันอยู่ที่ทางภาคเหนือท่านลองคิดดูว่า การขนส่งจากแหล่ง ผลิตไปยังเกษตรกรทางภาคเหนือกับปุ๋ยเคมีซึ่งส่งเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมา ต้องขึ้นรถไฟไป ยังภาคเหนืออันนั้น อันไหนมันจะทุนและประหยัดเงินของเกษตรกรได้มากกว่ากันครับ ก่อนที่กระทบ จะชี้แจงข้อสุดท้ายนะครับ กระทบอยากจะให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณาอันนี้ครับ ซึ่งเป็นความคิ- เห็นของทาง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี พลตรี ประมวล อติเรกสาร ซึ่งเราได้บันทึกไว้ว่า ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี พลตรี ประมวล อติเรกสาร ได้มีหนังสือถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2523 เสนอว่าได้เดินทางไปยังโรงงานของบริษัทที่แม่เมาะพร้อมกับรัฐ-

มนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายบรม หันเตียร) และคณะกรรมการธิการวิสามัญเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2523 ได้ฟังข้อมูลต่าง ๆ แล้วมีความเห็นว่าการประกวดราคาขายนั้นคงจะไม่มีผู้ใดเข้ารับซื้อแน่ เพราะไม่สามารถมีกรรมสิทธิ์ในบริเวณที่สร้างโรงงานได้เนื่องจากมีพระบรมราชโองการเมื่อ พ.ศ. 2470 ให้ที่ดินบ้านคอนกระบีและแม่เมาะเป็นพื้นที่ทำถ่านหินลิกไนท์ ถ้าจะซื้อก็คงในสภาพที่ซื้อเป็นเศษเหล็ก แต่สภาพของโรงงานนั้นยังอยู่ในสภาพที่น่าจะปรับปรุงได้ โรงงานนี้ได้ออกแบบและก่อสร้างโดยบริษัท อูเคย์เยอร์มัน ดังนั้นจึงมีความเห็นว่าควรให้กระทรวงการคลังติดต่อกรมวิเทศสหการขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลเยอรมันให้ส่งบริษัทผู้สร้างนี้มาช่วยทำการศึกษาความเหมาะสมว่าจะมีทางที่สมควรจะปรับปรุงโรงงานนี้ออกไปอย่างไรได้เพียงใด นอกจากนั้นนะครับ ก็ยังมีคณะรัฐมนตรีนี้ละครับได้ประชุมปรึกษารื้อกัน เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2523 ลงมติให้กระทรวงการคลังร่วมกับกรมวิเทศสหการติดต่อขอความช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศมาช่วยทำการศึกษาความเหมาะสมในการปรับปรุงโรงงานนี้ และเชิญชวนบริษัทที่สนใจจะมาลงทุนสร้างโรงงานผลิตปุ๋ยเพื่อมาลงทุนดำเนินการโรงงานผลิตปุ๋ยเคมีนี้ด้วย สำหรับการชำระบัญชี บริษัทปุ๋ยเคมี จำกัด ก็ให้ผู้ชำระบัญชีดำเนินการต่อไป อันนี้ก็เป็นการแสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการนั้นโดยอดีตท่านประธานคณะกรรมการคือ คุณชัยทิพย์ น่วมทองนั้น ได้เป็นผู้ประสานงานกับทางรัฐบาลตลอดและแนวโน้มของทางรัฐบาลนั้นก็เห็นว่าสมควรที่จะปรับปรุงโรงงานแห่งนี้ถ้าจะทำให้ได้แต่คณะกรรมการเราเห็นว่าโรงงานแห่งนี้ศึกษาทุกรูปแบบแล้วนี่เป็นสิ่งที่ทำได้ ก็เลยพูดง่าย ๆ ว่า เราพยายามที่จะประสานกับทางรัฐบาลให้โรงงานนี้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา ครับ กระผมก็หวังว่าท่านสมาชิกทั้งหลายนะครับ ถ้าได้อ่านและศึกษาในรายงานนี้โดยตลอดแล้ว กระผมเชื่อว่าท่านคงจะใช้วิจารณญาณที่จะให้เกิดประโยชน์กับเกษตรกร ซึ่งกระผมถือว่าเขาเป็นผู้รับผิดชอบเลี้ยงคนไทยเรามานี้ละครับ เรากินข้าวถูก ๆ ก็มาจากชวานาทั้งนั้น เราขายข้าวไปตั้งแต่สมัยในอดีตก็ถูกเขาเก็บเป็นค่าพรีเมียม เอาเปรียบกันมาตลอดกับการขาดทุน หรือการที่จะทำให้โรงงานแห่งนี้ ซึ่งมาเพื่อสนองตอบเขาบ้างนั้น กระผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประจัญ ครับ

นายประจัญ กล้าผจญ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าพูดกันมากแล้ว ขอเสนอญัตติปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยื่นขึ้นครับ ผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายประจัญ กล้าผจญ (นครราชสีมา) : ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวนี้มีท่านสมาชิกขอปิดอภิปรายนะครับ มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดขอเปิดใหม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมก็
 อยากจะหารือที่ประชุมว่า ตามข้อบังคับข้อ 82 ได้กำหนดไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการได้ทำกิจ-
 การหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้ว ให้รายงานต่อสภา
 ครั้นแต่ข้อบังคับไม่ได้กำหนดว่า เมื่อสภาได้รับรายงานแล้วสภ่าจะทำอย่างไรต่อไปอีก สำหรับ
 ผมก็เห็นว่าน่าจะส่งเรื่องให้ฝ่ายรัฐบาลรับทราบและประกอบการพิจารณานะครับ เพราะฉะนั้น
 ผมก็อยากจะขอมติเสียเลยนะครับว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรส่งให้รัฐบาลรับทราบและประกอบการ
 พิจารณาครับ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 80 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดว่าไม่ควรส่ง ขอให้ยกมือขึ้นครับ
 (มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรส่งรัฐบาล 80 ท่าน ไม่เห็นด้วย
 1 ท่านครับ ก็เป็นอันว่าส่งให้รัฐบาลพิจารณา

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาวาระ 4.4 นะครับ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกัน
 พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการร่วมกันเข้าประจำที่ครับ

(กรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไร คุณปิยะมิตรครับ

นายปิยะมิตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่ากรรมการไม่จำเป็นต้องเข้าประจำที่หรอกครับ เพราะเหตุว่าเรื่องนี้จะไม่มีการซักถามอะไรทั้งนั้น แต่เป็นการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 128 (3) ให้ท่านประธานถามที่ประชุมว่า เห็นชอบกับร่างที่กรรมการร่วมกันพิจารณาหรือไม่ ถ้าเห็นชอบก็ส่งไปให้วุฒิสภา ถ้าไม่เห็นชอบมันก็พับอยู่แค่นั้น ถามคำถามเดียวเท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมากครับ ผมยิ่งชอบครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมครับว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 100 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบครับ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบ 100 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มีครับ ขอบคุณมากครับ ผมก็คิดว่าเมื่อกันคุณสีหนาท อาจจะเปลี่ยนวาระอยู่หรือเปล่า ถ้าไม่อยู่ที่ตอนบ่ายนะครับ เพราะฉะนั้นผมขอพักการประชุมครับ มาประชุมตอนบ่าย 2 โมงครับ ขอบคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา 11.46 นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา 14.30 นาฬิกา

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 มีกิจธุระ จึงมอบให้ นายเทียม ไชยนิรันดร์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอดำเนินการประชุมต่อไปครับ มีอะไรครับ เชิญ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมศิริ หุ่นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี พรรคสยามประชาธิปไตย ท่านประธานครับกระผมจะขอเสนอเรื่องที่ค้างพิจารณา คือคณะกรรมการพิจารณาศึกษาปัญหาการบรรเทาทุกข์

ฝ่าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการมาธิการมาแล้วครับ ซึ่งเรื่องนี้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนมากครับ แล้วก็.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ๆ คุณจะทำอย่างไร

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : 4.3 ครับ อย่างนั้นกระผมขอผู้รับรองหน่อยครับ ยื่นขึ้นครับ ขอผู้รับรองยื่นขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระหรือครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ไม่เปลี่ยนครับ วาระ 4.3 ครับ เลยไปครับ เมื่อเข้าไป 4.4 แล้วครับ กระผมไม่ได้เปลี่ยนครับ กระผม 4.3 ครับ เมื่อเข้าพิจารณาไป 4.4 ไปแล้วครับ ซ้ำไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ ๆ เพราะว่าเขา.....

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสีหนาท ภาษา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย อาศัยข้อตกลงเมื่อเช้านี้ และข้อบังคับข้อ 37 (2) ซึ่งขอเปลี่ยนวาระการประชุมดังต่อไปนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา คุณจะขอเปลี่ยนระเบียบวาระนะครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา เสนอมา

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ขอนำระเบียบวาระที่ 5 เรื่องที่ค้างพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ๆ ค่อย ๆ ซ้ำ ๆ หน่อยครับ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : นำวาระที่ 5 ขึ้นมาครับ ท่านประธานครับ เรื่องที่ค้างพิจารณา คือ กระผมขอลำดับดังต่อไปนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนระเบียบวาระ เอาเรื่องอะไรขึ้นมาพิจารณาอะไรบ้าง

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ลำดับที่ 5.67

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.67 นะ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ มาเป็น 5.1 ลำดับใหม่ นะครับ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.67 ครับ เรื่องที่ 1

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับผม ต่อไป 5.70 มาเป็น 5.2 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.2 เอาตามลำดับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ต่อไป 5.71 เป็น 5.3 5.72 เป็น 5.4

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ๆ ขอพิจารณาเอาเรื่องอะไรขึ้นมา ก่อนก็ว่าไปเลย ว่าไปเลยไม่ต้องเป็นเปลี่ยนเลขเปลี่ยนอะไรหรอกครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ เรื่องที่ 1

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นตามลำดับไปเลย

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ เรื่องที่ 1 ตาม 5.67 นะครับ ร่างพระราชบัญญัติ
การเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ บอกชื่อด้วยครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ 5.70

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ 5.70 นะครับ เอาต่อไป

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ต่อไป 5.71 ครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.71 เอาครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ต่อไป 5.72 ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา เรื่องอะไรบอกด้วยครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดราษฎร์บูรณะ
ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เป็นลำดับ 4

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : 5.72 ครับ เป็นลำดับ 4

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นลำดับ 4 เอา เรื่องลำดับที่ 5 อะไร

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : 5.73 นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อะไร เรื่องอะไร

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ธรณีสงฆ์วัดโบสถ์

ตำบลมหาราช อำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ใครเป็นผู้เสนอครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ยังมีอีกท่านครับ

(นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เดี่ยว ๆ นะ เดี่ยว ๆ ครับ อ้าว
คุณจะประท้วงหรือ

นายพิภพ อະสีศิริรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิบ
พะ อະสีศิริรัตน์ ก็ไม่ได้ประท้วงอะไรมากมายหรอกครับท่านประธานครับ เพียงแต่ขอร้องว่าจะ
เปลี่ยนระเบียบวาระนั้นขอร้องอย่าให้มันมาที่หนึ่งเป็นพวง ๆ อย่างนี้เลยครับ อ่านดูแล้วมันจำ
กันไม่ได้หรอกครับ จะพิจารณาเปลี่ยนให้มันรู้สึกลำบากใจในการที่จะเปลี่ยนให้ นะครับ กรุณาได้
ไหมครับ เอาไปสัก 2-3 ก่อน แล้วหมดแล้วค่อยเปลี่ยนกันอีกครั้งได้ไหมครับ อย่างนี้ดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เดี่ยว ๆ ของคุณค่อยท้วงที่
หลังนะครับ เอาให้เขาก่อน

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ครับท่านประธานครับ ท่านลองถาม
คุณสีหนาท อาจจะเป็นอย่างนี้แล้วเราไปกันได้ง่าย ๆ เอา 2-3 ระเบียบวาระแล้วหมดแล้ว
เราพูดกันใหม่อีกทีหนึ่งได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ทีหลัง

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับ ก็ผมขอต่อเลยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรก็ว่าไปก่อน

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับ 5.74

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.74 นะครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับ เป็น 5.6 นะครับ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ธรณี
สงฆ์ วัดหัวสำโรง ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้แก่กรมชลประทาน
พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.73 ค่ายหรือเปล่า

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : 5.73 ผมอ่านแล้วเมื่อกันครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านแล้วนะ เอา ๆ 5.74

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ครับ ต่อไป 5.75 เป็นลำดับที่ 5.7 ร่างพระราช-
บัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่วัด วัดสถิตยวัฒนาราม ตำบลบางกระบือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัด
สิงห์บุรี ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีอะไรต่อไหม

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ขอต่อไปนะครับ 5.79 ครับ เป็น 5.8

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : 5.79 เรื่องอะไร คุณบอกด้วย

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : 5.79 ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเขื่อนอุบลรัตน์
อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อไป
5.63 ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง
นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ต่อไป 5.35 ร่างพระราชบัญญัติตั้งศาลจังหวัดที่
อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ต่อไป 5.36 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลจังหวัดอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. ต่อไป 5.37 ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลจังหวัดที่อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ต่อไป 5.2 ร่างพระราชบัญญัติการ
ชลประทานหลวง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อไป 5.38 ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการใน
ส่วนที่เกี่ยวกับท่าเรือพาณิชย์สัตว์ปีกของกองทัพเรือ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม
และของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงคมนาคม ไปเป็นของการทำงานท่าเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ข้อไป 5.42 ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ข้อไป 5.46 ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ข้อไป 5.49 ร่างพระราชบัญญัติห้ามขายผ้าที่กินเกษตรกรรม พ.ศ. ข้อไป 5.53 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ข้อไป 5.58 ร่างพระราชบัญญัติถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลฝายแก้ว อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน พ.ศ. ข้อไป 5.40 ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้ได้รับพระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ข้อไป 5.41 ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นค่าธรรมเนียมบางประเภทให้แก่ผู้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญ พ.ศ. ข้อไป 5.78 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ข้อไป 5.33

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอ้า เคี้ยว ๆ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ครับ ของ ส.ส.ไพฑูรย์ ครับ ขอความกรุณารับรองและยื่นขึ้นด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ มีผู้รับรอง เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ขัดข้องละครับในการที่จะขอเปลี่ยนระเบียบวาระนี้ครับ แต่กระผมเห็นว่าเวลาทำอย่างนี้แล้วมันมีอะไรที่เป็นไปไม่ได้หลายอย่าง ยกตัวอย่างกฎหมายบางฉบับแรก ๆ นี้รัฐมนตรียุดิธรรมก็ไม่มา กฎหมายที่เกี่ยวกับชลประทาน รัฐมนตรีเกษตร ก็ไปผ่าตัดอยู่ไม่มา แล้วมาเปลี่ยน 2 อย่างนี้แล้วก็ทำไม่ได้ ตัวรัฐมนตรีไม่มา แล้วพิจารณากฎหมายอย่างไรครับ กระผมอยากจะกราบเรียนนะครับ กระผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าควรจะอย่างคุณพิภพเสนอเมื่อสักครู่ เอ้าเท่าที่พอได้ พอทำกันได้ แล้วก็ว่ากันตามจริงถ้าจะเอาอย่างนี้ก็ได้อีก แต่ควรจะยกร่างมาแล้วก็พิมพ์แจก แล้วสมาชิกอ่านแล้วก็เอาตามที่เสนอมานั่นนะครับ อย่างนี้พอไหวนี้จับกลับไปกลับมา แล้วประเดี๋ยวลองดูซิครับ ฉบับหลัง ๆ มีรัฐมนตรีอยู่ที่นี้ เคี้ยวต้องเลื่อนอีกเพราะว่าฉบับเกี่ยวกับการตั้งศาล รัฐมนตรียุดิธรรมไม่มาแล้วว่าอย่างไร ฉบับเกี่ยวกับชลประทานราษฎรไม่มาแล้วว่าอย่างไร กระทรวงกลาโหม นายก็ไม่มีมา กระผมอยากจะถามเหมือนกัน ท่านนายทนายไปไหนหมื่นไม่คอยมา สภา ครับ ท่านประธานกรุณานะครับ ที่เราพูดไปไม่ใช่ไม่มีเหตุผลนะครับ เอ้าเท่าที่พอทำได้ เวลาเหลืออยู่ 3-4 ชั่วโมง เอาสัก 3-4 ฉบับ แล้วก็ว่ากันพุงนี้เข้าเอาใหม่ หรือพุงนี้ต้องการอย่างนี้ยกร่างขึ้นพิมพ์แจกเลยแล้วถามเลยว่า ตามที่เสนอขอเปลี่ยนอันนี้เห็นด้วยไหม เห็นด้วยก็ใช้ใบนี้เลย แล้วก็ควรจะบอกรัฐมนตรีเขาด้วยว่ามีการเปลี่ยนแปลงให้รัฐมนตรีมา หมื่น

รัฐบาลแย่นะครับ รัฐมนตรีไม่เอาใจใส่ ตั้งแต่ออกไปคนหนึ่งรู้สึกว่ามันไหนอะไรกันไม่ทราบ ไม่ค่อยมาเลยนะครับไปนั่งเกาะกระทรวงกันหมด ขอขอบคุณครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมให้ข้อสังเกต นิดหนึ่งครับว่า การเปลี่ยนระเบียบวาระ กระผมอยากจะถามว่า คณะรัฐมนตรีพร้อมหรือยังครับ เป็นประการสำคัญนะครับ และนี่มันไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนครับ มันเป็นการจัดระเบียบวาระใหม่ ตามข้อ 14 ซึ่งเป็นอำนาจประธานนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเปลี่ยนก็คงจะเป็นเรื่อง 2 เรื่องขึ้นมาก่อนแต่นี้ท่านอ่านเป็นบัญชีทางว่ามันเท่ากับจัดระเบียบวาระตามข้อ 14 ซึ่งเป็นอำนาจประธานครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าวันนี้เปลี่ยนเอาแต่เฉพาะจะประชุมวันนี้ แล้วเราของดิฉันข้อ 14 ให้อำนาจประธานจัดเสียใหม่ รัฐบาลจะจัดกันอย่างไรก็ไปจัดเลย จะได้บอกคณะรัฐมนตรี มาให้พร้อมเพราะเดี๋ยวจะเกิดไม่มาวันนั้น กระผมถือว่าขึ้นมาจะว่ากระผมรบกวนสักอีกนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเอากันพอเหมาะเสียก่อน แล้วของดิฉันข้อ 14 เสียเลยครับ ให้ อำนาจประธานจัดใหม่จะเอาเรื่องสำคัญเรื่องอะไร เพราะมันใกล้ปิดประชุมแล้วครับ เพราะ ฉะนั้นกระผมคิดว่าการเสนอเมื่อใกล้เจตนาดีครับ กระผมยอมรับ แต่มันกลายเป็นจัดระเบียบ วาระใหม่ นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอตีงข้อสังเกตไว้ควรจะทำให้พอเหมาะสม ขอ ขอขอบคุณครับ

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : กระผม นายสีหนาท ภาษา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติไทย ขอกราบเรียนว่า ตามที่กระผมได้ลำดับมานั้นถ้าวันนี้ประชุมไม่เสร็จ ขอให้ต่อในวันพรุ่งนี้โดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละต่อวันพรุ่งนี้ ถ้าหมดแล้ว คุณจะถือว่าไม่เอาต่อไปหรืออย่างไร หรือว่าจะให้ต่อเรื่อยไป

นายสีหนาท (ชัยภูมิ) : ครับ ตามที่กระผมกราบเรียนมาแล้วข้างต้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับคุณ จะเอาเพียงแค่วัน หรืออะไรก็บอกมาให้ชัดเจน

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ครับ ตลอดตามที่กระผมกราบเรียนมาแล้วข้างต้นแล้วมีผู้ รับรองถูกต้องแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่น รับรองถูกต้องแล้วถือว่าเป็นญัตติแล้ว

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพร ศรีไตรรัตน์ จากจังหวัดตรัง กิจสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงกระผมก็ไม่ควรจะขัดข้องที่เพื่อน สมาชิกได้เสนอให้มีการเปลี่ยนระเบียบวาระ แต่เท่าที่กระผมพิจารณาแล้วรู้สึกว่ามันเป็นการ ผูกขาดชนิดที่มารารอนเกินไป ถ้าหากเป็นอย่างนั้นกระผมก็นึกว่าพระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ ไม่ว่าจะ เป็นของรัฐบาลหรือว่าของเพื่อนสมาชิก กระผมเข้าใจว่าพระราชบัญญัติ หรือว่าญัตติ หรือ เรื่องราวต่าง ๆ ที่เสนอเข้าสู่สภานี้เราจะไปคิดเอาว่าของกันนั้นไม่สำคัญ ของคนนี้ไม่สำคัญ

นั้นไม่ได้ กระผมคิดว่าควรจะได้มีการผ่อนสั้นผ่อนยาวให้มีการผ่อนปรนกันในที่ประชุมนี้ กระผมเสียใจเหลือเกินที่มีคณะกรรมการชั้นชุดหนึ่งเพื่อจะได้พิจารณาประสานงานต่าง ๆ เกี่ยวกับจัดระเบียบวาระเข้าสู่ที่ประชุม แต่ก็ปรากฏว่าการดำเนินการในเรื่องนี้ไม่เป็นไปตามที่ควร จึงปรากฏความสับสนเท่าที่เป็นอยู่นี้ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่า สำหรับที่เพื่อนสมาชิกได้เสนอไปเป็นบัญชีทางว่านั้นก็ควรจะเป็นเฉพาะวันหรืออย่างน้อยที่สุดก็ควรจะได้มีการศึกษาเปลี่ยนแปลงกันไปในวันต่อ ๆ ไปอีกได้ สำหรับในโอกาสนี้กระผมใคร่จะขอเสนอเพื่อกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในเรื่องที่มีคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วนั้นมีหลายต่อหลายเรื่องเหมือนกันที่มีความจำเป็นและสำคัญ ยกตัวอย่างเช่นว่า 4.2, 4.3 กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า วันนี้สมมติเราจะพิจารณาไปตามที่เพื่อนสมาชิกเสนอพระราชบัญญัติต่าง ๆ ของรัฐบาล แต่ก็ใคร่จะขอความกรุณาในวันพรุ่งนี้ก็ขอให้ได้มีการนำญัตติที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้วเข้าทำการพิจารณา 2 เรื่อง คือ 4.2 และ 4.3 ให้เหมือนกับญัตติเรื่องปุ๋ยเคมี แม่เหาะ ลำปาง ที่ได้มีการเสนอเอาไว้แล้วก็มาพิจารณากันในวันนี้ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าจะได้มีการเสนอรายงานญัตติต่าง ๆ นี้เข้าสู่สภาได้ ไม่อยากจะให้ทางฝ่ายของรัฐบาลนั้นได้มีการผูกขาดตัดตอนในระยะยาวจนเกินไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการผ่อนปรนกันเพื่อให้ดำเนินการไปได้ประโยชน์ทุก ๆ ฝ่าย ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณก็ไม่ได้เสนอญัตติอะไรนะครับ เป็นแต่เพียงว่าขอร้องว่าเสร็จแล้วพรุ่งนี้ค่อยพิจารณาใหม่ ก็เป็นเรื่องคุณจะเสนอใหม่ในพรุ่งนี้นะครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตริง) : ครับ คือกระผมใคร่จะขอความเห็นใจเท่านั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ เมื่อมีผู้เสนอ ว่าอย่างไรครับ
เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรศาสตร์ กระผมขออาศัยข้อบังคับ ข้อ 37(2) ขอเสนอญัตติเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุมดังนี้ ขอให้สภาพิจารณาระเบียบวาระที่ 4.2 ศึกษาและพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว 4.3 พิจารณาศึกษาปัญหาการลดอัตราค่าเช่าที่ดินทุกผ่านกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว 4.4 ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งระเบียบวาระทั้ง 3 ควรจะเสร็จสิ้นในวันนี้ กระผมจึงขอความกรุณาต่อท่านประธานได้กรุณาหยิบยกปัญหาอันนี้ทั้ง 3 ข้อขึ้นมาพิจารณา ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดได้ยื่นขึ้นรับรองด้วย

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ยื่นรับรองถูกต้องแล้วครับ ก็มี 2 ผู้คตินะครับ คุณปิยะณัฐ ว่าอย่างไร

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบจะต้องทบทวนความทรงจำกับท่านประธานสักหน่อยว่า กระทบเคยเสนอให้คงใช้ข้อบังคับ ข้อ 14 เพื่อให้การประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วรัฐบาลก็ได้เปรียบในการที่จะไปตกลงกับท่านประธาน แต่ว่าสมาชิกฝ่ายรัฐบาลก็ไม่เอา แล้วก็มาสร้างความโกลาหลให้กับในที่ประชุมแห่งนี้ กระทบไม่เข้าใจเหมือนกันนะครับว่า กรณีที่จะต้องเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมกันมาเป็นแพ่งอย่างนี้ กระทบตัดสินใจที่จะขอเปลี่ยนระเบียบวาระ แต่เห็นด้วยบางกรณี แต่บางกรณีกระทบไม่เห็นด้วยแล้วจะให้กระทบลงมตอย่างไร กระทบว่าการเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมนั้นเราก็ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกันได้ ถ้าจะยกขึ้นมาทีละเรื่อง ๆ ไปมันก็น่าจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ท่านประธานลองคิดดูซิครับว่ากรณีขอเปลี่ยนที่หนึ่งตั้ง 10 เรื่อง 20 เรื่องอย่างนี้ประชุมอีก 5 อาทิตย์ก็ไม่จบไอ้ที่ขอเปลี่ยนนี้ซึ่งมันเป็นไปได้เลย กระทบอยากจะขอร้องเพื่อนสมาชิกว่า ท่านกรุณาถอนการเปลี่ยนระเบียบวาระของท่านที่ยืดยาวออก แล้วก็เปลี่ยนเอาทีละเรื่อง พวกกระทบได้สนับสนุนรัฐบาลได้อย่างเต็มใจหน่อยครับ อย่างไร ๆ ก็กำลังจะมีไมตรีกันนะครับ จะให้ตัดไมตรีท่านเสียวันนั้นมันก็เสียกำลังใจที่ตั้งใจเอาไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรคุณพอจะตัดได้บ้างไหมละคุณสีหนาท ตัดได้บ้างไหม หรือไม่ตัด

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบไม่ใช่มนุษย์คือร้อนนะครับ แล้วก็ไอ้โง่หังด้วย เมื่อสภาเห็นอย่างนั้นนะครับ กระทบขอว่าเอาแค่ 1-9 ครับ แค่ออนพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ห้องที่ตำบลนครสวรรค์ นะครับ 5.67, 5.70, 5.71, 5.72, 5.73, 5.74, 5.75, 5.79 5.63 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว ๆ ซ้ำหน่อย บอกใหม่อีกทีหนึ่ง

นายสีหนาท ภาษา (ชัยภูมิ) : 5.67, 5.70, 5.71, 5.72, 5.73, 5.74, 5.75, 5.79, 5.63 ครับ เป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนทั้งหมดเลยครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ คือมีผู้ขอเปลี่ยนระเบียบวาระ 2 ราย ในขั้นนี้ก็ขอมติแรกว่าจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนก่อนนะครับ ถ้าเปลี่ยน จะเอาของใครขึ้นก่อน

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สมัคร สุนทรเวช คืออย่างนี้ครับ ให้ความคิดที่จะเปลี่ยนนั้นนะ เขาคิดว่าจะเปลี่ยนกันแน่ละครับ ท่านประธานไม่ต้องถาม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ทราบ ยังไม่ได้ถาม

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : อันนี้พอนั้นได้ครับ ไม่ต้องเสียเวลาไปอันหนึ่ง แต่ที่กระผมอยากเรียนก็คือว่า เราทางฝ่ายค้านนี่ยินดีพร้อมที่จะร่วมมือกับรัฐบาล คือหยิบมาทีละหนึ่งก็ได้ หรือ 1,2,3 ก็ได้ แต่รัฐบาลก็จะเอาเป็นแผง กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า กระผมก็เห็นใจทางคุณพระนะครับว่า อยากจะได้พูดเรื่องนั้นนี่ก็พอสมควร ก็ลองคุยกันก็ได้ครับ รัฐบาลอยากจะทะเลาะด้วยการเห็นก็เอา เพราะว่าพรรคกิจสังคมเดี๋ยวจะต้องลงคะแนนให้ฝ่ายค้านแน่ เพราะว่าทางกิจสังคมก็อยากจะให้เอาเรื่องนั้นขึ้นมาพูด นี่แสดงว่ารัฐบาลไม่ตกลงกันนะครับ คืออยากจะลองกำลังกันตอนบ่ายก็เอา กระผมไม่ขัดข้อง และถ้าแพ้แล้วอย่าว่าก็แล้วกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับข้อที่จะเปลี่ยนไม่มีใครขัดข้องก็คือว่าเปลี่ยน ที่นี้ผมก็ขอมติในที่ประชุมว่าจะเปลี่ยนเอาแบบที่คุณสีหนาท ภาษา เสนอ หรือเอาที่คุณชัย ชิดชอบ ขอให้เปลี่ยนนี้ขึ้นมาพิจารณาก่อน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 85 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมอย่างที่คุณสีหนาท ภาษา เสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 37 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลี่ยนแบบคุณชัย ชิดชอบมี 85 คะแนน เปลี่ยนแบบคุณสีหนาท ภาษา มี 37 คะแนน ก็เป็นอันว่าเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณชัย ชิดชอบ เสนอ เรื่องเกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา

เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(กรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการแถลงครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระ มุสิกพงศ์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญศึกษาและพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นเพื่อพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา โดยมีกระผมเองเป็นประธาน และมีนายพร ศรีไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ เป็นเลขานุการ ประกอบด้วยกรรมการทั้งสิ้น 25 นาย คณะกรรมการได้ไปพิจารณาศึกษาปัญหาและได้ทำรายงานเสร็จสิ้นแล้วรายงานเพื่อจะเสนอต่อสภา กระผมใคร่ที่จะขอโอกาสให้ท่านเลขานุการของคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้เป็นผู้เสนอรายงานต่อสภาแห่งนี้เพื่อสภาจะได้พิจารณา และหากว่าจะมีข้อสังเกตอื่นใดเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่คณะกรรมการได้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ คณะกรรมการชุดนี้ก็พร้อมเพื่อที่จะดำเนินการต่อไปตามที่สภาเห็นสมควรครับ กระผมขอประทานอนุญาตให้เลขานุการดำเนินการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในฐานะที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการศึกษาและพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ใคร่จะขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านที่เคารพ เพื่อจะได้ทราบถึงรายงานต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้เสนอต่อที่ประชุมนี้เพื่อพิจารณา ในการดำเนินการของคณะกรรมการชุดนี้ในครั้งแรกนั้นก็ได้มีการเชิญเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการต่าง ๆ มาร่วมประชุม คือ 1. กรมโรงงานอุตสาหกรรม 2. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง 3. กรมวิชาการเกษตร 4. กรมป่าไม้ ในรายการต่อจากนั้นเป็นรายการที่ 2 คณะกรรมการได้ไปทำศึกษาหาข้อมูลและเพื่อจะได้ศึกษาปัญหาค่าต่าง ๆ จากโรงงานและบุคคลในจังหวัดที่มีการทำสวนยางพาราคือ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 14 ถึง 16 สิงหาคม 2524 ก็ได้ไปที่จังหวัดสงขลา จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดพัทลุง ดูโรงงานทั้งหมด 6 โรง สอบถามปัญหาต่าง ๆ จากผู้ประกอบการรวม 30 ราย ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 28 ถึง 29 สิงหาคม 2524 ก็ได้ไปที่จังหวัดระยอง จันทบุรี ดูโรงงานต่าง ๆ 3 โรง สอบถามปัญหาจากผู้ประกอบการทั้งหมด 6 ราย ในรายการที่ 3 คณะกรรมการได้เชิญผู้แทนบริษัทส่งออกเกี่ยวกับสิ่งผลิตจากไม้ยางพาราไปยังต่างประเทศรายใหญ่ ๆ รวม 2 ราย รายละเอียดต่าง ๆ ดังปรากฏจากเอกสารซึ่งทางสภาได้มอบให้แก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปเป็นการทั่วถึงแล้ว กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อไปว่า ปัญหาตั้งโรงงานไม้ยางพารานี้เนื่องมาจากตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2503 มีให้ตั้งโรงเลื่อยจักรเพิ่มขึ้นอีก ไม้ยางพาราเมื่อได้ทำการแปรรูปเพื่อขนถ่ายแล้วเป็นความต้องการของตลาด

ทั้งในและต่างประเทศ ทำให้ประชาชนได้มีงานทำไม่ต้องเผาทิ้งไปโดยเปล่าประโยชน์ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้หาทางให้ตั้งโรงงานขึ้นในประเภทโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรม แต่โรงงานประเภทนี้มีกฎเกณฑ์อยู่ว่าเครื่องยนต์หรือต้นกำลังต้องไม่เกิน 10 แรงม้า ใบเลื่อยวงเดือนจะต้องไม่เกิน 24 นิ้ว ซึ่งใช้ในการทำการแปรรูปไม้ยางพาราได้ สำหรับในเรื่องนี้นั้นทางฝ่ายคณะกรรมการได้รับเรื่องเรียนในข้อมูลต่าง ๆ มาจากโรงงานเป็นการทั่วถึงว่าโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรมซึ่งได้รับอนุญาตไปจากกรมป่าไม้นั้นไม่สามารถจะดำเนินการในการทำการแปรรูปไม้ยางพาราได้ เพราะเครื่องเลื่อยวงเดือนก็มีขนาดเล็กเกินไปที่จะดำเนินการทำการแปรรูปได้ เพราะฉะนั้นทำให้เกิดเป็นปัญหาสำหรับที่จะประกอบการในการแปรรูปไม้ยางพารา สำหรับเรื่องนี้นั้น เนื่องจากคณะกรรมการได้ร้องเรียนและที่ทางฝ่ายกรมป่าไม้ได้มาร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วยได้รับการผ่อนคลายจากทางฝ่ายกรมป่าไม้ในเรื่องขนาดต้นกำลังคือ เครื่องจักรกลหรือกำลังแรงม้าและเลื่อยวงเดือนได้มีการเปลี่ยนแปลงขนาดโดยทางฝ่ายกรมป่าไม้ได้มีการผ่อนปรนให้ ตามหนังสือที่ กส. 0704 (2)/ว. ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2524 เรื่องการพิจารณาอนุญาตการตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรมโดยได้ผ่อนปรนให้ว่าที่ว่าเลื่อยวงเดือนไม่เกิน 24 นิ้วนั้น ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นขยายขนาดเพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 48 นิ้ว ที่นี้ต้นกำลังจุดนั้นเมื่อก่อนนั้นไม่เกิน 10 แรงม้า แต่ในต่อไปนั้นให้ได้เท่าที่จะดำเนินการโดยไม่ได้กำหนดแรงม้าเอาไว้ แต่จะเท่าไรก็ได้ แต่ให้บังเกิดผลในการปฏิบัติ รู้สึกว่าได้เป็นการผ่อนคลายเกี่ยวกับเรื่องการผ่อนปรนของทางกรมป่าไม้ทำให้โรงงานต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาไม่สามารถทำการแปรรูปไม้ยางพาราได้นั้นเป็นการผ่อนคลายไปบ้าง แต่ ท่านประธานที่เคารพและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย สำหรับโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรมที่ได้อนุญาตให้แก่โรงงานต่าง ๆ นั้น โรงงานต่าง ๆ แม้ได้รับอนุญาตไปแล้วก็ตามแต่ก็ยังผิดกฎหมายอยู่ดี เพราะเหตุว่าโรงงานในประเทศของเรานั้นที่เกี่ยวกับการแปรรูปไม้ยางพาราก็มีอยู่ 2 ประเภท ประเภทหนึ่งนั้นเป็นโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรม อีกประเภทหนึ่งนั้นเป็นโรงงานประเภททำการแปรรูปไม้ยางพาราเฉย ๆ เพราะฉะนั้นอนุญาตที่ได้รับจากทางกรมป่าไม้นั้น เป็นโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรมเมื่อเป็นโรงงานประเภทประดิษฐ์กรรมแล้ว เมื่อทำการดำเนินการจากโรงงานที่ไม่ใช่เป็นประเภทประดิษฐ์กรรมก็มีการแปรรูปเฉย ๆ มีไม้หน้าขนาดต่าง ๆ เช่นเป็นรูปกระดานบ้าง ไม้หน้า 2 หน้า 4 บ้าง เป็นไม้ยางพาราโดยทั่ว ๆ ไป เกิดปัญหาขึ้นว่าโรงงานที่ได้รับอนุญาตแล้ว ประเภทประดิษฐ์กรรมแต่เมื่อมีการดำเนินการด้วยการทำการแปรรูปอย่างเดียวกันคือไม่ได้ทำการประดิษฐ์กรรมด้วยทั้ง ๆ ที่มีอนุญาตแล้วก็ยังมีความผิดอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากว่าประเภทที่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นประเภทประดิษฐ์กรรม แต่โรงงานประเภทหนึ่งนั้นเป็นเพียงทำการแปรรูปไม้ยางพาราเฉย ๆ สำหรับในเรื่องนี้นั้นก็รู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ไม่มีทางที่จะแก้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการแก้ไขในเรื่องนี้จำเป็นจะต้องแก้ที่ตัวบทกฎหมายหรือพระราชบัญญัติป่าไม้ ซึ่งได้เสนอทำการขอแก้ไขมาแล้ว แต่คณะกรรมการ

วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติไม่ให้ผ่าน เพราะฉะนั้นสำหรับโรงเลื่อยหรือโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราที่มีอยู่เดิวนั้นก็มีอยู่ 2 ประเภท ประเภทหนึ่งนั้น เป็นประเภทประดิษฐกรรมตามปกติแล้ว เป็นเรื่องที่ถูกต้อง สำหรับประเภทอีกประเภทหนึ่งนั้น เป็นโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราเฉย ๆ ประเภทหนึ่งแม้ได้รับอนุญาตแล้วก็จำหน่ายไม้ไม่ได้ ถ้าหากไปจำหน่ายไม้ก็มีความผิด เพราะไม่ได้ทำการประดิษฐกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นเพียงแปรรูปเฉย ๆ คำว่า "ประดิษฐกรรม" นั้น มีความจำเป็นที่จะต้องทำสิ่งที่จะใช้ต่าง ๆ ขึ้นมา เช่น เพอร์นิเจอร์ ชาติตะ เก้าอี้ หรือทำเป็นลัง อย่างนั้นจึงจะถูกต้องตามพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นเดิวนั้นปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ถึงแม้จะได้รับอนุญาตจากทางกรมป่าไม้แล้วก็ตามแต่ก็ยังผิดกฎหมาย นี่เป็นประเด็นหนึ่ง ที่ยังเป็นปัญหาอยู่เดิวนั้น ถึงแม้คณะกรรมการได้ดำเนินการหาข้อมูลต่าง ๆ มาแล้วก็ตาม แต่รู้สึกว่าเป็นการแก้ปัญหามาไม่ได้ สำหรับคณะกรรมการนั้นก็ให้ตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้ว่า รัฐควรจะให้การสนับสนุนโดยมีกฎหมายส่งเสริมอาชีพการทำไม้ยางพาราขึ้นมาโดยเฉพาะ หรือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้โดยวิธีอื่น เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้มีการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราโดยสะดวกและถูกต้อง ท่านควรหามิให้ไม้เนื้ออ่อนต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศของเรา ทั้งนี้เพื่อจะได้ส่งเสริมให้ไม้ยางพาราซึ่งเป็นไม้ที่มีการโค่นล้มลงในรอบปีหนึ่ง ๆ ประมาณถึง 3 แสนไร่ และจะต้องเผาทิ้งเป็นการสูญเสียไปค่าตามสิ่งที่เสียไม่ได้ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดมาให้กลับมีประโยชน์ขึ้น รู้สึกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางฝ่ายรัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องให้การสนับสนุน ให้การส่งเสริม เพราะอย่างน้อยที่สุดในโรงงานแห่งหนึ่ง ๆ นั้น จะมีประชาชนเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 40-50 คนที่ได้รับผลประโยชน์หรือได้ประกอบอาชีพหารายได้อยู่กับโรงงานต่างๆ เพราะว่าโรงงานต่างๆ นั้นนอกจากว่าเป็นคนงานที่เกี่ยวข้องกับต้องปฏิบัติในการทำการแปรรูปไม้ ยังจะต้องไปชักลากขน เป็นการให้ประโยชน์ในการทำการส่งเสริมสวนยางอีกทางหนึ่งด้วย คือทำให้ไม้ที่ทำการโค่นล้ม เมื่อได้มีการโค่นล้มลงแล้วจะกลายเป็นไม้ที่มีราคาขึ้นมา ทำให้คนได้มีงานทำ ตอนที่ไปตัดฟันชักลาก รู้สึกว่าเรื่องไม้ยางพาราในปัจจุบันนี้รู้สึกว่ามี ความซบเซาลงไป ทั้งนี้เนื่องจากว่าขาดการส่งเสริมหรือไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควร กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ยกตัวอย่างเช่นโรงงานประเภทธรรมดาถือเป็นเพียงทำการแปรรูปไม้เฉย ๆ นะครับ แปรรูปไม้เฉย ๆ นั้นส่งไม้แปรรูปมาจำหน่ายในโรงงานประเภทประดิษฐกรรมหรือในที่ที่มีความต้องการไม้แปรรูปที่เกี่ยวกับไม้ - ยางพารา ถ้าหากเป็นบริษัทห้างร้านที่เขาจำเป็นจะต้องทำบัญชีก็ไม่กล้าซื้อ เหตุที่ไม่กล้าซื้อเพราะเขาไม่สามารถนำไปลงบัญชีได้ เหตุที่ลงบัญชีไม่ได้ก็เพราะว่าผิดประเภทของโรงงาน โรงงานที่นำมาจำหน่ายนั้นเป็นโรงงานประเภทประดิษฐกรรม เมื่อเป็นโรงงานประเภทประดิษฐกรรมสิ่งทีนำมาจำหน่ายนั้นก็ต้องเป็นสิ่งสำเร็จรูป เช่น เป็นลังก๊ดี หรือเป็นชาติตะ เก้าอี้ก๊ดี เป็นเครื่องใช้ไม้สอยอย่างหนึ่งอย่างใดก็ถึงจะเข้าลักษณะประดิษฐกรรม แต่นี่เป็นแต่เพียงไม้แปรรูปเฉย ๆ เพราะฉะนั้นแม้จะนำไปจำหน่ายอย่างหนึ่งอย่างใดรู้สึกเป็นการขัดข้อง

เพราะฝ่ายผู้รับซื้อไม่สามารถจะออกเป็นใบเสร็จให้ถูกต้องตามเรื่องตามราวได้ ได้รับความ
 รังเกียจจากผู้ประกอบการในประเภทประคิษุกรรมกิติ หรือในประเภทที่มีความจำเป็นต้อง
 ใช้ไม้ยางแปรรูปต่างๆ นึกก็ รู้สึกว่าวิธีการเหล่านี้ทางฝ่ายรัฐน่าจะได้อาหาวิธีการเพื่อให้ผู้ที่มีการ
 ประกอบการด้วยไม้ยางพารานั้นได้ดำเนินการได้ ในปัจจุบันนี้รู้สึกว่าโรงงานต่าง ๆ เกิดการ
 ชบเซา ทั้งนี้เนื่องจากว่าความต้องการโดยทั่ว ๆ ไปนั้นมีปัญหา และผู้ที่มีความต้องการไม้ยาง
 พารา ก็รู้สึกว่าล้นน้อยลง ในเรื่องเหล่านี้ความจริงไม้ยางพารานั้นเป็นไม้ยางพาราที่สูญเปล่า
 ถ้าหากว่ามีได้ทำการแปรรูปหรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด เจ้าของสวนยางก็
 มีความจำเป็นจะต้องทำการเผาทิ้งเพื่อเอาที่ไปปลูกยางพาราพันธุ์ใหม่เป็นของสูญเปล่าโดยเปล่า
 ประโยชน์จริง ๆ กระผมคิดว่าในเรื่องเหล่านี้ทางฝ่ายรัฐน่าจะจะได้เข้าไปเกี่ยวข้อง อะไรที่มัน
 คิดซัด อะไรที่มันเป็นปัญหาก็ควรจะเข้าไปแก้ปัญหานั้น สำหรับคณะกรรมการนั้นก็ได้อศึกษา
 เรื่องราวต่าง ๆ นั้นมาละเอียดถี่ถ้วนเป็นเวลาระยะยาวนาน จนกระทั่งได้ไปตามโรงงานกิติ
 หรือว่าศึกษาจากบุคคลกิติ ไปตามบริษัทต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับไม้ยางพารากิติ ก็ได้
 ข้อมูลมาว่าเป็นสิ่งที่รัฐควรจะทำให้การสนับสนุนเพื่อให้ได้เป็นสินค้าให้ประชาชนได้ประกอบอาชีพ-
 กันต่อไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ถ้าหากเราจะคิดไปในแง่ที่ว่าไม้ยางพารานั้นไม่นานก็อาจจะหมดไปคงจะ
 หมดสิ้นไปเพราะเหตุว่ายางพันธุ์เดิมอาจจะหมดไปได้ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนว่าขณะ
 นี้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ ไม้ยางพารานั้นปัจจุบันนี้ยาง
 พันธุ์ดีของเราก็ได้ทำการปลูกมาแล้ว อย่างน้อยที่สุดหลายต่อหลายรายอาจจะมีอายุถึง 20-30
 ปี แล้วก็มีตามเวลาของกองทุนสงเคราะห์สวนยางได้กระทำมาแต่ต้น แสดงว่าไม้ยางพารานั้น
 จะไม่หมดไป จะไม่มีการหมดไปจะได้มีการทำการโคลนล้มเพื่อปลูกพันธุ์ใหม่กันไปเรื่อย ทั้งนี้
 เนื่องจากว่ายางพันธุ์ดีเมื่ออายุมากเข้าก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ก็แสดงว่าความเป็นไปของยาง
 พารานั้นจะไม่หมดสิ้น เพราะฉะนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการส่งเสริมในลักษณะของการแก้
 ปัญหา เรื่องไม้ยางพาราแปรรูป ในประการแรกนั้นก็ด้วยการให้มีการจัดให้มีการตั้งโรงงานได้
 โดยความสะดวกและก็ชอบถูกต้องด้วยกฎหมาย ไม่ใช่ให้ประชาชนต้องทำอยู่ทั้ง ๆ ที่เขามีความ
 จำเป็นแล้วก็ไม่ได้อไปทำผิดคิดช่วยอย่างหนึ่งอย่างใด แต่ก็ต้องเป็นผู้ต้องปฏิบัติผิดกฎหมาย กระผม
 เข้าใจว่า เรื่องเหล่านี้ทางฝ่ายรัฐบาลน่าจะจะได้ร่วมกับทางสถานทำการแก้ไขเพื่อให้เกิดความถูก
 ต้อง ให้เกิดความสบายใจของผู้ประกอบการให้ได้ เราโปรดคิดดูนะครับว่าปัญหาคนที่ทำงาน
 ด้วยความเหนื่อยยากและของนี้ไม่ใช่เป็นของผิดกฎหมายไม่ได้ไปฉ้อไปโกงไปลักไปล้วงของใคร
 มาแต่ในเวลาเดียวกันเป็นการกระทำผิด เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็เข้าใจว่าที่ประชุมนี้ก็คง
 จะได้ให้ความคิดเห็นหรือควรจะได้รับพิจารณาในเรื่องของการดำเนินการ กระผมเข้าใจว่า
 เอกสารต่าง ๆ ที่ทางฝ่ายคณะกรรมการได้รวบรวมและก็จัดทำเอกสารขึ้นมานี้ก็เข้าใจว่า
 ใครจะขออนุมัติจากที่ประชุมนี้เพื่อจะได้เสนอต่อไปยังทางฝ่ายรัฐบาล กระผมตั้งใจอย่างหนึ่งว่า
 จากการทำเอกสารฉบับนี้คณะกรรมการทั้งหมดมี 35 ท่าน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาของ

เราเป็นบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญมาจากศูนย์วิจัยการยางบ้าง มาจากหลายต่อหลายฝ่าย เพราะฉะนั้นในเอกสารฉบับนี้จึงเป็นที่น่าชื่นชมยินดีว่าควรจะได้ถือเป็นเอกสารฉบับหนึ่งของทางราชการหรือของทางบ้านทางเมือง ซึ่งจะได้ถือเป็นแบบฉบับจะได้ดูรายละเอียดต่าง ๆ นี้ในโอกาสข้างหน้าเราอาจจะได้แก้ปัญหาก็ได้ทบทวนดูว่าอะไร เป็นปัญหาอยู่จะได้ช่วยเหลือกันแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่ประกอบอาชีพในการทำสวนยางพาราต่อไปในวันข้างหน้า กระผมได้ทราบเรียนท่านที่เคารพนับถือทั้งหลายมาเป็นเวลาพอสมควร กระผมเข้าใจว่าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายอาจจะให้ความคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสนอแนะต่อกรรมการ หรือให้ดำเนินการโดยวิธีหนึ่งวิธีใด หรือมีข้อข้องใจอย่างหนึ่งอย่างใดที่คณะกรรมการพอจะทราบเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ได้ กรรมการก็พร้อมที่จะรับฟังข้อเสนอนั้นและก็พร้อมที่จะรับฟังคำชี้แจงทุก ๆ ประการ ขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ๆ เชิญครับ

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ จีระมะกร จากจังหวัดนครราชสีมา พรศประชาธิบดีย์ กระผมได้ฟังคำแถลงของคณะกรรมการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการจัดโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา นั้น กระผมไม่ค้านหรือไม่สนับสนุนแต่อย่างใดจะชี้แจงเหตุผลให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบว่า การจัดโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา นั้น กระผมใคร่จะทราบเรียนว่า เมื่อคืนได้ฟังคำแถลงว่าไม่มีการกำหนดแรงม้าการจัดโรงงานหนึ่งนั้นไม่ใช่ใช้เงินเป็นจำนวนน้อย เป็นจำนวนล้านบาทขึ้นไป และกระผมมั่นใจเหลือเกินว่าคณะกรรมการเองก็ไม่ได้เข้าไปดำเนินการจัดโรงงานและทำการแปรรูปไม้เองสิ่งเหล่านี้จะมีผู้เข้ามาดำเนินการในรูปลักษณะพ่อค้า ในปัจจุบันนี้ป่าไม้ของเราที่เสื่อมโทรมไปมากพอสมควร การจัดโรงงานด้วยจำนวนเป็น 10 ล้านบาทขึ้นไปนั้น เฉพาะยางพาราเอง กระผมเข้าใจว่าไม้ยางพาราที่จะนำเอาต้นมาแปรรูปนั้นจะต้องเป็นไม้ซึ่งมีอายุยาวนานและไม่สามารถจะให้ยางได้แล้วจึงตัดเอามาแปรรูปกันและในจำนวนไม้ที่จะนำมาแปรรูปนั้น ทางกรรมการเองก็ไม่ได้แจ้งว่าเพียงแค่แจ้งว่ามีเนื้อที่เป็นแสไรที่จะต้องถูกทำลายลงสำหรับต้นยางพาราที่มีอายุมากแต่ไม่ได้แจ้งจำนวนต้นของยางพาราว่าเป็นจำนวนเท่าไร เมื่อโรงงานที่ตั้งขึ้นมาด้วยเงินจำนวนมากเมื่อไม้ยางพาราไม่พอจะแปรรูป ก็จะนำเอาไม้ดอกเหนือจากไม้ยางพารามาแปรรูปกัน เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอว่า ในภาคใต้ได้มีการลักลอบนำไม้ซึ่งไม่ถูกต้องนั้นมาแปรรูปอยู่เสมอ แม้แต่โรงเลื่อยเคลื่อนที่ซึ่งไปตั้งในป่าแล้วก็ตัดฟันไม้หวงห้ามในป่านั้นมาแปรรูปกันซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมมีความหวังใจว่าถ้าเมื่อเกิดทางราชการนั้นอนุญาตให้บุคคลตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราขึ้นมาแล้วจะเกิดปัญหาเรื่องการทำลายป่ากว้างขวางออกไปอีก ปัจจุบันนี้เรามีโรงงานไม้อัดโดยการอุตสาหกรรมป่าไม้และโรงงานทำไม้อัดเอกชน ซึ่งไม้ยางพารา นั้นสามารถที่จะไปทำไม้อัดได้ ซึ่งเรื่องนี้อุตสาหกรรมป่าไม้ควรจะไต่ถามมือเข้าไปรับซื้อไม้จากบรรดาเจ้าของสวนยางที่จำเป็นจะต้องตัดฟันลงเข้าไปดำเนินการ ไม่ใช่ปล่อยให้เอกชนมา

ตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยไม่จำกัดแรงม้า เช่นนี้จะเกิดปัญหาขึ้นมาข้างหน้า ท่านที่เคารพครับ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าป่าไม้ของเมืองไทยนั้นเวลานี้เสื่อมโทรมกันอย่างมากมาจากความ - แห้งแล้งโดยต้นไม้ถูกตัดไปนั้น ทำให้ฝนฟ้าไม่ตกหรือตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งอ่างเก็บน้ำต่าง ๆ ซึ่งสร้างขึ้นมากด้วยเงินเป็นพันเป็นหมื่นล้านนั้น เมื่อฝนไม่ตกลงมาก็ไม่สามารถที่จะมีน้ำเก็บกักได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะเรียนฝากคณะกรรมการธิการและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ว่าในเมื่อคณะกรรมการธิการเองซึ่งมีการประชุมแล้วนำเอาฝ่ายต่าง ๆ เข้ามาชี้แจงนั้น นั้นเป็นแต่เพียงผิวเผิน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังไม่ได้ตระหนักลงไปว่าโรงงานแห่งนั้น จะมีการกระทำผิดพระราชบัญญัติป่าไม้ขึ้นหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้เอง แม้แต่ตำรวจป่าไม้เองก็ยังมีมีการไปตรวจตราจับกุมอยู่ แต่ถึงกระนั้นก็ยังไม่เพียงพอ ถ้าเพื่อขออนุญาตมีการตั้งโรงงานชนิดขึ้นมาก่อปัญหาต่าง ๆ จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ท่านที่เคารพครับ กระผมคิดว่าถ้าเพื่อทางแก้ที่ดี ถ้าเพื่อตั้งเป็นรูปสหกรณ์ครับ โดยให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของสวนยางนั้นตั้งเป็นกลุ่มสหกรณ์ขึ้นมา แล้วโรงงานที่ตั้งขึ้นนั้นอย่าให้แรงม้ามากนักครับ ต้องมีการจำกัดแรงม้าด้วยครับ แล้วเงินทุนในการตั้งโรงงานนั้นไม่ควรจะให้สูงเกินไป ถ้าเพื่อมีการตั้งสูงเกินไป โดยไม่จำกัดแรงม้าแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ในเมื่อถึงคราวที่ไม่มีไม้ยางพารามาป้อนแล้ว ก็จะนำเอาไม้ซึ่งตัดฟันมาโดยไม่ถูกต้องนั้นเข้ามาแปรรูปอย่างแน่นอน ท่านที่เคารพ กระผมเป็นห่วงใยครับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่มีแต่เฉพาะในภาคใต้เท่านั้นในภาคตะวันออกก็มียางพาราเช่นเดียวกัน หน่วยงานของรัฐ ซึ่งกระผมได้กล่าวไปแต่ต้นคือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีทางที่จะเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือชาวสวนยาง โดยวิธีการซื้อไม้จากบรรดาเจ้าของสวนยางเหล่านี้เข้ามาดำเนินการกันเอง เพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วแก้ไขไม่ได้ แล้วอีกประการหนึ่ง ยังเป็นการเลียงคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการที่จะไม่อนุญาตให้มีการเพิ่มโรงงานแปรรูปไม้ขึ้นมาอีก ท่านที่เคารพครับ นโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างนั้น มีนโยบายที่ปกป้องป่าไม้ ปีหนึ่งเราได้ใช้เงินนับจำนวนหลายร้อยล้านบาทในการปลูกป่าที่เสื่อมโทรมให้คืนสภาพ มีการถกเถียงกันในรัฐสภาแห่งนี้ว่า หน่วยปลูกป่านำเงินมาใช้โดยไม่ได้รับผลตอบแทน หรือได้รับผลตอบแทนน้อยที่สุดถึงขนาดอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกรรมการหลายท่านต้องเสียชีวิตลงก็เนื่องจากการปลูกป่าของรัฐบาลนี้เอง เมื่อเราไม่มีทางป้องกันเราก็อย่าให้มันเกิดขึ้นมา ท่านที่เคารพครับ กระผมอยากจะฝากคณะกรรมการธิการไปทบทวนในเรื่องนี้แล้วฝากบรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดกรุณาใช้-ดุลพินิจ ตาสีตาส่าซึ่งรอน้ำฝนจากธรรมชาติที่จะตกลงมาเพื่อใช้ในการเพาะปลูก หากป่าต้องถูกทำลายลงกว้างขวางออกไปอีก กรรมจะตกหนักอยู่กับเขาเหล่านั้น แต่ในขณะเดียวกันเจ้าของโรงงานแปรรูปไม้กลับเป็นผู้ร่ำรวยขึ้น กระผมขอฝากไว้เพียงเท่านี้ครับ กระผมขอกราบขอบคุณครับ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐุมาศย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เซวังกักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมได้ฟังท่านสมาชิกหลายท่านอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา กระผมอยากจะทราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า หลายท่านอาจจะยังเข้าใจข้อเท็จจริงผิดพลาดอยู่บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการศึกษาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารานั้น ก่อนเราจะวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้มาเสนอต่อสภานี้ถูกต้องไหม และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่หรือไม่ เพราะฉะนั้นประการแรก กระผมอยากจะให้สภานี้ได้เข้าใจคำว่า "ไม้ยางพารา" เสียก่อน ถ้าหากเราไปดูพระราชบัญญัติป่าไม้ก็ดี กฎหมายว่าด้วยการเก็บของป่าก็ดี เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากข้อสรุปของคณะกรรมการซึ่งรู้สึกว่าได้สรุปแล้วศึกษามาอย่างละเอียดถึงข้อกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 รวมทั้งคณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติ เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2503 พระราชบัญญัติป่าไม้กับมติของคณะรัฐมนตรีนี้เอง ท่านผู้เป็นประธาน ชัดกัน ที่ว่าชัดกัน กระผมอยากจะเรียนให้ทราบในพระราชบัญญัติป่าไม้ คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ตีความไว้อย่างแจ่มชัดว่าไม้ยางพาราไม่ใช่ไม้หวงห้าม ไม่ได้เข้าอยู่ในบังคับมาตรา 7 ของพระราชบัญญัติป่าไม้ จึงไม่จำเป็นจะต้องขออนุญาตแปรรูป ไม่จำเป็นจะต้องเสียค่าภาคหลวง ประชาชนสามารถที่จะแปรรูปและทำการจำหน่ายจ่ายโอน หรือทำการแปรรูปเป็นสินค้าได้โดยไม่มีภาระควบคุม แม้แต่การเสียค่าภาคหลวง นี่ก็ข้อเท็จจริงในการตีความในกฎหมายป่าไม้ มาตรา 7 พุทธศักราช 2484 ปัญหาจึงมีอยู่ว่าเหตุใดเล่าเมื่อไม้ยางพารานี้ไม่ใช่ไม้หวงห้าม แล้วรัฐบาลเอากฎหมายไหนมาตั้งด่านตรวจเข้า แล้วบอกว่าไม้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ท่านผู้เป็นประธาน ข้อเท็จจริงเหล่านี้แหละเป็นการใช้ดุลพินิจที่ผิดพลาดของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองของรัฐ เพราะไปฟังมติของคณะรัฐมนตรีซึ่งมติดังกล่าวมุ่งประสงค์เพียงที่จะไม่ให้มีการตั้งโรงงาน เพื่อทำลายป่าซึ่งเป็นไม้หวงห้ามเท่านั้นแต่ความผิดพลาดเหล่านี้ ทำให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่เข้าใจก็ไม่ได้สอบถามมายังกระทรวง ไม่ได้สอบถามมายังรัฐบาล ก็คิดว่าไม้ทุกอย่างถ้าหากแปรรูปแล้วก็ เป็นไม้ที่ผิดกฎหมาย ซึ่งข้อเท็จจริงอันนี้ กระผมอยากจะประทานทราบเรียนว่า แม้แต่คำสั่งแม่ทัพภาค 2 ก็ได้ทำความเดือดร้อนให้กับประชาชนทั้งประเทศ เพราะมีคำสั่งออกไปว่า ห้ามตัดไม้ทำลายป่า เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้เอาคำสั่งอันนี้แหละกลับไปบังคับราษฎร แม้แต่ไม้ในที่ดินมีกรรมสิทธิ์ คือที่ดิน น.ส.3 ที่ดินมีโฉนดซึ่งความจริงไม้เหล่านั้นอยู่ในบังคับ มาตรา 7 ของ พ.ร.บ. ป่าไม้ เขาสามารถที่จะแปรรูปและเขาสามารถที่จะแปรแล้วเอาไปทำการค้าขายได้ เพราะกฎหมายไม่ได้บังคับให้เขาเสียค่าภาคหลวง กฎหมายไม่ได้บังคับให้เขาขออนุญาต แต่ ท่านผู้เป็นประธาน เจ้าหน้าที่ของรัฐก็อาศัยช่องโหว่ของกฎหมายมาตรานี้แหละและอาศัยคำสั่งของแม่ทัพภาค 2 นี้แหละไปจับราษฎรมา แล้วราษฎรตาสีตาสาไม่รู้จักกฎหมายก็รับลูกเดียวครับ ถามว่า ไม้เถื่อนหรือ เถื่อน กระผมถามว่า ทำไมคุณไปรับว่าไม้เถื่อน ไม้อยู่ในกรรมสิทธิ์ เขาบอกไม่มีรอยตราประทับ กระผมเลยเข้าใจว่าไม้เถื่อน ในที่สุดผลกระทบก็คือ ราษฎรจะถูกจับกุม รับสารภาพ บางรายเข้าคุก ยก-

ตัวอย่าง เช่นจังหวัดอุทัยธานีเป็นต้น ปัจจุบันนี้ศาลอุทธรณ์ก็ยื่นตามศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงโดยเชื่อผู้เชี่ยวชาญก็ผู้เชี่ยวชาญบอกว่ามันยังไม่เกิน 2 ปี จึงไม่พ้นสภาพแปรรูป ทั้ง ๆ ที่ฝ่ายประชาชนก็นำเอาพยานหลักฐานมาพิสูจน์สืบให้ศาลเห็นว่า เรือนหลังนี้ปลูกมาแล้ว 2 ปี และมีคนเห็นการปลูกด้วย ท่านผู้เป็นประธานครับ ความเค็ดคร้อนเหล่านี้สมควรที่สถานที่แห่งนี้จะต้องวินิจฉัยและพิจารณา เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมการได้พิจารณาในเรื่องนี้โดยละเอียดรอบคอบให้แก่กฎหมายป่าไม้ในบางอย่าง คือเกี่ยวกับการเก็บของป่าเสีย ในกรณีเอาไม้ยางพาราขึ้นมาแปรสภาพเป็นถ่าน กฎหมายไม่คลุมถึง เมื่อเป็นถ่านแล้วจะต้องเสียค่าภาคหลวง ท่านผู้เป็นประธานต้องผ่านด่าน ต้องมีใบเบิกทางเมตรหนึ่ง 4 บาท อันนี้แหละครับที่รัฐบาลจะต้องรีบไปแก้ไขเพื่อให้ถ่านยางพาราได้ขยายขอบเขตในการจำหน่ายไปยังประเทศมาเลเซีย เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนบ้างได้ เพราะฉะนั้นการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา ไม่ใช่เป็นการบ่อนทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นไม้หวงห้าม ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะเข้าใจผิด การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราครับ ไม่ใช่แปรรูปไม้หวงห้าม เราต้องฟังให้มันชัด ๆ เคียวพวกท่านผู้มีเกียรติสมาชิกในสถานที่ได้รับฟังข้อมูลผิด ๆ ชาวบ้านก็เค็ดคร้อน กระทบอยากจะประท้วงกราบเรียนว่า ถึงไม่มีโรงงาน รัฐบาลควบคุมได้ไหม กระทบตามโรงงานเถื่อนกระจายอยู่ทั่วบ้านทั่วเมือง ใครรับผิดชอบ กระทบอยากจะทำเขาชอบด้วยกฎหมายเสีย ไม่ต้องให้เขาหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่ต้องหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ไม่ต้องไปหลีกเลี่ยงเจ้าหน้าที่ตำรวจ พอจับกุมตำรวจก็แจ้งต่อป่าไม้ ให้ป่าไม้มาตรวจพิสูจน์วัดไม้ กว่าจะเสียเวลาว่าเป็นไม้ยางพารา ไม่ใช่ไม้หวงห้ามก็กินเข้าไป 7-8 วัน ชาวบ้านเค็ดคร้อนใหม่ครับ มันจะตายตรงนั้นแหละ ท่านผู้เป็นประธานครับ เพราะฉะนั้นรัฐบาลเร็ว ๆ เข้าหน่อยครับ การแก้ปัญหาบ้านเมืองนี้ให้ดูและศึกษาอย่างละเอียดว่ากฎหมายไหนมันขัดกับมติคณะรัฐมนตรีก็รีบแก้ไข อย่างคำสั่งของแม่ทัพภาค 2 ซึ่งมีสมาชิกหลายท่านเสนอเข้ามาสู่สถานที่ว่าขัดกับกฎหมายป่าไม้ ขัดกับรัฐธรรมนูญ รัฐบาลก็เฉย ไม่เคยนำเอาเข้ามาพิจารณา ซึ่งควรจะทำการคว่น เพราะฉะนั้นกระทบเห็นด้วยทุกประการกับคณะกรรมการ กระทบสนับสนุนอย่างเต็มที่ ขอให้สถานที่ได้รับเอาหลักการนี้ไปแก้ไขโดยเร็ว เพื่อช่วยชาวป่าไม้ได้ให้ได้แปรรูปไม้ยางพารา และเผาถ่าน ขยายขอบเขตการจำหน่ายให้ออกไปต่างประเทศเพื่อนำเอาเงินเหล่านี้เข้ามาบำรุงเศรษฐกิจของประชาชนผู้ยากจน ซึ่งเป็นวิธีการที่ถูกต้อง กระทบเห็นด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายพลศักดิ์ สุตสนธิ์ จากจังหวัดหนองคาย พรรคสยามประชาธิปไตย กระทบเห็นด้วยกับญัตติเกี่ยวกับตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา สาเหตุที่กระทบเห็นด้วย ก็เพราะว่าไม้ยางพาราถึงจะเป็นไม้นอกประเภทก็จริงอยู่ แต่เวลาแปรรูปไม้แล้วเป็นไม้ผิดกฎหมาย ฉะนั้นถ้าหากเราจะหารายได้ให้กับเกษตรกรผู้ปลูกสวนยางนอกจากตัดทิ้งแล้ว ควรจะได้นำไม้ที่มันหมดยางแล้วนั้นให้เขาได้ขออนุญาตแปรรูปไม้ให้มันถูกต้องตามกฎหมาย และจำหน่ายได้ ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ยื่นญัตติเข้ามาจนถึงจะแปร-

รูปไม้เอกได้ ก็จำหน่ายไม่ได้เพราะมันผิดกฎหมาย ฉะนั้นผู้เสนอเข้ามานี้ก็อยากจะให้รัฐบาลนั้น
 ได้หาวิธีแก้ไขให้มันถูกต้องตามกฎหมายอนุญาตให้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราจำหน่ายได้ทั่ว-
 ไป เพราะต้นไม้ยางพารานั้นนอกจากจะมาทำให้เข็มแล้ว ต่างประเทศเขายังต้องการ ถ้าเรา
 แปรรูปไม้เอก เราก็จะจำหน่ายออกไปสู่ต่างประเทศได้จะนำรายได้มาสู่ประเทศมีใช้น้อย มีใช้
 เฉพาะจังหวัดภาคใต้เท่านั้น จังหวัดภาคอื่น ๆ เคียงนี้กำลังริเริ่มปลูกต้นไม้ยางพารากันเป็น
 จำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดภาคอีสาน จังหวัดหนองคายนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำลังขยาย
 ปลูกยางพาราและส่งเสริมการปลูกต้นยางพาราเป็นอย่างดี ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้เห็นคุณค่าหรือ
 เห็นประโยชน์ หรือเห็นรายได้ของรัฐและประชาชน ก็ควรจะหาวิธีการที่มันถูกต้อง ควรแก้
 กฎหมายป่าไม้ ให้บุคคลได้ประกอบอาชีพให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ถึงอย่างไรก็ดี ต้นไม้ยาง
 พารานี้ถึงแม้ว่าต้นไม้มันจะไม่มีคุณภาพ แต่ก็ยังมีเชื้อยาอยู่ ที่จะทำให้ต้นไม้ยางพารานั้นมีคุณภาพดี
 และต่างประเทศเขาก็ต้องการอยู่ ฉะนั้นมีบริษัทหลายบริษัทเห็นคุณค่านี้เข้ามาสู่สภา บริษัทที่ค้าไม้
 เขาก็มาถามกระผมว่าขณะนี้เรื่องการขอแปรรูปไม้ต้นยางพารานั้นเป็นอย่างไร ผ่านสภาแล้ว
 หรือยัง กระผมก็ว่ายัง เขาก็ต้องการอยากจะไปตั้งโรงงาน เขาก็อยากไปตั้งโรงงาน เมื่อเขา
 ตั้งโรงงานแล้วผลประโยชน์จะเกิดขึ้นกับชาวสวนยางพารา ไม่ว่าภาคใต้ หรือภาคตะวันออก
 หรือภาคอื่น ๆ กำลังริเริ่มที่จะปลูกต้นไม้ยางพารากันอยู่ในขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลก็
 เน้นหนักในการปลูกป่ากันอยู่แล้ว ถ้าหากว่าผลประโยชน์มันเกิดขึ้น รายได้ของเกษตรกรผู้นิยม
 ในทางการปลูกต้นไม้ยางพารา จะได้ทั้งยางและได้ขายทั้งต้นไม้รายได้ของเกษตรกรก็จะมีขึ้น
 รายได้ของรัฐก็จะเพิ่มขึ้น ฉะนั้นกระผมจึงสนับสนุนมติการขอแปรรูปไม้ยางพาราในชั้นนี้ และ
 ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ได้หาวิธีแก้ไขกฎหมายป่าไม้ให้สอดคล้องกับความประสงค์
 และไม่ให้ผู้แปรรูปไม้ผิดกฎหมายต่อไป กระผมจึงขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ครับ ขอขอบคุณ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม ตามที่ได้มีมติเข้าสู่สภา เพื่อ
 ศึกษาและพิจารณาปัญหาการตั้งโรงงานแปรรูปไม้ยางพารา และสภาแห่งนี้ก็ตั้งคณะกรรมการ
 ขึ้นไปชุดหนึ่ง เพื่อศึกษาถึงปัญหาแล้วสรุปปัญหาเหล่านั้นเพื่อเสนอรัฐบาล ดังรายละเอียดในคณะ
 กรรมการก็ได้เสนอมาสู่สภา เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะพิจารณากันในวันนี้ก็เพียงแค่ศึกษา
 ปัญหาเหล่านั้น แล้วสภานี้จะรับปัญหาเหล่านั้นมีมติให้ส่งรัฐบาล เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหานี้หรือไม่
 เท่านั้น กระผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ ในประเด็นที่เราพูดกัน เพราะฉะนั้นถ้าหากเราพูดกัน
 เรื่องอะไรไป กระผมว่าจะไม่เข้าประเด็นของกรรมการนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยาก
 จะทำความเข้าใจว่า สำหรับตัวกระผมมันกระผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น นี้กระผมจะมาดู
 รายงานของคณะกรรมการซึ่งได้นำเสนอสู่สภานี้ ก็เห็นมีปัญหาคืออุปสรรคอยู่ประเด็นเดียว
 เท่าที่กระผมดู คือปัญหาอุปสรรคที่เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2503
 ห้ามมิให้ตั้งโรงเลื่อยเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันทำลายป่า ประเด็นอยู่ตรงนี้เท่านั้นที่คณะกรรมการ

สรุปมาเรื่องใหญ่ ปัญหาการทำไม้ยางพาราในการที่จะตัดฟันออกที่จะพัฒนาทางพาราไปตามเป้าหมายเปลี่ยนพันธุ์ยางใหม่นั้นก็ปัญหาอยู่ที่ไม้ที่ตัดออกมาแล้ว ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่จะไปแปรรูปเพียงพอ เพราะคิดด้วยมติคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าเป็นดังปัญหาอย่างนั้นมันเป็นเรื่องนโยบาย กระผมอยากจะทราบเรียนอย่างนั้น ถ้าหากเป็นนโยบายแล้วกระผมก็ไม่แน่ใจว่า ถ้าหากปฏิบัติในปัญหานี้เราเสนอไป รัฐบาลบอก ต้องตั้งโรงเลื่อยเพิ่มขึ้น อันนี้กระผมก็ไม่ทราบว่า จะขัดกับนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ เพราะตัวปัญหาที่คณะกรรมการสรุปมาอยู่เพียงโรงงานแปรรูปเท่านั้น ส่วนประกอบอันอื่นก็เป็นเพียงปลักย่อยในการอนุญาตตั้งแปรรูป นั้นเป็นรายละเอียดของกรมป่าไม้ที่จะแก้ไขได้ กระผมคิดว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในการที่เราจะศึกษาวันนี้ก็คงจะไม่จำเป็นต้องเสียเวลาอะไรมาก จับประเด็นว่าสมาชิกแห่งสภานี้จะเห็นด้วยกับกรมการหรือไม่ที่จะไปปลี่ยนนโยบายของรัฐบาล ในการไม่เพิ่มโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูป เพราะว่านโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ต้องการตั้งโรงเลื่อยเพิ่มขึ้น เพื่อป้องกันทำลายป่า แต่เนื่องจากขบวนการเลื่อยและแปรรูปยางพารานั้นด้วยเหตุว่ามีใช้เป็นไม้ขนาดใหญ่ เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่ปัญหาว่าสภานี้จะเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่จะเสนอแนะรัฐบาล ให้อนุญาตการตั้งโรงเลื่อยแปรรูปเพิ่มขึ้น ในกรณีสำหรับแปรรูปไม้ยางพาราสำหรับภาคใต้เท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบเรียนว่า ถ้าเป็นกฎเกณฑ์ในการที่จะช่วยเหลือในด้านกาแปรรูปไม้ยางพาราแก่ภาคใต้ซึ่งจะต้องมีการตัดฟันออก กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะเปลี่ยนแปลงนโยบายได้ เพราะว่า การตั้งโรงเลื่อยแปรรูปไม้ยางพารานั้นก็เพียงโรงเลื่อยขนาดเล็ก แต่กระผมไม่แน่ใจว่าเมื่อสภานี้มีมติแล้วจะไปขัดกับนโยบายของรัฐบาลหรือไม่ สำหรับกระผมนั้นกระผมเห็นว่าน่าจะสนับสนุน ในเมื่อเรามีวัตถุประสงค์อยู่ภายในประเทศ และเป็นสิ่งที่ต้องการจะนำมาใช้ประโยชน์ กระผมว่าก็จะเกิดประโยชน์ต่อทรัพยากรของแผ่นดินซึ่งมีอยู่ที่จะไปสูญเปล่า ถ้าเราจะเอาไปเผาถ่าน กระผมก็ว่าน่าจะเสียดาย แต่ถ้าเอาไม้เหล่านั้นมาแปรรูปเข้าแล้วไปทำอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ไปทำโต๊ะ เก้าอี้เป็นการส่งออก กระผมว่าน่าจะเป็นการสนับสนุน เพราะฉะนั้นสำหรับกระผม นั้น กระผมคิดว่าถ้ารัฐบาลยอมรับและเปลี่ยนแปลงนโยบายในการที่จะตั้งโรงเลื่อยขนาดเล็ก เพื่อชาวป่าก็ได้ที่มีส่วนยาง ในการแปรรูปไม้เหล่านั้น กระผมก็คิดว่าน่าจะให้การสนับสนุน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเดียว ๆ ชี้คนนี้แล้ว เดี่ยว ๆ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : กระผม จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมเห็นว่าอภิปรายมานานพอสมควรแล้วครับ ขอเสนอปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นสมควรกรุณารับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีใครขอเปิดอภิปรายต่อไปก็ถือว่าปิดอภิปราย แต่ว่าขออนุญาตให้รัฐมนตรีได้กล่าวสรุปสักนิดหน่อย เชิญครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วีระ มุสิกพงศ์ ประธานกรรมการ ขอกราบเรียนว่า ความจริงประเด็นที่อภิปรายกันนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ท่านสมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้กรุณาอภิปรายอย่างตรงประเด็นที่สุดและทำให้เวลาของสภาเสียไปน้อย ในการที่เราจะพิจารณาประเด็นปัญหาครับ เพราะเหตุที่ท่านกล่าวว่า ข้อเสนอของคณะกรรมการนั้น สภาน่าจะพิจารณาว่าจะเห็นชอบหรือไม่ที่จะเสนอไปให้รัฐบาลได้ตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้กระผมขอถือโอกาสชี้แจงเพื่อความเข้าใจไปพร้อม ๆ กันเลยครับว่า เวลาที่ไล่เลี่ยกับที่คณะกรรมการชุดนี้ได้ออกไปทำการพิจารณาศึกษาปัญหานั้นนะ รัฐบาลก็ได้พิจารณาเช่นเดียวกัน ถ้ากระผมจำไม่ผิด กระผมขอประทานอภัยที่ไม่สามารถที่จะยกวันที่ออกมาได้ แต่ว่าถ้าจำไม่ผิดดูเหมือนรัฐบาลจะได้อนุมัติให้มีการทดลองให้เปิดโรงเรียนสำหรับไม้ยางพารา แปรรูปไม้ยางพาราขึ้นใน 5 จังหวัดก่อนที่เราจะเริ่มทำการศึกษาดูเข้าไป แต่ว่าเรื่องของสภาก็เป็นเรื่องของสภา เรื่องของรัฐบาล รัฐบาลก็ทำไปในส่วนที่สภาเราก็ศึกษา แล้วในที่สุดก็ออกมาในรูปแบบนี้ครับว่า ความจำเป็นที่จะต้องมีการมีโรงงานแปรรูปไม้ยางพารานั้นมีมากกว่า 5 จังหวัด ควรจะได้ทำมากกว่านั้น จะต้องพิจารณาในจังหวัดที่มีการตัดโค่นไม้ยางพาราเก่า เพื่อเปลี่ยนเป็นไม้ยางพาราพันธุ์ใหม่ในทุกจังหวัด มิฉะนั้นแล้วก็จะเกิดความสูญเปล่าโดยน่าเสียดาย เพราะฉะนั้นความเห็นที่ยังแย้งกันอยู่แต่เพียงว่าพื้นที่ยังไม่เพียงพอ

สำหรับข้อ เป็นห่วงของท่านสมาชิกท่านอื่นนั้นคิดว่าไม่น่าจะเป็นห่วงครับ เพราะว่าถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าหากจะมีโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราขึ้นมาแล้วก็ยังมีความจำกัดในเรื่องแรก หนึ่งอย่างก็ตาม ถ้าหากจะมีโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราขึ้นมาแล้วก็ยังมีความจำกัดในเรื่องแรงม้าและเรื่องขนาดของใบเลื่อยก็ยังคงมีแค่นี้ครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เรากำหนดกันไว้ก็ไม่เกิน 25 แรงม้า และขนาดของใบเลื่อยวงเดือนก็ไม่เกิน 48 นิ้ว ซึ่งเป็นตัวเลขที่ขยับได้หมายความว่ากรมป่าไม้จะต้องพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่อุปสรรคหรือปัญหาที่จะไปกระทบกระเทือนถึงการทำลายป่าไม้อย่างอื่นนั้นนะมันแทบจะไม่มี เพราะว่าส่วนใดที่มีโรงงานแปรรูปไม้ยางพารามันก็จะอยู่ใกล้เคียงกับบริเวณสวนยางพาราซึ่งเรามีเนื้อที่ที่เห็นชัดเจนครับ ผู้ที่อยู่ในจังหวัดที่มียางพาราจะยืนยันได้ว่า เป็นเรื่องยากครับที่จะมีการลักลอบนำไม้เนื้อแข็งหรือไม้อย่างอื่นมาแปรรูป เพราะไม้ยางพาราเป็นไม้เนื้ออ่อน แล้วก็ไม้คุ่มค่า ผู้ที่จะแปรรูปไม้ยางพารานั้นก็จะต้องประกอบอาชีพนี้โดยตรงถึงจะคุ่มค่า ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เราผลักดันให้เกิดขึ้นก็คือว่า ไม้ยางพารามันเสียเร็วมาก เนื้อไม้ยางพาราเป็นไม้เนื้ออ่อน ในตัวเนื้อไม้ยางนี้มันมีแป้งปนอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิน 24 ชั่วโมงแล้วมันเสียง่าย เพราะฉะนั้นที่เราได้ศึกษากันมานั้นนะเราได้ทำด้วยความรอบคอบ และแน่นอนที่สุดก็คือว่า เรามีหัวใจเช่นเดียวกับท่านสมาชิก เรามีความห่วงใยป่าไม้ของชาติเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นที่เสนอมาคิดว่ารัดกุมพอสมควร กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมไม่จำเป็นจะต้องสรุปอะไรเพิ่มเติมเลย เพราะเหตุที่ท่าน

1054

สมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ได้กรุณานำเข้าสู่ประเด็นอย่างตรงไปตรงมาที่สุดแล้ว กระผมเห็นจะมีข้อที่จะต้องชี้แจงเพียงเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดกันพอสมควรแล้ว ทางท่านกรรมาธิการก็ได้สรุปข้อคิดเห็นต่าง ๆ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้แก่สภาแล้ว ส่งเรื่องให้สภาแล้ว ผมก็เห็นว่าควรส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลได้ประกอบการพิจารณา จึงขอมติที่ประชุมท่านผู้ใดเห็นควรส่งความคิดเห็นของกรรมาธิการและเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลเพื่อดำเนินการพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรส่ง โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลได้พิจารณาดำเนินการต่อไป

ต่อไปการพิจารณาศึกษาปัญหารถยนต์บรรทุกฝ่าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรา ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการแถลงครับ

นายชลินทร์ เผ่าวิบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ชลินทร์ เผ่าวิบูลย์ ประธานกรรมการวิสามัญ ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 6/2525
(วิสามัญ) สมัยที่ 2 วันพฤหัสบดีที่ 21 มกราคม 2525 ได้ลงมติตั้งกรรมการวิสามัญชั้นคณะ
หนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาปัญหารถยนต์บรรทุกฝ่าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด แล้ว
รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเวลา 30 วัน และได้มีมติขยายเวลาในการทำงาน
ต่อไปอีก 90 วัน บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว กระผมขอกราบเรียนท่าน
ประธานว่า เนื่องจากปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนมาก คณะกรรมการจึงได้
แต่งตั้งคณะอนุกรรมการชั้นคณะหนึ่ง เพื่อไปศึกษาปัญหาข้อเท็จจริง ในการศึกษาปัญหาข้อเท็จ
จริงนั้น ปรากฏว่าปัญหาเรื่องนี้ที่สภาให้มอบหมายนั้นนับว่าเป็นปัญหาจะว่าพิเศษก็พิเศษ จะว่าไม่
พิเศษก็ไม่พิเศษ กล่าวคือ เริ่มต้นจากการซ่อมแซมทางหลวง ซึ่งกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม
ได้ใช้งบประมาณในการก่อสร้างซ่อมแซมปีละประมาณ 1,300 ล้านบาท และในจำนวน 1,300
ล้านบาทนั้นต้องเสียค่าเช่าเครื่องมือประมาณ 500 ล้านบาท จากจุดนี้เองแหละครับที่คณะกรรมการ
ได้พิจารณาเห็นว่า ถ้าเราเอาเงินจำนวนปีละ 1,300 ล้านบาทไปสร้างถนนคงจะสร้าง
ได้อีกหลายสาย แต่ทำไมจึงมีการซ่อมถนนกันมากมายถึงเพียงนี้และได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่
กรมทางหลวงก็ปรากฏว่างบประมาณที่ได้รับประมาณ 1,300 ล้านบาทนั้นถ้าจะซ่อมจริง ๆ ก็
ยังไม่พอ สาเหตุอันสำคัญก็เนื่องจากรถบรรทุกน้ำหนักเกินทำให้ถนนเสียหาย แต่คณะกรรมการ
ได้ดูกันแล้วก็คิดว่าทำไมรถบรรทุกจึงบรรทุกเกิน ทั้งๆ ที่ได้มีกฎหมาย ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจดูแล
แต่ก็ยังมีการละเมิด เป็นต้นว่ารถบรรทุก 10 ล้อทุกปีจะต้องมาต่อทะเบียน มาตรวจสภาพที่กรม
การขนส่ง แต่ก็ยังมีปีแล้วปีเล่าก็ยังมียรถบรรทุก 10 ล้อเกิน แล้วทำไมเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็น
ตำรวจทางหลวงก็ดูแลอยู่มีการจับกุมอยู่ แต่คนก็อยากจะไปเป็นตำรวจทางหลวงก็เป็นปัญหามา
คิด ที่นี้ในเมื่อคณะอนุกรรมการไปศึกษาข้อเท็จจริงได้ไปดูก็ปรากฏว่าในระหว่างที่ไปดูนั้นได้มี
เหตุการณ์เกิดขึ้นซึ่งนับว่าเป็นหนึ่งในคณะกรรมการชุดแรกครับ ที่ได้ประสบเช่นนี้คือหลังจาก
ได้ไปดูแล้วก็พบว่ารถบรรทุกที่มันวิ่งไม่ไหว เผลอขาด ก็ได้ถามคนขับรถดูว่า ทำไมเพลมาถึงขาด
วิ่งไม่ได้ คนขับรถบรรทุกนั้นก็บอกว่ารถคันนี้เป็นของนายตำรวจผู้ใหญ่คนหนึ่ง คณะกรรมการก็
ซักไซ้หลายอย่าง แล้วก็กลับมารายงานต่อคณะกรรมการก็ปรากฏว่า คณะกรรมการได้ฟัง
แล้วก็รู้สึกเศร้าสลดใจ แต่ก็ยังไม่เชื่อนัก คิดว่าคงเป็นเรื่องของคนขับรถซึ่งจะอวดอ้างแบ่งเพื่อ
จะให้รอดพ้นจากการจับกุม ขอเรียนว่า รถบรรทุกนั้นบรรทุกชุง ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าคง
ใหญ่โตเกินขนาด ก็ลองไปตามดู เมื่อกรรมการได้กลับมารายงานแล้ว คณะกรรมการก็คิด
ว่าไม่เชื่อ คงจะเป็นอย่างที่กระผมได้กราบเรียนว่าคงจะเอามาแบ่งกันว่าเพื่อป้องกันการถูกจับ

เราก็นึกต่อไปว่าควรจะสืบสาวราวเรื่องดูว่านายตำรวจผู้ถูกแอบอ้างนั้นจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับหรือ-
ไม่ ก็ปรากฏว่ายังไม่ทันอะไรกรรมาธิการซึ่งได้มารายงานแล้วเป็นโฆษกของคณะกรรมการมาธิการก็
ได้ถูกฟ้องหาว่าหมิ่นประมาท แล้วก็ในขณะเดียวกันก็มีผู้แอบอ้างตัวว่าเป็นเจ้าของรถคันนั้น แล้ว
ก็มีความเกี่ยวข้องกับนายตำรวจผู้นั้น คณะกรรมการก็เพียงแต่ร้องว่า ออ
ฉะนั้นเพื่อความกระจ่างในเรื่องนี้และรายละเอียดเรื่องนี้ คณะกรรมการก็อยากจะขอเชิญคุณบัญญัติ
กรรมการมาธิการได้กรุณาชี้แจงรายละเอียดให้ท่านสมาชิกทั้งหลายฟังต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

นายบัญญัติ ทือเกาะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการ บัญญัติ ทือเกาะ
สมาชิกจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจสังคม ทำหน้าที่เป็นเลขานุการอนุกรรมการคณะนี้ และ
ทำหน้าที่เป็นโฆษกกรรมการวิสามัญคณะนี้ คณะของคณะนี้ได้ดำเนินการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์
เป็นต้นมา ได้เข้าไปศึกษาปัญหาของรถยนต์บรรทุกที่ฝ่าฝืนกฎหมาย บรรทุกน้ำหนักเกินด้วยความ
ตั้งใจจริงและมีความสุจริตใจ บริสุทธิ์ใจ ได้ประสบพบปัญหานี้ต่าง ๆ ซึ่งถ้าจะกล่าวไปในที่
แล้ว คณะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ปัญหาเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกินนี้ทางรัฐบาลของ
เราก็ได้พิจารณาตั้งแต่ปี 2504 แต่ก็ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหานี้ได้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 นับถึง
ปัจจุบันนี้ 22 ปีเข้าไปแล้ว แล้วปัญหานี้ก็คาราคาซังกันมาไม่ปรากฏว่ามีรัฐบาลชุดใดซึ่งกระทำ
การแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างเด็ดขาด ทำให้เกิดปัญหาหมักหมมขึ้น เมื่อคณะกรรมการชุดนี้ได้ไป
ดำเนินการก็ปรากฏว่ามีขอบข่ายโยงใยกันเป็นสายใยอย่างกว้างขวาง ก็น่าเห็นใจรัฐบาล
เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเอง ซึ่งเป็นกลไกสำคัญนั้นได้ปล่อยให้ปัญหาเหล่านี้มันหมักหมม
เอง มีการสมรู้ร่วมคิด มีเกิดการคอร์รัปชันกันขึ้นตามท้องถนนหลวงอย่างที่ทราบกันดี เมื่อคณะ-
กรรมการชุดนี้ได้เริ่มดำเนินงานและจับงานขึ้นอย่างจริงจัง ก็ปรากฏว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์
ไปต่างๆ นานา หว่านกรรมาธิการชุดนี้จะไปจับผิดอะไรบ้างเหล่านี้ ถ้าหากว่าจะสรุปปัญหานี้
แล้วนะครับ ท่านประธานครับ ก็เห็นที่จะต้องใช้เวลาานหน่อย เพราะว่าพวกเราก็ทำเป็น
เวลาถึง 2-3 เดือน พูดถึงสภาพต่าง ๆ แล้วเป็นที่น่าตกใจมากกว่าถนนหลวงและงบประมาณ
แผ่นดินของทวงรัฐบาลไทยนั้นต้องไปสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์กับการที่กระทำผิดกฎหมาย ฝ่าฝืน
กฎหมายของผู้ประกอบการ ซึ่งในขณะที่ผู้ประกอบการรถบรรทุกในประเทศไทยจะเปรียบไปแล้ว
ก็มีประมาณถึง 3 แสนกว่าคันเศษ ได้พากันกระทำการอย่างโจ่งแจ้ง แล้วก็ได้มีการร่วมมือกับ
ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ ได้เรียนเชิญทางผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายแล้ว ซึ่งตอนแรกคณะกรรมการนี้ก็
เข้าใจว่ามีผู้รับผิดชอบเพียงแค่ว่า 3 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทยต้องรับผิดชอบในด้านของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นผู้รักษากฎหมาย กระทรวงอุตสาหกรรมก็รับหน้าที่รับผิดชอบในด้านกรม
โรงงานอุตสาหกรรมในการสั่งรถเข้ามา แล้วก็ยังมีอีกกระทรวงหนึ่งที่ทางคณะกรรมการเข้าใจ
ใจตอนแรกก็ได้แก่กระทรวงคมนาคมซึ่งรับผิดชอบในการสร้างถนน เราได้พยายามคิดตามเรื่อง
นี้โดยละเอียดครับ ในที่สุดก็ทราบว่าก็มีทางกระทรวงพาณิชย์ก็เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในด้าน

ศุลกากร เมื่อสรุปแล้วปัญหาต่าง ๆ ก็ไปลงที่กรมการขนส่งทางบกที่ตรวจสภาพรถบรรทุกให้
 กระทำการต่อทะเบียนหรือว่าตรวจสภาพรถนี้ครับ ไม่ปฏิบัติไปตามกฎหมายอะไร เหล่านี้หลาย
 อย่าง กรมจะยังไม่กราบเรียนนะครับ เพราะรายละเอียดได้แจ้งไว้ในรายงานของกรมมา-
 ติการแล้ว เมื่อหลังจากนั้นแล้วครับ หลังจากที่เราระดมแล้วประชุมอีก เชิญผู้เกี่ยวข้องเข้า
 มาชี้แจงอีกอย่างที่ปรากฏในรายงานนี้ ทางคณะอนุกรรมการก็ได้เสนอผลสรุปที่จะต้องแก้ไข
 ที่จะต้องเสนอให้รัฐบาลและที่ประชุมของสภาแห่งนี้ได้ร่วมกันพิจารณาอย่างถี่ถ้วนและอย่างไร
 ครบถ้วนด้วยเหตุด้วยผลว่าคณะกรรมการของเราที่เสนอเข้าไปนั้น เป็นการเสนอเพื่อแก้ปัญหา
 เป็นการเสนอที่แตกแยกออกไปจากที่รัฐบาลชุดก่อน ๆ ได้กระทำไว้ และทางเราชาวคณะ-
 กรรมการนี้ก็ไม่ว่า ไม่แน่ใจว่าปัญหาที่เสนอเข้าไปชุดนี้ ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลท่านจะ
 สามารถไปดำเนินการได้มีประสิทธิภาพเพียงไร แต่ก็ขอให้อีกว่ากรรมการได้กระทำตาม
 หน้าที่นี้อย่างจริงจังแล้ว ขอเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังนี้ครับ คือ

ข้อที่ 4 ในรายงาน 4.1 นี้เป็นข้อสรุปการเสนอแนะต่อรัฐบาลนะครับ ที่จะเสนอใน
 วันนี้ส่งเสริมให้มีการใช้รถยนต์บรรทุกชนิดพ่วง เพื่อกระจายน้ำหนักที่กดถนน เนื่องจากทาง-
 หลวงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเป็นลำดับ การขนส่งสินค้าหรือวัสดุเป็นจำนวนมากหรือมีน้ำหนักมาก
 ก็ควรพิจารณาใช้รถยนต์บรรทุกชนิดพ่วง โดยใช้รถยนต์บรรทุก 10 ล้อที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นตัว
 ลาก เพื่อแก้ปัญหารถยนต์บรรทุก 10 ล้อที่บรรทุกน้ำหนักเกินพิกัด เพื่อช่วยขจัดปัญหาการสูญเสีย
 ทางเศรษฐกิจและความเสียหายของถนนให้ลดน้อยลง ตลอดจนส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมภายใน
 ประเทศ คือการต่อรถพ่วงขึ้น อีกทั้งจะเป็นการช่วยแก้ไขปัญหการว่างงานได้อีกด้วย แต่การ
 พัฒนารถดังกล่าวจะต้องพิจารณากำหนดอุปกรณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดด้วย

สำหรับข้อที่ 4.2 ที่ทางคณะอนุกรรมการคณะกรรมการคณะนี้ ได้เสนอทางแก้ไข
 ต่อรัฐบาลก็คือ ให้จัดตั้งสถานีขนส่งสินค้าชานเมืองกรุงเทพมหานคร ซึ่งก็ทราบว่าเป็นที่น่ายินดี
 ว่ารัฐบาลชุดนี้กำลังดำเนินการอยู่ โดยให้เอกชนเข้ามาทำ การจัดตั้งสถานีขนส่งสินค้าชาน-
 เมืองกรุงเทพมหานครนั้นก็เพื่อเป็นการบรรเทาความแออัดของการจราจรในกรุงเทพมหานคร
 และเพื่อลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจในการที่รถบรรทุกใหญ่ ๆ จะวิ่งเข้ามาในถนนกรุงเทพฯ
 นั้นเป็นการเสี่ยงต่ออันตรายอย่างยิ่ง เป็นการทำลายถนนในเทศบาลนครกรุงเทพฯ เป็นอย่างยิ่ง
 จะเห็นว่ารถบรรทุกเมื่อถึงเวลาเข้ามาในถนนกรุงเทพฯ นั้น จะวิ่งกันโครม ๆ แน่นถนนหมด
 รถเล็ก ๆ ทั้งหลายนี้ไม่ว่าว่าจะหลบจะหลีกอย่างไร ก็เกิดอุบัติเหตุสูญเสียทางเศรษฐกิจ
 อย่างร้ายแรง ดังนั้นคณะกรรมการจึงได้สรุปเป็นข้อ 2 ว่า ควรจะจัดตั้งสถานีขนส่งสินค้า
 ชานเมือง ไม่ควรจะให้รถบรรทุก 10 ล้อได้บรรทุกสินค้าเข้ามาสู่ในตัวเมืองกรุงเทพฯ และ
 นอกเหนือจากนั้นยังเป็นที่น่าตลกอีกเรื่องหนึ่งครับ ในเรื่องนี้ก็คือ ตามเทศบัญญัติของนคร-
 กรุงเทพฯนั้น ได้กำหนดให้รถบรรทุกบรรทุกสินค้าได้เพียงแค่ 18 ตัน ในน้ำหนักสุทธิ แต่กฎ
 กระทรวงของกระทรวงคมนาคม ของกรมการขนส่งทางบกได้ระบุว่า ให้รถ 10 ล้อบรรทุกได้

21 คัน เมื่อรถบรรทุกวิ่งจากหัวขานเมืองจากต่างจังหวัดเข้ามาถึงรังสิต มาถึงคอนเมือง บรรทุกได้ 21 คัน แต่พอจะเข้าจากคอนเมืองเข้าไปในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรกลาง ตำรวจจราจรที่อยู่ตามขานเมืองต่าง ๆ ก็จับกุมหาว่าบรรทุกมากเกินไปที่เทศบัญญัติ นครกรุงเทพกำหนดไว้ นี่เป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดการสับสนวุ่นวาย กฎหมายในประเทศไทยมันน่าจะเป็นกฎหมายแม่บทอันเดียวกัน แต่ใช้ตัวเลขบท คณะกรรมาธิการก็ได้เสนอให้แก้ไข ทางฝ่ายผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเหนือ ท่านก็ตั้งใจหายครับ ท่านอนุโลมได้นี้ก็เป็นการแก้ปัญหามาเพราะหนึ่ง ดังนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลต้องบริหารจัดการตั้งสถานีขนถ่ายสินค้าขานเมืองให้เร็วที่สุด เพื่อลดความแออัดในการจราจรในกรุงเทพฯ แล้วข้อที่ควรพิจารณาสำหรับเรื่องนี้ก็คือ บริเวณที่จะก่อตั้งสถานีขนส่งสินค้า ก็ควรที่จะอยู่ทางตัวเมืองรอบนอกโดยไม่อยู่ใกล้ตัวเมืองเกินไป ข้อที่ควรคำนึงอีกประการหนึ่งก็คือ ขนาดของรถที่จะใช้ในการขนถ่ายสินค้าจากสถานีขนส่งสินค้าขานเมืองออกไปส่งยังแหล่งธุรกิจต่าง ๆ ในเมือง เพื่อให้การจราจรคล่องตัว และถ้าเป็นไปได้แล้วนะครับ ท่านประธานครับ กรรมาธิการก็ยังคิดจะเสนอว่า ควรที่จะให้ทางฝ่ายเทศบาลนครกรุงเทพได้กำหนดให้มีถนนเป็นเฉพาะสายว่า รถ 10 ล้อ ควรจะวิ่งสายไหน ไปสายไหน ไม่ควรจะให้วิ่งมั่วกันไปหมดอย่างนี้ นอกจากสถานีขนส่งสินค้าจะเป็นตัวช่วยไม่ให้สูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการจราจรแออัด และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรอเวลาตามประกาศเจ้าพนักงานจราจรแล้วยังสามารถจัดสรรสินค้าให้รถยนต์บรรทุกสามารถนำกลับไปจำหน่ายยังตำบลกันทาง หรือทางผ่านได้มากเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการลดภาวะการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการวิ่งรถเปล่าได้อีกทางหนึ่งด้วยพี่น้องเราต้องสูญเสียในการที่รถวิ่งบรรทุกตัวถึงเปล่าปีละนับเป็นหมื่น ๆ ล้าน นะครับ น่าตกใจมากครับ

ข้อเสนอข้อที่ 3 ให้จำกัดเครื่องยนต์ที่ใช้กับรถบรรทุก 10 ล้อ โดยให้ติดตั้งเครื่องยนต์ที่มีขนาดแรงม้าเกินกว่า 160 แรงม้า และที่ใช้กับรถบรรทุก 6 ล้อไม่เกิน 125 แรงม้า เนื่องจากถ้าอนุญาตให้ติดตั้งเครื่องยนต์ที่มีขนาดแรงม้าสูง ๆ เข้ามา จะทำให้ผู้ประกอบการรถบรรทุกสินค้ามาก ๆ ขึ้น ถนนหลวงของกรมทางหลวงก็ยิ่งพังมากขึ้น ยิ่งเดี่ยวนั้นะครับไม่ทราบว่าทางกรมการขนส่งทางบกได้สอดคล้องดูแลหรือไม่ ปรากฏว่ามีผู้ประกอบการนี้หัวใสขึ้นทุกทีได้ใช้ดัดแปลงการใช้รถบัส ใช้แชสซีส์ (Chassis) ของรถบัสซึ่งมีความยาวมากมาต่อเป็นรถบรรทุกบรรทุกสินค้าได้มากถนนก็ยิ่งพัง ดังนั้นคณะกรรมการก็จึงได้จำกัดขนาดแรงม้าขึ้นว่า อยู่ที่กรมการขนส่งว่าจะจดทะเบียนให้หรือไม่ รถ 10 ล้อไม่ให้เกิน 160 แรงม้า รถ 6 ล้อไม่ให้เกิน 125 แรงม้า

ต่อไปประการที่ 4 ให้ตั้งด่านซึ่งนำหนักถาวรที่มีเครื่องซึ่งนำหนักที่มีประสิทธิภาพในการซึ่งนำหนัก โดยตั้งเป็นจุด ๆ ตามเส้นทาง ในการซึ่งแต่ละครั้งก็ให้ออกหลักฐานการซึ่งแก่ผู้ประกอบการทุกครั้ง สำหรับการซึ่งนำหนักที่ปลายทางให้มีเครื่องซึ่งด่านละ 2 เครื่องเป็นทางคู่ เพื่อสะดวกในการเข้าซึ่งตลอดจนจัดหาเครื่องซึ่งนำหนักเคลื่อนที่เพิ่มให้มากขึ้น เพื่อให้ได้ผลใน

การตรวจสอบรถยนต์บรรทุกที่บรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนดให้ท้องที่ที่ไม่มีด่านชั่งน้ำหนักถาวร
 ประการสุดท้าย ที่คณะกรรมการได้เสนอเข้ามาในวันนี้ให้เพิ่มน้ำหนักบรรทุกของรถ-
 บรรทุก 10 ล้อ จากน้ำหนัก 21 ตัน ซึ่งเป็นอยู่ปัจจุบันนี้ให้เพิ่มเป็นไม่เกิน 23 ตัน อันนี้เราได้
 สอบถามกับผู้ประกอบการทั้งหลายว่า ถ้าให้เขาบรรทุก 21 ตัน โดยมีน้ำหนักของรถบรรทุก 8
 ตัน 7 ตัน 950 กิโลกรัมรับ เขาจะบรรทุกสินค้าได้เพียงแค่ว่า 13 ตันเท่านั้น 13 ตันนี้เมื่อหักค่า
 ใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการคิดโถงของตำรวจตามรายทาง ซึ่งกรรมการเราไปพบไปประสบมา
 ว่ามีการคิดโถงกันทั่วทุกสาย ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบการรถบรรทุกเที่ยวหนึ่งนี้รับ
 ค่าน้ำมัน 1,200 และจะต้องหักค่าใช้จ่ายในการถูกคิดโถงตามรายทางถึง 1,100 จะเห็นว่าค่า
 เชื้อเพลิงค่าใช้จ่ายกับค่าคิดโถงต่าง ๆ 100 ต่อ 100 เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเขาจึงอยู่ไม่ได้
 ต้องบรรทุกเกินน้ำหนักต้องแบกน้ำหนักมาเพื่อชดเชยในการคิดการโถงเหล่านี้ เราก็เชิญผู้เกี่ยว-
 ข้องทางฝ่ายทางหลวงครับ ท่านผู้บังคับการตำรวจทางหลวงท่านก็ยอมรับแล้วท่านก็พยายาม
 ควบคุมให้ลดน้อยลง จะแก้ไขให้หมดเลยนะเป็นไปไม่ได้ แต่ก็ลดน้อยบรรเทาเบาบางลงมาก
 แล้ว ท่านก็บอกว่าตำรวจก็เหมือนกับไก่ ผู้ประกอบการก็เหมือนกับข้าวเปลือก เมื่อข้าวเปลือก
 ไม่โยนออกจากกระสอบจากภาชนะไก่อก็จิกกินไม่ได้เป็นการสมยอมกัน ดังนั้นคณะกรรมการจึง
 เสนอให้เพิ่มการบรรทุกเป็น 23 ตัน ซึ่งกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้ทางฝ่าย
 ทางหลวงเขายอมไม่ได้ แต่กระผมขอกราบเรียนในที่ประชุมว่า ถ้าเพิ่มให้ 23 ตัน แล้วผู้-
 ประกอบการอยู่ได้ แต่ถ้าหากบรรทุกเกินจาก 23 ตัน เป็น 24 ตัน ใช้กฎหมายปรับให้หนักเข้า
 ไป เขาก็ยอม นี่เป็นเสียงเรียกร้องของผู้ประกอบการรถบรรทุกทั่วประเทศ ซึ่งมีจุดหมาย
 เข้ามาถึงกระผมนับเป็นร้อย ๆ ฉบับยืนยันว่า ขอเพิ่มเป็น 23 ตัน เพราะถนนที่ฟังนั้น
 ไม่ได้ฟังเพราะ 23 ตัน ปัจจุบันนี้ท่านประธานครับ ถนนที่ฟังนี้เพราะน้ำหนักบรรทุกถึง 35 ตัน
 โดยเฉพาะพวกรถหน้าตัดทั้งหลายนี้รับที่โฆฆากันทาง ที.วี. โครม ๆ กันอย่างนี้ รถอีซูซุ
 ฮีโน่ จัมโบ้อะไรพวกนั้นะรับทำลายถนนหลวงทำลายเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างรุนแรง
 บรรทุกน้ำหนัก 35 ตัน 250 กระสอบ ข้าวโพดกระสอบหนึ่งก็ 25 ตัน รถอีกประมาณ
 9 ตัน ก็ 34 ตันเข้าไปแล้ว ถ้าบรรทุกชุง บรรทุกไม้เข้าไปนี่ถึง 40 ตัน บรรทุกอ้อย 42 ตัน
 35 ถึง 42 ตัน ถนนสะพานของชาวบ้านพังพินาศวอดก้นหมด

ดังนั้นข้อสรุปในวันนี้ ข้อที่สังเกตที่คณะกรรมการตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ถ้าเราจะแก้
 ปัญหาเสียแต่เดี๋ยวนี้เราก็น่าจะกระทำได้ โดยทางคณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตไว้เพียง 2
 บรรทัด กล่าวคือ ปัญหาส่วนใหญ่ก็เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบบางคนไม่ปฏิบัติ
 ตามกฎหมายอย่างจริงจัง ก่อให้เกิดการละเมิดกฎหมายมาเป็นเวลานาน ปัญหานี้ก็จึงเกิดขึ้น
 กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานไว้เพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรรณเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด
 พิมพ์วรรณเมธากุล จากจังหวัดขอนแก่น เเท่าที่คณะกรรมการวิสามัญได้ไปพิจารณาศึกษาปัญหา

รถยนต์บรรทุกผ่านกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนด ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กราบเรียนต่อที่ประชุมแล้วถึงลักษณะในการแก้ปัญหา ปัญหาอันนั้นมันเกิดจากอะไรนะครับ อันดับแรกก็คือ เกิดจากการบรรทุกเกิน มันเกินเพราะอะไร เพราะรถที่วิ่งเข้ามานั้นใครเป็นผู้รับผิดชอบในการอนุมัติให้ส่งรถลักษณะเช่นนี้เข้ามาครับ ตามปกติในข้อที่ 5 ที่ท่านกรุณาให้ข้อสังเกตเอาไว้ แต่กระผมก็อยากจะกราบเรียนถามกลับไปยังคณะกรรมการสัก 2-3 ข้อว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อ 4.5 ให้เพิ่มน้ำหนักบรรทุก 10 ล้อ จาก 21 คัน เป็น 23 คัน ก็ในเมื่อถนนมันพังเพราะรถบรรทุกหนักเกิน แล้วท่านยังอุตส่าห์ใจดีบอกว่าเอาเป็น 23 คันก็แล้วกัน เหตุผลของท่านพูดแล้วชัดเจน เมื่อคืนครับว่า ผู้ประกอบการจะอยู่ได้ ท่านจะเอาใจผู้ประกอบการ หรือท่านจะรักษาถนนนะครับ ถ้าจะรักษาถนนก็ควรลดลงมา อันนี้จะเอาใจผู้ประกอบการเพิ่มเป็น 23 คัน ท่านก็มาอธิบายเหตุผลว่าที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าแท้ที่จริงแล้วมันไม่ใช่ 23 คัน มันถึง 30-40 คัน กระผมไม่เข้าใจว่าท่านไปศึกษามาอย่างไร ก็ในเมื่อมันเกิน ผู้ที่จะปฏิบัติเพื่อจะรักษาระเบียบกฎหมายนั้นก็คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย 1. ตำรวจทางหลวง 2. กรมการขนส่งทางบก หรือว่าเจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบก ซึ่งอยู่ตามด่านซึ่งต่าง ๆ ท่านก็น่าจะสรุปข้อสังเกตนี้ไปให้รัฐบาลโดยชัดเจนว่า เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย มันยังไม่ชัด มันน่าจะเป็นบางหน่วยที่หน่วยงานบอกไว้ชัด ๆ เลยนะครับว่า เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบางคนในหน่วยงานต่อไปนี้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น ตำรวจทางหลวงมีการโกงการกินอะไร รัคโถ ท่านบอกว่าเสียเงินแต่ละคันถึง 1,100 บาท ยิ่งท่านไปเขียนเอาไว้อย่างนั้นครับ กระผมเป็นผู้แทนราษฎรแล้วกระผมเห็นว่าท่านจะเอาใจผู้ประกอบการมากกว่าการที่ท่านจะมารักษาสภาพของถนนให้มันอยู่ในสภาพที่ดี เพราะฉะนั้นกระผมจึงสงสัยถึงถามว่าที่พูดบอกว่าจริง ๆ แล้วมัน 35 นั้น กระผมก็เชื่อนะครับว่าความจริงคงจะเป็นอย่างนั้นแต่ว่าจะหาทางออกที่ดีกว่านี้ ไม่ควรจะให้เขาเพิ่มเป็นแบบนี้ครับ เพิ่มจาก 21 คัน เป็น 23 คันนี้แล้วอีกประการหนึ่งนะครับ ข้อสำคัญที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ของตำรวจทางหลวงก็ดี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็นั่งอยู่ตรงนั้นครับใกล้ ๆ กับเราเนี่ย เจ้าหน้าที่กรมการขนส่งทางบกก็ดี ท่านรัฐมนตรีก็อยู่ในเมื่อ 2 หน่วยงานนี้ไม่สามารถที่จะควบคุมทางหลวงให้อยู่ในสภาพที่ดีได้ เพราะมีพฤติกรรมเขาเรียกว่า เข้าข่ายประพาศิขณะครับ ในการรัคโถอะไรต่าง ๆ ก็ดีคือการประพาศิขณะจะต้องไล่ออกจากราชการ ถ้าหากว่าเรามีข้อเสนอแนะไปกับรัฐบาลว่าให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ 2 หน่วยงานนี้ได้กำชับเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ประพฤติปฏิบัติหน้าที่โดยเข้มงวดกวัดขัน กระผมว่ามันจะเข้าทำดีกว่าจะให้ขยายจาก 21 คัน เป็น 23 คัน ถ้าคนไหนไม่ดีก็ไม่ควรจะให้อยู่ จับได้ก็ควรที่จะไล่ออก ๆ มันก็จะประพฤติปฏิบัติดีขึ้นมาเอง อันนี้ไปขยายให้เขาเสียเลยนี้กระผมว่าถนนยิ่งจะพังไปใหญ่ครับ แทนที่จะเข้ามาช่วยกันรักษาถนนหนทางไว้ อย่างนี้กระผมว่ามันจะทำลายถนนมากกว่าช่วยกันรักษาถนน เพราะฉะนั้นนี่เป็นข้อสังเกตที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการ แล้วอีกประการหนึ่งนะ

ครับ รถต่าง ๆ ที่บรรทุกสูงเกินกว่าที่กำหนด ใครเป็นคนอนุญาตให้เขาต่อตัวถังรถสูงขึ้นมากิน่า จะเล่นงานกับคนประเภทนั้น ควรจะระบุมาในรายงาน ให้สภาได้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ชั้นต้นที่ก่อให้เกิดการประพาศผิดเกี่ยวกับรถยนต์บรรทุก 1. ผู้ที่สั่งซื้อรถเข้ามา ใครเป็นคนอนุญาตนะครับ 2. ผู้ที่อนุญาตให้มีการต่อตัวถังให้สูงขึ้น ใครเป็นคนอนุญาต กระทรวงไหน 3. ผู้ที่ตรวจสอบรถบางทีนะครับ มันไม่เอาไปครบหรือครับ สมมติว่ากระผมเป็นเจ้าของรถ 10 ล้อ กระผมถอดอะไรสัก 2-3 อย่างออก บอกกระเบ 60 กระผมก็ตั้ง 60 ไป แต่จริง ๆ แล้วกระผมมีชุดสำรองอีกชุดหนึ่งถอดได้ใหม่อย่างนี้จะไปเอากับคนที่ตรวจสอบมันก็ไม่ถูก เพราะมันเปลี่ยนแปลงแก้ไขสภาพได้ในขณะที่ตรวจกับขณะที่เข้าไปตรวจ แต่คนที่จะต้องรับผิดชอบจริง ๆ คือผู้ที่อยู่ตามถนนจริง ๆ นะครับคือตำรวจทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ด่าน กระผมเห็นด้วยถ้าจะให้เพิ่มด่านตรวจรถ แต่กระผมกลัวจะเป็นด่านที่รีดไถหนักเข้าไปกว่านั้นอีก เพราะว่าด่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพด่านนั้นคือด่านที่สร้างความรำคาญและกีดกันกับด่านแทนที่เงินจะเข้ารัฐ เป็นเงินเข้ากระเป๋าของพวกที่อยู่ด่านมากกว่าที่รัฐบาลจะได้ผลประโยชน์ เพราะฉะนั้นการที่เพิ่มด่านนั้นแทนที่จะได้ประโยชน์กับรัฐกลับจะเป็นการทำมาหากินกับผู้ที่คิดมิชอบหรือประพาศมิชอบอาศัยด่านนั้นทำมาหากินสร้างความรำคาญให้กับตัวเอง กระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฝ่ายไปยังคณะกรรมการและผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบว่า ถ้ารัฐบาลกำจัดเหลือบพวกนี้คือพวกที่ทำมาหากินกับผลประโยชน์อันมิชอบของประเทศชาตินี้ได้นะครับบ้านเมืองจึงจะอยู่รอด ถนนหนทางจะอยู่คงสภาพได้เรียบร้อย กระผมเสียใจจริง ๆ ครับท่านประธานครับ เม็ดหินทุกเม็ด เม็ดทรายทุกเม็ด ก้อนกรวดทุกก้อนที่โรยลงไปบนถนนหนทางตลอดทั้งยามะตอยที่อัดลงไปนั้นนะครับ เป็นภาษีของประชาชน แต่ก็มีที่ปล่อยให้บุคคลบางคนบางคณะบางเหล่ามาทำมาหากินอยู่บนถนน คือ ให้บรรทุกเกินบ้าง ปล่อยให้เป็นสัมปทานบ้าง อันนี้กระผมเสียใจจริง ๆ เพราะฉะนั้นก็ฝากให้ท่านกรรมาธิการช่วยชี้แจงสักนิดหนึ่งครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กระผมจึงขออภัยนะครับท่านประธานที่เปลี่ยนที่มาอยู่ที่นี้ครับ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการเกี่ยวกับญัตติเรื่องปัญหารถยนต์บรรทุกฝ่าฝืนกฎหมายโดยบรรทุกน้ำหนักเกินอัตราที่กำหนด กระผมได้ข้อมูลตลอดจนข้อสังเกตต่าง ๆ ของคณะกรรมการแล้ว กระผมเห็นด้วย แต่กระผมมาดูข้อสังเกตข้อ 5 นั้นกระผมเกิดความสงสัยจึงอยากจะเรียนต่อสภานี้ก็อยากจะเรียนถามคณะกรรมการว่าท่านได้วางแผนป้องกันไว้อย่างไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อสังเกตข้อ 5 นะครับ ท่านบอกว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจังก่อให้เกิดการละเมิดกฎหมายมาเป็นเวลานาน ทั้งนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านก็รู้แล้วว่าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นผู้ปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบโดยหลักการแล้วก็มีความผิดทั้งในทางอาญาและวินัย ทั้งนี้เหตุใดคณะกรรมการจึงไม่ได้เสนอ

แนะวิธีแก้ปัญหาก็กับรัฐบาลบ้าง กระทบจึงอยากจะเพิ่มข้อสังเกตให้เป็นข้อ 4.6 นะครับท่านผู้
 เป็นประธาน ว่าให้จัดอบรมเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องให้สำนึกถึงหน้าที่และความรับผิดชอบตลอด
 เวลาที่ปฏิบัติหน้าที่หากมีการหลีกเลี่ยงช่วยเหลือผู้กระทำความผิดให้ดำเนินการทางวินัยอย่าง
 เต็มที่หรืออย่างเฉียบขาด ซึ่งกระทบเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคุณบุญเกิด พิมพ์รเมธากุล
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากขอนแก่นซึ่งอภิปรายนั่งลงเมื่อคืนนี้ กระทบต้องขอประทานอภัย
 เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหาของรัฐบาลเกี่ยวกับรถบรรทุก กระทบอยากจะประทานทราบเรียนว่า
 ควรจะแก้ที่ตัวบุคคลคือกลไกของรัฐผู้รับผิดชอบโดยตรง คือเจ้าหน้าที่ตำรวจกับเจ้าหน้าที่กรม
 การขนส่งซึ่งมีส่วนสำคัญในการที่จะส่งเสริมให้ผู้มีรถบรรทุกปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมือง กระทบ
 จะยกตัวอย่างท่านผู้เป็นประธานอย่างกรณีรถแท็กซี่ในกรุงเทพฯ ที่วิ่งควมปุเรง ๆ ไปตามถนนนี้
 แหละครับท่านประธาน บางชั้นส่วนก็จะหลุดออกมาเวลาใดวันใดก็ยังไม่รู้ นี่แหละท่านผู้เป็น
 ประธานทราบหรือไม่ว่าในการตรวจสภาพแต่ละครั้งนั้นจะต้องมีการเสียค่านายหน้าให้กับเจ้า
 หน้าที่รัฐผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรงคันละ 400 บาทนะครับท่านผู้เป็นประธานและจ่ายล่วงหน้า
 ด้วย เวลาไปตรวจสภาพรถก็ให้แท็กซี่ซึ่งเป็นโซเฟอร์คนขับละครับขับไป พอขับไปถึงก็ไม่ได้
 ตรวจอะไรมากมาย มองหน้ามองหลัง บางคันคนขับแท็กซี่ซึ่งเป็นโซเฟอร์รำคาญเหลือเกิน
 เพราะว่ารถอยู่ในสภาพแย่มากจนขับลำบากนะครับ ทั้งเหนื่อยแทบใจจะขาด ไทน์จะต้องดูพวกมาลัย
 ไทน์จะต้องดูเบรคครับท่านผู้เป็นประธาน บางคนพอนายจ้างเปลอก็เอาไม่ไปเคาะประตูเสียครับ
 ให้มันทะเลาะออกมาคิดว่าเวลาเข้าไปตรวจสภาพเขาคงไม่ให้ผ่าน พอเข้าไปประตูก็ผ่านเหมือน
 เดิมท่านผู้เป็นประธาน อันนี้ละครับซึ่งกระทบอยากจะฝากรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงมหาดไทยได้โปรดได้กำชับให้กรมตำรวจได้พิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดรอบคอบ
 นี่เป็นความจริงที่กระทบนำเอามาอภิปราย กระทบได้สอบถามโซเฟอร์รถแท็กซี่แล้วก็โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งโซเฟอร์รถบรรทุกก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหา กระทบอยากจะฝากท่าน
 กรรมการธิการด้วยว่า การอบรมเจ้าหน้าที่ให้หนักในความรับผิดชอบในหน้าที่นี้ละครับเป็นสิ่งสำคัญ
 มากให้ปราบปรามโดยเด็ดขาด ถ้าปรากฏว่ามีการประพฤติปฏิบัติในทางละเว้นไม่ปฏิบัติตาม
 หน้าที่แล้ว ให้ลงโทษทางวินัยอย่างเฉียบขาดให้ไล่ออกเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ข้าราชการ
 อื่น เพราะฉะนั้นกระทบขอฝากทางรัฐบาลผ่านไปยังท่านประธาน ได้กำชับในเรื่องนี้เพื่อที่จะให้
 ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ยกขึ้นมาตลอดจนกรรมการธิการได้เอามาพิจารณาจะได้เป็น
 ประโยชน์จริง ๆ คือบ้านต่อเมือง เป็นการรักษาดนให้คงสภาพอยู่ต่อไป กระทบขอฝากไว้แต่
 เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายมอนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายมอนอินทร์
 รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานครับ พระราชบัญญัติฉบับนั้นะครับก็
 วาระแรกผมก็ไม่ได้พูดอะไรเลย แต่ว่ามาถึงวันนี้อยากจะกล่าวอะไรสักหน่อย ท่านกรรมการ
 ธิการท่านก็บอกว่าอยากจะให้รถยนต์บรรทุกได้ถึง 23 คัน ที่นี้ทางกรมทางเขาจะไม่ยอมหรือ

อย่างไรผมก็จำไม่ได้ ท่านประธานครับ เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงนี่เขาเป็นคนสร้างถนน ถนนนี้ จะรับน้ำหนักเท่าไร เขารู้ แล้วถนนในเมืองไทยนะครับท่านประธาน อันที่รับน้ำหนักได้ 20 กว่า ตันขึ้นไปนั่นมีไม่กี่สายหรือครับ ที่นี้ถ้าหากว่าเราตามมติให้รถบรรทุก 23 ตันขึ้นไปเอามาวิ่ง- ถนน หมกละครับเมืองไทยถนนสายหนึ่ง ๆ ท่านประธานลองหลับตานึกดูว่ามันหมดไปกี่ล้านเป็น ร้อยล้านพันล้านครับ ท่านประธาน ถนนสายไกล ๆ ที่นี้ถ้าหากเราปล่อยให้รถอย่างนี้ ขอ- ประทานโทษ คุณศิริ หุ่นทองได้เสนอเรื่องขึ้นมาก็เห็นว่าบ้านเมืองมันฉิบหายวายวอดเพราะรถ พวคน้ำมันรถถนนจนแตกเหลวหมดอย่างนี้ ท่านประธานครับ ที่นี้ทางกรมทาง ทางกระทรวง- คมนาคมเขาก็บอกว่าให้ตัดตัวถังรถอันนี้ผมเห็นด้วยดีมาก แต่เมื่อออกคำสั่งให้ตัดแล้ว ทาง- กระทรวงคมนาคมไปคูหรือเปล่าไปคูทุกจังหวัดซิ ขณะนี้มันตัดแค่ 20 เพอร์เซ็นต์ 30 เพอร์เซ็นต์ ของจำนวนรถในจังหวัดนั้น ๆ 70 เพอร์เซ็นต์ 80 เพอร์เซ็นต์นั้นยังเหมือนเดิมอยู่ ผมไม่ทราบ ว่าทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนี้ผู้ที่รับผิดชอบนั้นท่านประธาน ท่านออกไปคูหรือเปล่า ครับ นิ่งแต่กระทรวงอย่างนี้เมื่อไรเราจะรู้ผลออกไปคูซิครับ จังหวัดเชียงใหม่เท่าไร ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน มาถึงทางภาคใต้เท่าไรวิ่งกันทุกวันโครมคราม ๆ อย่างนี้ท่านประธานครับ ความหมายนะมันเกิดขึ้นกับเมืองไทยมากเท่าไรครับท่านประธานออกพระราชบัญญัติ ออกกฎตี ๆ ออกมาอย่างนี้ ทำไมครับไม่เดินไป จะไปไหนก็เรียกปลัดกระทรวงซิ เรียกอธิบดีซิ วันนั้นจะไป จังหวัดไหน วันนั้นจะไปจังหวัดนี้ คู จับคู ขนส่งจังหวัดไหนที่ไม่ปฏิบัติตามย้ายซิครับ อันนี้เมื่อ ออกกฎระเบียบขึ้นมาแล้วก็ไม่ปฏิบัติ ออกมาทำไมท่านประธาน คนที่เขาอยู่ในขอบในเขตที่เขา ว่านอนสอนง่าย ที่ไม่มีเส้นมีสาย เขาปฏิบัติตามกฎหมาย คนที่มีเส้นมีสายเส้นใหญ่ ๆ เขาไม่จัด รัฐมนตรีเขาก็ไม่ว่าอะไรเอาหูไปนาเอาตาไปไร่ นั่งอยู่ในกระทรวงสบาย อันนี้ครับท่านประธาน ครับ ถ้าเมืองไทยเรายู่กันอย่างนี้แล้วเมืองไทยเราจะเจริญหรือครับ อย่างเมื่อกี้เมื่อท่าน สมาชิกผู้ทรงเกียรติบอกว่าเม็ดทรายทุกเม็ด หินทุกเม็ดนั้นเป็นหยาดเหงื่อของประชาชน ผมเห็น ด้วย แต่ว่าถนนแต่ละสาย ๆ นั้นพังทลายลงไปนี้เป็นจำนวนเป็นล้านๆ บาทอย่างนี้ ท่านประธาน ครับ ทั่วประเทศ วัน ๆ หนึ่งบดขยี้ไปเท่าไร วัน ๆ หนึ่งพังไปเท่าไร ที่นี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อผู้เสนอเรื่องขึ้นมา ทางเจ้าของกระทรวงได้รับผิดชอบไม่ปฏิบัติตามนั้น เป็นสิ่งที่น่าเสียใจ ครับท่านประธาน ที่นี้ถ้าสมมติว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตำรวจทางหลวงก็ขึ้นอยู่กับกระทรวง คมนาคมแล้วเจ้าหน้าที่ขนส่งนี่คือได้อย่างไรครับ ทะเบียนเมื่อไม่ได้ตัดตัวถังรถให้เขาต่อได้ อย่างไร อันนี้ง่ายเหลือเกินครับท่านประธานครับ ถ้าจะจับความผิดกันจริง ๆ นี้ผมอยากจะเชิญ รัฐมนตรีคมนาคมครับไปวันนี้ได้ไหม ไปจังหวัดไหนก็ได้ครับ ไปเลย ไปคูว่ารัดมันวิ่ง มันวิ่งแล้ว ก็จับแค่นั้นครับ ขนส่งอยู่ได้ไหม คุณอนุญาตเขาต่อทะเบียนได้อย่างไร ตำรวจทางหลวงใน จังหวัดนั้นอยู่ได้อย่างไร ทำไมครับ ทำไมไม่ทำ ผมอยากจะถามว่า ทำไมไม่ทำ จะปล่อยให้ ถนนเมืองไทยพังไปหมดแล้วถึงจะปฏิบัติอย่างนั้นหรือ แล้วตำรวจท้องที่ก็เหมือนกัน ถ้าหากไปคู แล้วตำรวจท้องที่ในอำเภอไหนเมื่อรถวิ่งอยู่ทำไมไม่จับ มีแค่นี้ครับท่านประธานครับ อยู่ที่ตัว

บุคคลว่าเราจะเอาอย่างไรกัน ถ้าหากว่าหวังดีต่อประเทศต่อบ้านต่อเมืองแล้ว ผมคิดว่าเมืองไทยเราไปรอดครับ ผมก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปทางเจ้าของกระทรวงที่รับผิดชอบ ผมขอเถอะครับ จะให้ผมกราบก็กราบ เพื่อเห็นแก่บ้านแก่เมืองของออกไปดูหน่อย เครื่องบินก็ไม่ได้อเสียเงิน รถก็รถของหลวง เพียงแต่เสียสละเวลาไปดูเท่านั้น ไปดูครั้งเดียวเท่านั้นนะ อยากจะเห็นว่าตำรวจทางหลวงนะในจังหวัดนั้นอยู่ได้ไหม อยากจะเห็นว่าขนส่งจังหวัดนั้นอยู่ได้ไหม แค่นั้นครับท่านประธานครับ ก็เกมกัน แค่นั้นไม่จำเป็นต้องมาพูดอะไรกันมากมายถึงขนาดนี้ ไปดูว่าตัวถึงรถมันไม่ตัดต่อขึ้นมาเกินก็แค่นั้น เกมกัน เอาขนส่งไปดูทำไมคุณไม่จับ ก็แค่นั้นครับ ผมก็ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายพิชญ์ แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พิชญ์ แตนวงศ์ ส.ส.กาฬสินธุ์ กระผมได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการการวิสามัญคณะที่ได้ไปศึกษาปัญหากฎหมายโดยรถบรรทุกน้ำหนักเกินอัตรากำหนดคณะครับ กระผมได้พิจารณาจากสภาพปัญหาที่คณะกรรมการได้เสนอมาให้สภาได้พิจารณา กระผมได้พิจารณาแล้วว่าสภาพปัญหารถบรรทุกน้ำหนักเกินกับข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการรวมทั้งข้อสังเกตนั้น ยังมีสิ่งซึ่งกระผมอยากจะเสนอขอปรึกษาคณะกรรมการว่า จากการที่กระผมได้ฟังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายมา 3 ท่าน ก็รู้สึกว่าจะจะต้องมีการแก้ไขข้อ เสนอแนะ รวมทั้งข้อสังเกตเพื่อจะให้สอดคล้องต้องกันในการที่จะได้นำเสนอรัฐบาลกระผมมีความเห็นว่าจะต้องเสนอ เพราะว่าสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการคณะนี้ไปพิจารณาแล้ว แต่มันมีสภาพปัญหาเกี่ยวกับข้อ เสนอแนะนี้ซึ่งไม่สอดคล้อง อย่างเช่น คณะกรรมการก็ได้บอกว่าสภาพปัญหานั้นมันเกิดจากรถ 1 นะครับ 2. การบรรทุกเกิน 3. การที่เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย แต่มีบางข้อซึ่งท่านสมาชิกได้ท้วงติง อย่างเช่น ข้อ 4.5 คณะกรรมการมีความเห็นว่าการจะแก้ไขให้ถนนซึ่งอยู่ในสภาพดี ไม่ถูกทำลาย โดยรถบรรทุกน้ำหนักเกินแต่คณะกรรมการไปเพิ่มบอกว่า 4.5 ให้เพิ่มน้ำหนักบรรทุก 10 ล้อจากน้ำหนัก 21 ตัน เป็นไม่เกิน 23 ตัน ซึ่งคณะกรรมการก็ได้ชี้แจงต่อสภานี้ว่า เรื่องนี้กรมทางหลวงไม่ยอมซึ่งกระผมคิดว่าในสภาพของปัญหานั้น กรมทางหลวงก็คงจะทราบแล้วว่าถนนที่สร้างมานั้นจะรับน้ำหนักได้เท่าไร แต่การที่จะมาเสนอจาก 21 ตัน เป็นไม่เกิน 23 ตัน มันก็จะยิ่งเพิ่มการทำลายถนนให้หนักขึ้น เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมอยากจะเสนออย่างนี้ว่า ให้คณะกรรมการนี้คัดออกได้ใหม่สำหรับในข้อนี้ครับ ที่นี้ในข้อ 5 ซึ่งเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ กระผมว่าข้อสังเกตนี้ครับมันมีน้ำหนักเบาว่าข้อ เสนอแนะ อย่างที่กระผมขอเอ่ยนาม คุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ได้ขอให้คณะกรรมการได้พิจารณาว่า ในข้อนี้ท่านบอกว่าข้อสังเกตของคณะกรรมการปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจริงจึงก่อให้เกิดการละเมิดกฎหมายมาเป็นเวลานาน ถ้าเราจะเอาอันนี้ไปเป็นข้อ เสนอแนะเสีย โดยอาจจะเติมข้อความว่าให้รัฐบาลนี้ได้กวาดล้างเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นกรมการขนส่งทางบกก็ตาม ตำรวจทางหลวงก็ตาม หรือเจ้า-

หน้าที่หน่วยอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ระเบียบหรือกฎหมายซึ่งได้ออกไปนี้ ได้รับการปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจังแล้ว มันก็ควรจะต้องเอาข้อสังเกตนี้ไปเป็นข้อเสนอแนะที่ควรจะให้รัฐบาลปฏิบัติ ตาม กระผมขอเรียนปรึกษากับคณะกรรมการว่า จะกระทำอย่างนี้ได้อีกไหม หลังจากที่เรารู้ ฟังท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว ถ้าหากว่าคณะกรรมการจะแก้ แล้วก็ขอให้สภานี้รับรอง กระผมคิดว่าคงจะทำได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการ

นายศิริ หุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศิริ หุ่นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานีครับ ซึ่งเป็นผู้เสนอญัตติขึ้นมาตั้งแต่ ปี 2523 ก็ขอขอบคุณสมาชิกที่ให้ข้อห่วงใยและให้ข้อคิดเห็น เฉพาะปัญหาหนี้มันไม่ได้เกิดมาตั้งแต่ เดียวหรือครับ มันเกิดมาเป็นประมาณ 10 ปีแล้วครับ แต่ก็ไม่มีใครที่จะแก้ปัญหานี้ได้ ปัญหานี้ก็ เกิดขึ้นเนื่องจากรัฐบาลเราห่วยถ่อยมาเป็นเวลานาน ปลอ่ยให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ทำมาหากินกันจนร่ำรวย แล้วก็ทำให้ถนนหนทางของเราเสียหาย ต้องใช้เงินงบประมาณ อย่างคุณบุญเกิดพูดว่า ใช้งบประมาณของประชาชนนั้นละครับ เป็นเงินจำนวนหลายพันล้านต่อ 1 ปี เราจึงได้เสนอญัตติขึ้นมาให้สภาพิจารณา กระผมเองนั้นเป็นผู้ประกอบการคนหนึ่งเกี่ยวกับ รถบรรทุก มาตั้งแต่รถเซฟ รถดอจย์ รถจี๊ป รถโตโย อีซูซุ โตโยต้า เล่นกันมาหมดแล้วครับ เนื่องจากความผิดพลาดของบ้านเมืองเราครับท่านสมาชิก เนื่องจากว่า เรามีกระทรวงครับคือ คมนาคม ขอโทษเถอะครับ กรมทางหลวงสร้างทางเหมือนเป็นผู้ปรุงอาหารให้ เรามีกรมการ-ขนส่งเกี่ยวกับการใช้รถ คอยตรวจสอบสภาพรถไม่ให้เกินพิกัดอัตราไม่ให้ตัวถังสูง ไม่ให้กว้าง ไม่ ให้ใหญ่ แล้วเรามีกระทรวงมหาดไทยควบคุมการทำละเมิดกฎหมาย ไม่ให้รีด ไม่ให้ไถรถ บรรทุก แล้วเรามีกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้สั่งรถเข้ามาแต่รถในเมืองไทยเราเป็นเมือง-เกษตรและสั่งรถเข้ามาเป็นจำนวนมาก ปรากฏว่ามาถึงเมืองไทยแล้ว ต่างประเทศเราจะไป จะไม่เห็นเลยครับรถ 10 ล้อ แต่เมืองไทยกระทรวงอุตสาหกรรมเราเป็นผู้ผลิตหรือเป็นผู้สั่งรถ เข้ามานั้น ไม่ได้เกี่ยวกับกรมการขนส่งก็ไม่ได้มีครับ แต่ไม่ได้ตรวจกันอย่างจริงจัง กรมโรงงาน ก็ไม่ได้คิดว่าโรงงานนั้นต่อตัวถังจะกว้างใหญ่ ไม่ได้ควบคุมถึงปลอ่ยให้ต่อกันตามอำเภอใจและก็ ออกมาตรวจสอบกรมการขนส่ง กรมการขนส่งจะกว้างใหญ่โตเท่าไรไม่เป็นไรมีเงินให้ตรวจสอบ-สภาพให้สูงเท่าไรตรวจสอบได้ ก็สร้างความเดือดร้อนให้ผู้ประกอบการเหมือนอย่างทุกวันนี้ สมาชิกครับ เราร้องเรียนหรือว่าแก้ปัญหาเรื่องรถบรรทุกเกินพิกัดอัตรา เราให้แก้ปัญหาเรื่อง บรรทุกเกินพิกัดอัตราทำถนนหนทางเสียหาย แต่กระทรวงคมนาคมไปแก้อย่างไรครับ เวลานี้ไป รื้อตัวถัง ช่างตัวถังไม่ก่อความเดือดร้อนให้ผู้ประกอบการขนส่งทั่วประเทศเสียเงินทองไปหลาย ร้อยล้านบาทเหมือนกัน คันหนึ่งไม่ต่ำกว่า 15,000 ต้องตัดเอาข้างออก เมื่อเอาข้างออกแล้ว ขอโทษมันได้อะไรขึ้นมา สูงเขาไม่เอาออก เอาข้างแผ่นหนาออก สร้างความเดือดร้อนให้ ผู้ประกอบการ กระผมเคยพูดกับสมาชิกผู้แทนและหัว ๆ ไปกับผู้ประกอบการ ขอโทษเถอะครับ

กรมการขนส่งนี้แหละครับตัวการเหมือนกัน สมัยกินหัวครับ กรมการขนส่งกินหัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษเถอะ ท่านกรรมาธิการชี้แจงตามที่เขาถามเขายกขีครับ

นายศิริ ทุ่งทอง (กรรมาธิการ) : ก็ชี้แจงประกอบครับ ท่านประธานครับ ว่ากินหัวกินอย่างไร กินหัว คือกินใบอนุญาต กรมการขนส่งครับท่านประธาน คนขับรถส่วนตัวต้องมีใบขับขี่ส่วนบุคคล คนขับรถส่วนตัวสาธารณะต้องมีสาธารณะ แต่กฎหมายอันเดียวกัน เมืองไทยแปดนะครับ กฎจราจรอันเดียวกันครับ แทนที่จะขับใช้ใบเดียว ต้องใช้ 2 ใบ กินหางกินเปิดท้ายครับ ถ้าเปิดท้าย ถ้ามีสตางค์ให้ใบได้ กินกลางครับ กินอะไรครับ กินสูงมีเงินให้ใบ ผ่านใบได้ไม่ป็นไร และเดี๋ยวนี้กลับมากินข้างแล้วครับท่านประธาน เดี่ยวนี้กินข้างครับ ปิดผ้าใบแล้วเปิดข้าง เปิดข้างหรือเปล่านั้นกินข้างนี้กินหนักครับ ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับเรื่องรีดไถ ขอโทษเถอะ เวลานี้ตำรวจภูธร ตำรวจทางหลวงเบาบางลงไปแทบจะเบาครับ แต่เวลานี้กรมการขนส่งขีครับ ท่านรัฐมนตรี กระทบก็ให้ดูแล้วว่ามันกินข้างกินอย่างไรครับ นี้ครับปรับ 600 บาท ถ้าไม่ให้ปรับมาแล้วครับ เมื่อวันที่ 10 มิถุนายนนี้ครับ คือใส่ตะแกรงบรรทุกมันเม็ด บรรทุกข้าวให้เปิดกว้างเขาก็เปิดแล้วครับ แต่ที่นี้ถ้าไม่เอาตะแกรงไปกรุ่นมันจะมาได้ไหมครับท่านประธาน สร้างความเดือดร้อนนี้ครับกรมการขนส่ง เดี่ยวนี้เป็นกรมรีดไถเสียอีกแล้วครับท่านประธาน รีดไถมาตั้งแต่ก่อนประกอบ การ ที่นี้ความผิดพลาดต่าง ๆ นั้นแหละครับเกิดมาจากเจ้าหน้าที่คือรัฐบาลผู้คุมนโยบาย อธิปไตยกรมการต่าง ๆ ไม่ได้เอาใจใส่ดูแล แม้แต่รัฐมนตรีวิระ กระทบเคยเชิญไปแล้วดูที่โรงงานน้ำตาลสิงห์บุรี ก็เห็นสภาพมาแล้วว่ามันไม่ถูกและอนุโลม แต่ขอโทษเถอะ กรมการขนส่งไม่เคยอนุโลม ยังจับอยู่อีก และนี่น้ำหนักท่านว่า ขอโทษ 4.5 นะครับ เรื่อง 21 คัน เป็น 23 คันนั้น กระทบในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระทบค่านอยู่เหมือนกันว่า เดี่ยวจะเข้ามาถูกตีในสภา เพราะว่าเรากำหนด แต่ที่นี้ฝ่ายกรรมาธิการก็เสนอครับ ให้กำจัดยางรถยนต์ ยางตามสเปคนะครับ รถมาจากต่างประเทศนั้นจาก 825/20 เท่านั้น บรรทุกได้ตามน้ำหนัก แต่เรามาถึงเมืองไทยเราเปลี่ยนสภาพเป็นยาง 900 ยาง 1,000 ก็สูง 1,100 ถึงได้บรรทุกได้ถึง 30-40 คัน แต่ทางฝ่ายวิชาการซึ่งมาร่วมประชุมด้วยเขาบอกว่าทำไม่ได้ ระเบิดก่อนอันตรายให้แก่ประชาชนจะเกิดอย่างโน้นอย่างนี้ กระทบก็ไม่ว่าที่นี้เราก็จึงมาว่า ลิมิต (Limit) ผู้ประกอบการก็ขอร้องมากรรมาธิการจึงใส่เข้าไปในสภานี้ว่าเมื่อสภาเห็นด้วยก็เอา เมื่อสภาไม่เห็นด้วยเราก็ไม่เอาครับ ส่วนเรื่องเจ้าหน้าที่ทุกคนในสภานี้กระทบเองในฐานะผู้ประกอบการ ถ้ากระทบเป็นรัฐมนตรีขีครับหรือกระทบเป็นอธิบดีให้กระทบหรือว่าผู้แทนราษฎรมีอำนาจจับกุม หรือมีอำนาจร้องเรียนมาแล้วให้จัดการจริง ๆ ป่านนี้ออกไปหลายคนแล้วครับ เพราะจับมาแล้วหลายรายและก็ได้อนุโลมไปแล้ว ผ่อนผันไป นี้ประสบการณ์ด้วยตัวเอง แม้แต่หนังสือพิมพ์อย่างท่านสมาชิกว่าจริงครับ กรมการขนส่ง คาซังก็เช่นกันครับเมื่อก่อนนี้ครับเอามา 30 คันก็ได้ครับ มีสตางค์

ให้ 150 บาท 200 บาท ผ่านมาได้ นี่มันเกิดจากเจ้าหน้าที่หิ้งนั่นแหละครับ แล้วก็เรื่องถนน กฎหมายเมืองไทยท่านลองคิดดูครับ ผู้ออกกฎหมายผู้เป็นรัฐบาล อย่างท่านสมาชิก กระผมนี้ บรรทุกมาจากอุทัยธานีมาถึงกรุงเทพฯ ยังไม่ถึงครับ ถึงด่านซึ่งรังสิต กระผมมาได้ 21 คันครับ พอถึงรังสิตมาแล้วมาถึงนครบาลกรุงเทพฯถูกจับครับ เขาให้ 18 คัน นี่ผู้ประกอบการก็เดือดร้อน อีก 3 คันไปกองไว้ตรงไหนครับ กระผมถูกจับมาแล้วเหมือนกันตามใบสั่งนี้ครับ อันนี้ก็ต้องขอขอบคุณท่านผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการนครบาลได้อนุโลมไปแล้ว นี่หลักฐานที่กระผมได้ประสพเพราะรถกระผมวิ่งอยู่ทุกวัน ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ท่านสมาชิกครับ กระผมเชื่อว่า ถ้ารัฐบาลเราจริงใจต่อชาติบ้านเมือง ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้จริงใจต่อชาติบ้านเมือง งบประมาณที่ซ่อมถนนปีหนึ่งพันกว่าล้านก็ไม่ต้องเสียหาย และการริดไถ่ที่ก่อกรรมทำเข็ญแก่ผู้ประกอบการก็คงไม่มี แต่ที่แหละครับปัญหาทำไมถึงจะแก้ได้ว่าผู้ที่คุมนโยบายก็ดี ผู้ที่เป็นอธิบดีก็ดี ผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจสภาพรถก็ดี ได้ทำงานตามหน้าที่เจริญครับ และไม่มีปัญหา ฉะนั้นกระผมในฐานะกรรมการก็ขอชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สกุล ศรีพรหม จากนครราชสีมา พรรคชาติไทย กระผมจะพูดอยู่ในประเด็นครับ คือประเด็นก็คือว่าในรายงานของคณะกรรมการได้บอกมาทุกเรื่องทุกอย่างเกี่ยวกับเรื่องรถ 10 ล้อบรรทุกเกินขนาดอะไรต่าง ๆ นี้แต่ว่าเมื่อดูในรายงานแล้วมันขัดกันอยู่ ของคณะกรรมการที่ทำมันมันขัดกัน กระผมก็อดเสียไม่ได้ที่จะต้องดึงเอาไว้ เพราะว่าถ้าเสนอรัฐบาลไปทั้งดุ้นอย่างนี้เป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอชี้แจงไปในประเด็นเลยเอาสั้น ๆ ขอให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาข้อสังเกตของท่าน ข้อ 5 ข้อ 5 ท่านเขียนไว้ชัดเจนมากที่เป็นข้อสังเกต กระผมขออนุญาตอ่านปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบบางคนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจังก่อให้เกิดการละเมิดกฎหมายเป็นเวลานาน จะเห็นได้ว่าในข้อสังเกตของคณะกรรมการนั้นเขียนไว้ชัดเจนมากกว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎหมายมีอยู่ ข้อบังคับมีอยู่ ระเบียบมีอยู่ ประกาศมีอยู่ แต่ว่าหย่อนยานไม่ปฏิบัติเลย เมื่อท่านได้สังเกตอย่างนี้แล้วท่านก็เลยไปเสนอแนะในข้อ 4.5 ว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลนั้นไม่เอาใจใส่อย่างนี้แล้วละก็ เอาเสียเลย 21 เป็น 23 เลยก็แล้วกัน มันจะไม่กลายเป็นว่า เสียกรรมแล้วก็เข้าเสียกรอบหรือครับ กระผมเกรงว่ามันจะเป็นการยิ่งกระทำให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเมืองยิ่งขึ้น ท่านเขียนมาอย่างนี้ท่านสำนักในเวลาที่ท่านกระทำแล้วหรือยัง กระผมคิดว่าท่านไม่ได้ใคร่ครวญในเรื่องนี้ กรณีอย่างนี้เป็นกรณีสอดแล้วก็เข้าต่อ อย่างนี้ไม่ถูกครับ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่องนี้เราจะต้องแก้ให้มันสัมพันธ์กัน เมื่อก่อนท่านกรรมการขออนุญาตเอ่ยนามท่านศิริ ท่านเอ่ยว่าที่ท่านแก้เป็นว่า 23 นี้ เพราะว่าผู้ประกอบการเขาร้องขอมา ถ้าอย่างนั้นแล้วละก็ ยิ่งมองเห็นชัดเลยว่าเราไม่มีหลักอะไรที่จะยืนอยู่เลย ก็เลยไปยื่นเอาข้างของผู้ประกอบการก็แล้วกัน ใ้ข้างระเบียบ ใ้ข้างกฎหมาย ใ้ข้างที่มันมีประกาศอยู่เหตุไฉนไม่

พิจารณาว่ามันก็กลายเป็นว่าการปกครองบ้านเมืองนี้ระเบียบกฎหมายไม่ต้องละ เอาช้อยกเว้นมา ปกครองกันอย่างนั้นหรือ กระผมใคร่เสนอให้ทางคณะกรรมการได้โปรดแก้ไขข้อความ 4.5 กับข้อ 5 ของท่านให้มันสอดคล้องกันให้ได้ ขอขอบคุณครับ ท่านนี้ครับท่านประธานครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการพิจารณาพอแก้ไขให้เขาได้หรือไม่

นายวิเชต ศุขะวิริยะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชต ศุขะวิริยะ พรรคชาติประชาธิปไตย ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรีครับ กระผมคิดว่าเท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้เสนอแนะคณะกรรมการชุดนั้นเป็นสิ่งที่พวกเราได้คิดมานะครับ แล้วก็เห็นที่พวกเราเคารพจริง ๆ ครับ ความจริงในเรื่องรถยนต์บรรทุกนี้ ความจริงก็ไม่จำเป็นต้องให้บรรทุกเกินน้ำหนักเกินถนนที่เขากำหนดไว้ว่าอย่างมากที่สุดก็รับรองได้ 18 ตันนี่นะครับ คณะกรรมการนี้เราก็มีความเห็นกันหลายคนว่า เราควรที่จะกำหนดไม่ให้มันเกินกว่าที่น้ำหนักจะรับได้นะครับ แต่ที่นี้เราก็ต้องพิจารณาให้รอบคอบออกไปอีกว่า ปัญหาเรื่องการขนส่งนี้มันกระทบกระเทือนกับค่าครองชีพของประชาชนเป็นอย่างมากเลยครับ รถยนต์นี้ความจริงจะขนส่งสินค้าคันหนึ่งนี่นะครับเที่ยวหนึ่งเขาจะต้องเสียน้ำมัน 1,000 กว่าบาทนี่นะครับ แต่ถ้าหากว่าเขาสามารถเพิ่มสินค้าได้มากกว่านั้นนะครับ เขาก็จะประหยัดน้ำมันลงไปได้อีกเท่าตัว อันนี้เราก็ได้สอบถามทางผู้ขนส่งทั้งหลายแล้วเขายกมาบอกว่าเขาขอรับรองมาว่า ถ้าอยู่ในระดับ 23 ตันนะครับ เขาก็พอที่จะไม่เพิ่มค่าขนส่งราคาขนส่งขึ้น ประชาชนทั้งหลายก็จะไม่เดือดร้อน เวลานี้ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจของประชาชนนี้เราก็ต้องยอมรับอยู่แล้วว่า ประชาชนนี้เกือบจะทนไม่ได้ แม้แต่ท่านผู้แทนแต่ละคนนี้ก็เหมือนกันนะครับ เงินเดือนที่เราได้จากสภานี้ก็เกือบจะไม่พอใช้อยู่แล้ว ค่าน้ำ ค่าไฟ อะไรมากมายเหลือเกินนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่คณะกรรมการนี้เรากำลังถึง เพราะฉะนั้นเราก็เสนอแนะไปยังรัฐบาลว่าจะแก้กฎหมายหรือจะออกกฎหมายอย่างไรให้มันประนีประนอมกันระหว่างผู้ขนส่งกับถนนนี้ เราสอบถามทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายของกรมทางแล้วเขาก็บอกว่าถ้าหากว่าลดลงมาเหลือ 23 ตันนี้ความสูญเสียของถนนนี่นะครับมันก็จะลดน้อยลงถึง 60 เปอร์เซ็นต์นะครับ ในขณะที่ถ้าหากว่าเราจะไปเอาเคร่งครัด คือให้มันไม่เกิน 18 ตันแล้วกระผมคิดว่าปัญหาค่าครองชีพในต่างจังหวัดก็ดีขึ้นครับ หรือในกรุงเทพฯ ก็ดีมันจะเพิ่มภาวะความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจนี้ยิ่งมากขึ้นไปนะครับ ปัญหาเรื่องน้ำมันปัญหาเรื่องค่าครองชีพอะไรต่าง ๆ เรากำลังถึงอยู่ครับ อันนี้เป็นเรื่องที่เราคิดอย่างรอบคอบครับ แล้วเราก็เสนอความคิดไปยังรัฐบาลนะ ครับ ความจริงแล้วในใจของคณะกรรมการเราไม่อยากจะให้เกิน 18 ตันนะครับ อันนี้เป็นความคิดว่าความถูกต้องตามกฎหมายมันควรจะเป็นอย่างนั้นถนนมันทนได้ 18 ตันมันก็ควรจะเป็น 18 ตันนะครับ อันนี้เป็นความคิดเห็นที่เราเสนอเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดความเดือดร้อนในแง่เศรษฐกิจนะครับ ส่วนปัญหาข้อ 5 ที่เราเสนอแนะไปนั้นเรากำลังถึงว่าในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎรการทำงานของคณะกรรมการนี้เราเป็นฝ่ายสภาเราไม่ใช่ฝ่ายบริหาร ทางรัฐบาลนี้เขาย่อมทราบครับ ปัญหาเรื่องเจ้าหน้าที่คอร์รัปชันหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้รัฐบาลทราบดี

แล้วรัฐบาลเองเขาก็ทราบทีว่าจะแก้เรื่องนี้อย่างไรนะครับ เพราะว่าอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านก็ผ่านราชการมาจนกระทั่งท่านเป็นนายพลเอกนี่เคยปกครองทหารมา-
มากมาย ท่านรู้วิธีที่จะแก้ ไม่ใช่ท่านไม่ทราบครับ เพราะฉะนั้นเราก็ไม่จำเป็นต้องไปสอน
สังฆราชอะไรนะครับ เรื่องนี้เขาแก้เอง เราพูดในฐานะที่ว่าปัญหามันเกิดอย่างไรแล้วเราก็
เสนอแนะให้รัฐบาลแก้ไขไป ที่กรรมการเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กราบเรียนท่านประธาน
สภาในที่นี้เราชี้แจงในลักษณะทั่ว ๆ ไปที่จะไม่ให้เกิดผลเสียหายทางด้านหนึ่งด้านใดเราไม่ได้
คำนึงถึงปัญหาที่มันเกิดเฉพาะหรือเน้นหนักที่จะแก้ปัญหาโดยที่มันจะไปกระทบกระเทือนทางอื่นขึ้น
อันนี้กรรมการเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ทราบว่า ทางเราก็คิดนะครับคิด
เหมือนอย่างท่านคิดครับ กรรมการขอขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการ
ร้อยตำรวจโท เขาวรินทร์ ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส.ราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กรรมการก็เห็นจะต้อง
ขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดอุทัยธานีซึ่งได้เสนอญัตติเรื่องนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของ
สภา ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่กระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งทางบกได้มีการปฏิบัติ
หน้าที่ในทางที่ถูกที่ควรยิ่งขึ้น แต่จากการเสนอญัตตินี้เองจากการกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่
โดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายนี้เองได้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอีกส่วนหนึ่ง-
ซึ่งก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของการขนส่งเช่นเดียวกัน นั่นก็คือกิจการของประชาชนที่บรรทุก
โองไปขายโดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนชาวจังหวัดราชบุรีซึ่งมีอาชีพผูกพันกับโรงงานอุตสาหกรรม -
กรรมเครื่องปั้นดินเผา รถบรรทุกโอง โห เครื่องปั้นดินเผา ไปขายในชนบทนั้น กรรมการรับรอง
ได้ว่าไม่มีคนไหนบรรทุกน้ำหนักเกินโดยเด็ดขาด แต่ไปผิดเรื่องความสูงและในช่วงที่มีการเสนอ
ญัตตินี้เข้าสู่สภานั้นเองเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงก็ได้มีการกวัดข้นจับกุมกันอย่างเคร่งครัดเป็น-
เหตุให้ชาวราชบุรีซึ่งมีอาชีพขายโองต้องประสบความเดือดร้อน กรรมการเองก็ได้เสนอขอให้ทาง
รัฐบาลได้กรุณาให้ความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนนี้ และมาถึงชั้น
รายงานการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ของกรรมาธิการที่รายงานสู่สภา กรรมการอยากจะกราบเรียนว่า
กรรมการอ่านแล้วกรรมการก็มีความรู้สึกสงสัยเพราะในข้อความของกรรมาธิการปรากฏอยู่ในรายงาน
ฉบับนี้มีความขัดแย้งกันอยู่ตามลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในข้อเสนอนะที่กรรมาธิการเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหาในข้อ 4.5 ที่ให้เพิ่มน้ำหนักบรรทุกของ
รถบรรทุก 10 ล้อจากน้ำหนัก 21 ตัน เป็นน้ำหนัก 23 ตัน กรรมการเองก็มีความสงสัยอยู่ยังท่าน
กรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงเมื่อสักครู่แล้วความสงสัยกรรมการก็เพิ่มมากขึ้น เพราะรายงานฉบับนี้มี
ความขัดแย้งกันอยู่ในตัวของมันเอง ในรายงานหน้า 6 ข้อ 3.2 ท่านได้กล่าวไว้ว่า การแข่ง-
ขันในการประกอบการขนส่งด้วยรถยนต์บรรทุกเป็นเหตุให้ค่าขนส่งต่ำ แต่ในขณะที่เดียวกันท่านก็มี
ความวิตกกังวลจนถึงขนาดขอเพิ่มน้ำหนักบรรทุกเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งท่านก็บอกอยู่ชัดเจน
แล้วครับว่าเวลานี้มีการแข่งขันกันในการประกอบการ ซึ่งจากการแข่งขันกันนี้เองก็เป็นเหตุ

ให้อัตราค่าขนส่งต่ำลงอยู่แล้ว และจะไปท้วงจนถึงขนาดต้องขอเพิ่มน้ำหนักบรรทุกให้แก่รถบรรทุก 10 ล้อ นั้น กระผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนขอให้กรรมการตัดข้อ 4.5 และนำที่จะเสนอแนวทางแก้ปัญหาเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกินที่เป็นเหตุให้ถนนหนทางของเราชำรุดทรุดโทรมถึงขนาดต้องสูญเสียเงินงบประมาณในการซ่อมบำรุงรักษาปีหนึ่งนับพันล้านนั้นทำไมกรรมการจึงไม่เสนอแนะไปทางรัฐบาลให้สนับสนุนกิจการขนส่งทางรถไฟ ให้สนับสนุนกิจการขนส่งทางเรือหรือทางน้ำ น่าจะเสนอแนะให้รัฐบาลขุดลอกร่องน้ำแม่น้ำลำคลองอย่างกรุงเทพฯ ถึงนครสวรรค์ หรือถึงชัยนาทให้พัฒนาแหล่งน้ำเจ้าพระยาให้สามารถประกอบการขนส่งทางน้ำ ซึ่งแน่นอนที่สุดกระผมเชื่อว่าปัญหาเรื่องน้ำหนักเกินจะไม่ต้องมาพูดกัน และในการขนส่งทางเรื่อนั้นหรือทางน้ำนั้นก็สามารถที่จะขนส่งสินค้าได้จำนวนมากกว่าการใช้รถบรรทุกเสียอีกด้วยซ้ำ ในทำนองเดียวกันน่าจะเสนอแนะให้รัฐบาลสนับสนุนการขนส่งสินค้าโดยทางรถไฟซึ่งก็สามารถจะทำได้ในอัตราที่สูงกว่าการใช้รถบรรทุก 10 ล้อในการขนส่ง เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนอยากจะขอร้องคณะกรรมการให้ได้โปรดตัดข้อ 4.5 ออกเสียเถอะครับ ถ้าหากว่ายังยืนยันข้อ 4.5 กระผมคงจะเห็นด้วยกับข้อเสนอของกรรมการไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายบัญญัติ ทือเกาะ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมถ้าหากจะไม่ลุกขึ้นชี้แจงในตอนนั้นก็รู้สึกที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะมีข้อสงสัยหลายสิ่งหลายประการ กระผมจะขอถือโอกาสสั้นเพื่อรวบรัดเวลาครับตอบชี้แจงคำข้อสงสัยบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ตามมาตั้งแต่ต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่คณะกรรมการได้สรุปข้อเสนอนี้เข้ามานั้นก็เห็นที่จะต้องกราบเรียนให้ทราบเป็นเบื้องต้นว่า ที่ต้องมีการขัดแย้งกันด้วยเหตุด้วยผลในข้อสรุปนี้ก็สืบเนื่องมาจากการขัดแย้งของทางผู้รับผิดชอบในเรื่องการขนส่งต่าง ๆ ของรัฐบาลซึ่งมีมาโดยตลอดครับ แม้ปัจจุบันนี้ก็ยังมี การขัดแย้ง ดังที่กระผมจะยกตัวอย่างให้ฟัง ให้เห็นเด่นชัดง่าย ๆ เช่น อย่างกรมการขนส่งทางบกเป็นผู้รับผิดชอบ เรื่องการตรวจสอบสภาพรถ ก็จะมีหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถอย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้สงสัยและให้ข้อสังเกตว่าตรวจสอบสภาพออกมาได้อย่างไร พอรู้ว่าสภาพเก่าแก่ อย่างท่านสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานีก็บอกว่าทุบตัวถังรถ ประศูรถพังแล้วก็ยังออกมาวิ่งได้ อะไรเหล่านั้นละครับ มันเป็นปัญหา กรมการขนส่งทางบกตัวเดียวเท่านั้นที่เป็นตัวการสำคัญอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนในเรื่องการทำถนนหลวงพังอยู่เดี๋ยวนี้นี้ ตรวจสอบสภาพรถโดยเรามีพยานหลักฐานจากผู้ประกอบการว่า สมมุติว่ารถในสภาพที่เก่าแก่เสียเงินคันละ 7,000 ก็ตรวจสอบรถออกมาวิ่งได้ก่อให้เกิดการสูญเสียทางอุบัติเหตุ ทางเศรษฐกิจอย่างมากมาย ปีหนึ่งมันเป็นพัน ๆ ล้าน ทางฝ่ายทางหลวงก็ไปสร้างถนนให้ขึ้นมาให้รถวิ่ง โดยทางกรมทางหลวงนี้ครับไปให้นายช่างวิศวะจากอเมริกาเป็นผู้มาสำรวจตรวจในการสร้างสเปคของกรมทางหลวงทั่วประเทศไทยปัจจุบันนี้บรรทุกน้ำหนักได้ไม่เกิน 18 ตัน แต่เมื่อบรรทุก 18 ตันขึ้นมา ฝ่ายโรงงานอุตสาหกรรมกรมโรงงานมีหน้าที่ที่จะจัดการเกี่ยวกับเครื่องจักรการเรื่อง

แรงม้าของเครื่องยนต์ก็ไม่ได้จำกัดพอค่าจะสั่งเข้ามาก็ร้อยแรงก็ไม่ได้จำกัด 200 แรงก็มีครบ
 เคียว 200 กว่าแรงก็มี ก็โยนไปอีกบอกว่า เอ้า สั่งมาแล้ว 200 แรง กรมการขนส่งทางบก
 ไม่จำกัดขนาดเครื่องยนต์เอง กรมทางหลวงก็ต้องรับน้ำหนักไป แล้วอยู่ ๆ ต่อมาอีกครับ
 กระทรวงพาณิชย์ก็ไม่มีส่วนกับเขา ไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์ในการที่จะสั่งเครื่องยนต์เข้ามาว่าจะ
 ต้องสั่งเข้ามาได้หรือไม่ได้ โดยศาลากกรก็ไม่ได้ตรวจดูว่าขนาดเครื่องยนต์สั่งมาเท่าไรครับ
 ต่างคนต่างก็ทำกันไป งานมันก็ขัดแย้งโยนกันไปโยนกันมา กระทบจะขอทราบเรียนให้ท่านสมาชิก
 เข้าใจนิดหนึ่งครับว่า เมื่อมันเป็นอย่างนี้เราจะไปแก้ไขกันที่ไหน ในข้อสรุปนี้จึงมีการขัดแย้งกัน
 อยู่ในนี้ครับ ที่ท่านสมาชิกสงสัยถามมาว่า โดยเฉพาะข้อ 4.5 จะตัดได้ไหมนั้น เราก็ได้
 พิจารณาแล้ว ครั้งแรกทางกรมทางหลวงนี้ครับ ของกระทรวงคมนาคมกำหนดให้บรรทุกได้ 18
 ตัน แต่อยู่ ๆ มาผู้ประกอบการบอกร้องขึ้นมา บอกอยู่ไม่ได้เนื่องจากค่าใช้จ่ายมันสูงขึ้น ค่า
 น้ำมันแพงขึ้นจากลิตรละ 90 สตางค์ น้ำมันดีเซลขึ้นมาเป็นลิตรละบาทกว่า 2 บาท 3 บาท
 4 บาท 5 บาท 6 บาท และ 7 บาท อยู่ไม่ได้ 18 ตัน น้ำหนักรถ 8 ตัน สินค้าได้ 10 ตัน
 ค่าบรรทุกจากจังหวัดลำพูนมาที่นั่นละ 300 บาท ได้แค่ 3,000 ค่าน้ำมันกินหมด ค่าใช้จ่ายกิน
 หมด อยู่ไม่ได้ เมื่อเป็นดังนี้จึงขอร้องทางกระทรวงคมนาคมทางกรมการขนส่งทางบก หลาย ๆ
 ส่วนนะครับ ให้อนุโลมขึ้นมาเป็น 21 ตัน เพิ่มขึ้นอีก 3 ตัน ซึ่งรัฐบาลก็ได้อนุโลมให้ไปแล้ว
 และเมื่ออนุโลมได้ 21 ตันบรรทุกมาอีก น้ำมันดีเซลขึ้นอีก ค่าขนส่งขึ้นอีก ค่าใช้จ่ายขึ้นอีก มี
 การแข่งขันกัน รายได้จึงต้องมีการตกต่ำ ที่ว่าการแข่งขัน หมายความว่ารถมันมากครับ โดยเฉพาะระบบการ
 ส่งรถเงินผ่อนนี่ครับ ท่านประธานครับ เป็นบ่อนทำลายได้อีกอย่างหนึ่ง เมื่อส่ง
 รถเงินผ่อนมาได้ เอาเงินไปค่านแค 60,000-70,000 วิ่งบรรทุกกันมาก ๆ เข้า แข่งกันตัด
 ราคาตัวเอง ก็ต้องแบกน้ำหนัก เมื่อแบกน้ำหนักเข้ามา ถนนก็พัง เป็นอย่างนี้กันมาเลยครับ
 คิดต่อเนื่องกันมาเป็นแบบลูกโซ่จนกระทั่งไม่ทราบว่าจะแก้ตรงใด ที่ไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่
 คณะกรรมาธิการได้เสนอให้เป็น 23 ตันนั้น กระทบยอมรับครับว่า ด้วยความอี้อัดใจจริง ๆ ก็
 เมื่อเข้ามาสู่ที่ประชุมของสภาแล้ว ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะไม่เห็นด้วยกับกระทบเหมือนกับ
 กระทบในเบื้องต้น แต่ได้มาพิจารณาถึงการอยู่รอดของผู้ประกอบการเพื่อความเหมาะสมใน
 การอยู่รอด กระทบขอทราบเรียนในที่ประชุมให้ทราบว่าที่ถนนหลวงพังนั้นเป็นเบื้องต้นนั้นไม่ใช่
 23 ตัน 40 ตัน 35 ตัน นี้กระทบทราบเรียนครับ กฎหมายตัวเดียวกัน เคียวเราทำกันได้แค่
 ไทน์ รถบรรทุกอ้อยนี้ครับท่านไปคูชิครับที่จังหวัดอุดรดิศต์ สิงห์บุรี สุพรรณบุรี ที่มีอ้อย ที่มี
 โรงงานน้ำตาลนี้ ไม่มีรถบรรทุกอ้อยคันไหนที่บรรทุกได้ 21 ตันครับ ก็กฎหมายประเทศไทยอัน-
 เดียวกันทำไมไม่เหมือนกัน ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการรถบรรทุกด้วยกัน รถบรรทุก
 อ้อยบรรทุกได้ถึง 45 ตัน แล้วรถบรรทุกต่าง ๆ ครับกำหนดให้ 21 ตัน น้ำมันคืออะไรทำไมเรา
 จึงไม่ขยับขยายขึ้นมาเพื่อความเหมาะสมละครับ เมื่ออนุโลมได้จาก 18 ตันเป็น 21 ตันได้ ค่า
 ขนส่งค่าใช้จ่ายมันสูงขึ้นทวีคูณ เศรษฐกิจสูงขึ้นยิ่งรัฐบาลท่านลดค่าเงินบาทลงไปยิ่งกระทบกระ-

เหมือนกันหนัก ทำไมเราไม่ปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมเป็น 23 คันจะเสียหายอะไรนักหนา รถ
 ดิน รถหิน รถทราย นี้ครับ รถแร่บรรทุกแร่อย่างนี้เท่าไรครับ 30 คันขึ้นไปนะครับท่านประธาน
 ครับ รถบรรทุกไม้ซุงที่กระผมไปถูกฟ้องมานั้นครับ กระผมขอกราบเรียนนะครับว่า กระผมไม่
 ได้สะทกสะท้าน บรรทุก 35 คิวบิกเมตรครับ 35 คิวบิกเมตรนี้เฉพาะน้ำหนักของไม้ในใบเบิก
 ทางนะครับ 35 คิวบิกเมตรนี้ไม้คิวบิกเมตรละ 1 ตัน ก็เท่ากับ 35 ตันครับท่านประธานแล้ว
 น้ำหนักรถ 18 ล้อมันก็ตันครับ 11 ตันนะครับ 11 ตันบวก 35 ตัน มัน 46 ตันครับ เด็ก ป.4
 ก็คิดออกเลขจำนวนนี้ กฎหมายของกรมการขนส่งทางบกอนุญาตให้รถ 18 ล้อบรรทุกน้ำหนักได้
 ไม่เกิน 37 ตัน 400 กิโลกรัม แล้วอย่างนี้ไม่ผิดกฎหมายหรือครับ เมื่อกระผมมาทำหน้าที่ของ
 กรรมการก็โดนฟ้องอย่างที่ทราบ แต่ไม่เป็นไรครับกระผมไม่พาดพิงไปถึง ขอชี้แจงว่าที่รับ
 จาก 21 ตัน เป็น 23 ตันนั้นเพื่อความเหมาะสม เพื่อความเหมาะสมเพื่อความอยู่รอดเพื่อ
 ความเป็นธรรมของกฎหมายตัวเดียวกัน ไปจำกัดบรรทุกอ้อยให้บรรทุก 21 ตันนี้ครับไม่ได้
 ทำให้ไม่ได้ รัฐบาลทำให้ไม่ได้ครับ ขอความเห็นใจเถอะครับว่าทำไมจึงต้องขอให้ทางรัฐบาลเสนอ
 ให้รัฐบาลอนุมัติเป็น 23 ตันอย่างนี้ เดียวครับกระผมอีกข้อหนึ่ง แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งนะ
 ครับ ที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดราชบุรีได้เสนอมารัฐบาลว่ารถบรรทุกโรงแ็งนั้นมีความเดือดร้อน เรื่องนี้
 เรากรรมการก็ไม่ได้นั่งนอนใจได้น้ำ เรื่องนี้เรียนถามทางกรมตำรวจ ซึ่งทางกรมตำรวจท่าน
 ก็ดีเหลือเกินครับ ท่านให้ความร่วมมือมาโดยตลอด ท่านได้ส่งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจง
 กระผมเอาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวจังหวัดราชบุรี นครปฐมว่าเรื่องรถบรรทุกโรงแ็ง นุ่น
 ชาวที่มันสูงขึ้นไปมันเดือดร้อน ทางกรมตำรวจก็บอกว่าเรื่องนี้เราอนุมัติให้แล้วทางกรมตำรวจ
 อนุมัติให้แล้วและผู้ประกอบการรายใดที่จะบรรทุกโรงแ็ง บรรทุกนุ่น บรรทุกอะไร วัตถุเบา ๆ นี้
 ให้ทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรมาขออนุญาตเป็นคัน ๆ ไป ที่นี้ตำรวจทางข้างนอกไม่เข้าใจ
 กฎหมายก็กฎหมายตัวเดียวกันนี้ครับ ก็เลยไปจับไปอะไรบ้างมันก็เดือดร้อนวุ่นวาย แต่เพียงวัน
 กรมตำรวจเขาก็อนุมัติแล้วนะครับ

สำหรับข้อสังเกตนั้น กระผมซึ่งในนามของเลขานุการของคณะกรรมการก็รับฟังด้วย
 ความเป็นกลางและด้วยความเคารพในเหตุผล จะให้คณะกรรมการของเรานั้นแก้ไขอย่างไร เรา
 จะกระทำตามนั้น แต่ที่ต้องเรียนมาอย่างนี้ก็เนื่องจากว่าเพื่อเป็นการรอมชอม แล้วโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งขอตอบอีกปัญหาเดียวกันครับ แล้วท่านจะถามอะไรนั้นเรายินดีครับ ก็คือเรื่องที่ท่าน
 สมาชิกจากจังหวัดราชบุรีเสนอน่าที่กรรมการคณะนี้จะเสนอทางรัฐบาลให้มีการสนับสนุนใน
 การบรรทุกการขนส่งทางรถไฟ ทางเรือซึ่งกระผมวันนั้นก็ขอประทานโทษครับ ใต้คุณ ที.วี. ของ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยคมนาคม ท่านก็ออกอากาศกระผมก็นั่งฟังไปด้วยก็สะดุ้งไปด้วย เห็นว่ารัฐบาลนี้
 ก็จะกระทำที่เข้าไปถอยหลังเข้าคลองหรืออย่างไรไม่ทราบ กระผมก็ไม่เห็นด้วยในทรรศนะส่วน
 ตัวครับ การที่จะให้สนับสนุนการขนส่งทางรถไฟ รถไฟก็ยังไม่เอาตัวไม่รอด แล้วก็การบรรทุกนะ
 ลำช้า สินค้าบางสิ่งบางอย่างที่จะส่งออกมาจากจังหวัดเชียงใหม่ส่งมาจากหนองคาย ส่งมาจาก

ทางใต้ ถ้าหากเข้าไปสัก 2-3 วันแล้วสินค้าเหล่านั้นเสีย มันจะไม่สูญเสียดังที่เศรษฐกิจมากไปหรือครับ อันนี้เป็นสิ่งที่เราตระหนักมากแล้วจะให้ไปชดเชยชดเชยแม่ค้านั้นครับ แต่น้ำที่จะให้ชาวนาไปทำเกษตรนั้นครับ เค็ดร่อนกันไปทั่วประเทศก็ไม่ได้ไปทำกันไม่ได้ จะมาชดเชยชดเชยแม่ค้าน้ำเพื่อจะไปให้ขนส่งเกิดการขนส่งนี้เรายังเห็นด้วยไม่ได้ นี่ก็คือคำชี้แจงซึ่งอาจจะไม่ละเอียดพอ นะครับ กระผมก็ขอชี้แจงในขั้นนี้ก่อนครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เวลาจะ 5 โมงแล้ว เอาอีกคนหนึ่งก็พอ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ คือถ้าหากว่าเราจะสรุปเลยที่เดียวยังไม่ได้ เพราะว่ายังมีข้อสังเกตที่ควรจะให้ทางกรมการพิจารณาไปด้วย คือโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราพูดกันส่วนใหญ่จะไปเน้นถึงรถตั้งแต่ 10 ล้อ เป็นต้นไป ความหมายที่เราขอแก้ไขพิจารณา คือเกี่ยวกับรถที่เกินอัตรา ที่ผมใคร่ขอเรียนถามว่า เราควรจะหาทางแก้ไขในรถ คำว่า "รถบรรทุก" มีตั้งแต่ 4 ล้อ 6 ล้อ แล้วก็ 10 ล้อ ที่นี้เราจะมองเห็นได้คำว่า "รถบรรทุก" นั้นมันจะมีว่า 4 ล้อ จะเขียนไว้ตรงข้างๆ รถว่า บรรทุกไม่เกินเท่านั้น อันนี้เป็นส่วนหนึ่งที่เรควรจะนำไปพิจารณา เพราะว่า เป็นเครื่องมือการหาเงินของเจ้าหน้าที่ที่ฉวยโอกาสได้อย่างรถ 4 ล้อนี้ เราไม่ให้เกินใช้ไหม แต่แล้วเกิดจำเป็นอย่าง ยิ่งถ้าบรรทุกเกิน อย่างบรรทุกหอม กระทบ ซึ่งจะต้องมีน้ำหนักเกิน สิ่งที่เราเขียนไว้ที่ข้างรถ ก็เป็นช่องทางอย่างหนึ่งที่ทำให้พวกที่ฉวยโอกาส คือเจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่ไปจับหรือว่าไปชดเชยจากชาวชนบทได้ เพราะว่าทั่วไปเกี่ยวกับขนส่งตามชนบทนั้น รถ 4 ล้อบรรทุกมีความหมายมาก และอีกอันหนึ่งคือรถ 6 ล้อ 6 ล้อนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในแง่กฎหมายรู้สึกเขาจะให้ไม่เกิน 12 คันครั้ง ประมาณ 10 คันทำนองนั้นครับ ที่มันอยู่ตรงที่ว่าได้พูดกันนักหนาว่าไม่สามารถที่จะขนได้จากกรุงเทพฯ ไปเชียงใหม่ เพราะขนเที่ยวเดียวขนแค่ 10 คันนั้นมันเป็นสิ่งที่เสียเวลา เขาจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องขนเกิน เมื่อขนเกินอย่างนี้ ผมก็เห็นว่าทำไมเราไม่เปิดทางกว้างให้ ทั้งนี้ผมไม่หมายความว่า ผมจะสนับสนุนให้ทำลายทางหลวง เพราะว่า การที่จะทำลายทางหลวงนั้นก็คงจะหมายความว่า น้ำหนักที่มันเกินจากรถ 10 ล้อ เป็นต้นไป เพราะฉะนั้นปัญหาน้ำหนักเกินจาก 4 ล้อ 6 ล้อ มันก็คงไม่มีความหมายกระทบกระเทือนการทำลายทางหลวง ถ้าหากว่าเราไม่เปิดทางกว้าง ปรากฏว่ารถถ้าหากเกินจาก 10 คัน เป็นต้นไปแล้ว เขาจำเป็นอย่างยิ่งต้องขน 15 คัน ถึง 18 คัน ไปจนถึงเชียงใหม่ จากเชียงใหม่ไปกรุงเทพฯ แต่เขายินดีที่จะเสียค่าปรับ เพราะไม่ให้เสียเวลาการขนส่ง ถ้าหากเราเปิดช่องทางอย่างนี้ ผมว่าคดีปัญหาเหมือนกับที่ศิริต้องการที่จะตัดปัญหาคำว่า คำว่าทางหลวงหรือว่าการชดเชย ที่นี้ผมจะหันเข้ามาถึงรถ 10 ล้อ ตามที่กรมการได้แก้ไขไปนั้น ข้อ 4.1 คือท่านก็คงจะแก้ไขคำว่า มันจะไม่สมดุลกัน เพราะว่า 4.1 นี้เป็นรถพ่วง ท่านมีมาตรการอะไร เพราะว่ารถพ่วงนั้นท่านไม่ได้จำกัดน้ำหนักด้วย เพราะว่ารถธรรมดาจะไม่ให้เกิน 23 คัน จริงอยู่รถ 10

1084

ล้อยี่น้ำมันบรรทุกได้ถึง 35 ตัน ถึง 45 ตัน ที่ท่านพูด ที่นครนิวยอร์กนี่ ท่านลองนึกถึงภาพพจน์ของภาพยนตร์เรื่องหนึ่งคำว่า "คอนวอย" อย่างนี้ ปรากฏว่ามันจะเป็นช่วงยาว ท่านไม่นึกดูว่า มันจะไม่เกินถึง 40-50 ตันได้ จริงอยู่ในเมื่อแง่กฎหมาย 23 ตันเลยถึง 35 ตันนี้ เสียค่าปรับ เขายินดีที่จะทำแต่ถ้าหากว่าเป็นรถพ่วงนะถึง 50-60 ตัน เขาทำได้ เขายินดีเสียค่าปรับ เพราะฉะนั้นท่านก็ควรจะเขียนข้อความให้จำกัดว่า ระยะยาวเท่าไร น้ำหนักก็ควรจะเขียน น้ำหนักจำกัดไปด้วยว่า ไม่เกิน 23 ตันเหมือนกัน หรือไม่เกิน 18 ตัน ซึ่งมันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ถ้ามานึกถึงว่ารถพ่วงน้ำมันจะมีแชสซีส์ (Chassis) และมีหน้าถัง จริงอยู่มันจะเบากว่าตัวรถไป นิดหน่อย เพราะตัวรถนี้จะมีการบรรทุกเครื่องน้ำหนักตัวเครื่องอยู่ด้วย มันก็ถึงจะไม่เกิน 18 ตันอะไรทำนองนี้ แต่สมมุติถ้าไม่เขียนอย่างนี้ ผมว่าเป็นการที่ตะเนื้อเข้าปากหมาเสียมากกว่า เพราะว่าเราจะเขียนกันจำกัด คือหมายความว่าเราจะสามารถบรรทุกได้ถึง 60 ตันได้ เพราะว่าเราจะเขียนอาจจะ 23 ตันนะครับ เพราะสมมุติเขียน 23 ตันปั๊บ ท่านประธานครับ เขาจะสามารถบรรทุกเกินไปอีก เพราะว่าตัวรถจริง ๆ ตัวรถ 10 ล้อยี่ เขา 23 แต่ว่าเขาสามารถบรรทุกได้ถึง 40 ได้ เพราะเขายินดีเสียค่าปรับ เพราะฉะนั้นผมขอให้ข้อสังเกตว่า ในการที่ท่านจะเปิดทางคำว่า "23" แต่ท่านก็มาเปิดบอกว่า เพื่อเป็นการที่ไม่ให้ชนเสียเที่ยว ก็ 18 บวกอีก 18 มันก็เป็น 36 เพราะฉะนั้นถ้าท่านไม่แก้ 23 ท่านจะแก้รถพ่วง สำหรับคำว่า "รถพ่วง" นี้ก็เอาให้อีก 18 กับ 18 รวม 2 คันชนครั้งเดียวมันก็จะได้เป็น 36 เหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าท่านเองเปิดช่วงว่างอย่างนี้ 21 ถึง 23 แต่คำว่า "23" นี้เป็นตัวรถ 10 ล้อยี่นะครับ มันสามารถบรรทุกได้ถึง 45 ตัน ที่นี้รถพ่วงมันยิ่งไปใหญ่เลยครับ 60 ได้ เขายินดีเสียค่าปรับครั้งเดียว เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านพิจารณาและแก้ไขไอ้ตัวนี้ด้วยว่า ควรจำกัดน้ำหนักด้วยแล้วก็ตัวระยะคือช่วงของรถ ซึ่งไม่มีขีดจำกัด สมมุติว่าช่วงยาวซึ่งเป็นเกือบ 100 เมตรอย่างนี้เราทำได้ไหมเพราะเราเติมคำว่า "ไม่จำกัด" นี้ เอาตรงมุมล้อยี่ ๆ ด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้นผมก็ขอให้ข้อสังเกตท่านด้วยว่า ท่านทำอะไรก็เสนอไปทางรัฐบาล แล้วก็อาจจะมีข้อผิดพลาดได้ครับ ขอขอบคุณมากครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าพูดกันมากมาแล้วครับ เอานิดเดียว เอาที่เอา

นายสนธิ ลิ้มลา (ศรีสะเกษ) : เอานิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สนธิ ลิ้มลา จากศรีสะเกษ ขอนิดเดียวครับ ได้ฟังกรรมวิธีการตอบมาแล้ว แล้วสมาชิกสอบถามกันแล้วนี้ กระทบเห็นว่าจะขอรองกรรมวิธีการนี้ด้วยละครับ จาก 23 ลงมาเหลือ 21 ตัน ถ้าตัดอันนี้ไม่ได้ กระทบเห็นจะยอมรับไม่ได้หรอกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมวิธีการ

นายบัญญัติ ทือเกาะ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานครับ เมื่อเป็นความต้องการของ

สมาชิกโดยทั่วไป เราในฐานะผู้แทนราษฎรด้วยกัน หัวอกอันเดียวกัน กรรมวิธีการไม่ขัดข้อง
 ครับ 21 ต้นครบ ยืนดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอแก้เหลือ 21 ต้นนะครับ

นายบัญญัติ ทือเกาะ (กรรมวิธีการ) : ครับ ผมขอแก้ไขเหลือ 21 ต้นนะครับ จาก

4.5

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : กระผม พิชญ์ แคนวงศ์ ส.ส.กาฬสินธุ์ เพื่อจะให้
 รายงานนี้ได้เสนอไปยังรัฐบาลได้โดยเรียบร้อยและมีคุณภาพนะครับ กระผมขออย่างนั้นะครับ
 กระผมฟังกรรมวิธีการหลายท่าน ท่านได้ชี้แจงต่อสภา ท่านบอกว่าที่รายงานของคณะกรรมการ
 ออกมาเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลสับสนไม่ประสานงานกัน เพราะ
 ฉะนั้นรายงานของคณะกรรมการจึงออกมาอย่างชนิดที่ไม่สอดคล้องกับสภาพของปัญหาข้อ -
 เสนอแนะ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าสภาจะปล่อยให้รายงานออกไปสับสน โดยที่คณะกรรมการ
 เองก็สับสนเหมือนกันกับหน่วยราชการก็คงจะไม่ได้ละครับ กระผมจะขออย่างนี้ได้ไหมครับว่า
 ถ้าหากว่ามันเกิดความสับสนอย่างนี้ ในข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการนี้ก็ควรจะต้องมีข้อ
 เสนอแนะของคณะกรรมการนี้ก็ควรจะต้องมีข้อ เสนอแนะ เขาด้วยว่ากรมต่างๆ ของหน่วยงาน
 ในกระทรวงต่าง ๆ นี้ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรม คมนาคม มหาดไทย หรือกระทรวงอื่นใดก็ตาม
 ที่มันเกี่ยวข้องกับบรรทุกเกินนี้ เขามีความไม่สับสนอย่างไร มีความไม่ประสานงานกันอย่าง-
 ไร ในรายงานนี้ก็จะต้องบอกด้วยว่าควรจะต้องให้รัฐบาลทำอะไร คณะกรรมการจะบอก
 ว่าที่มันเป็นอย่างนี้ก็เพราะว่าหน่วยงานสับสนไม่ประสานงานกัน แล้วจะปล่อยให้ละเหะไป
 อย่างนี้ สภาจะใช้ไม่ได้นะครับ กระผมคิดว่าอย่างนี้ ท่านประธานได้มองดูเวลา มองนาฬิกาขึ้นมา
 หลายครั้งกระผมคิดว่าเพื่อให้เรียบร้อยนี้กระผมอยากจะให้ทางคณะกรรมการรับข้อสังเกตจาก
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่ได้พูด ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องบรรทุกสูง เรื่องการไม่ประสานกัน
 เรื่องน้ำหนักที่ท่านกำหนดมา 23 และคุณสมบัติขอต่อรองเป็น 21 แล้วท่านก็รับนี้ก็กลับไปทบวน
 ใหม่ได้ครับ เพราะว่ามีข้อห่วงหึงของสมาชิกทั้งหลายท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์และจะทำให้
 รายงานของคณะกรรมการมีคุณค่า แล้วสภาก็จะได้อนุมัติให้ท่านได้นำเรื่องนี้เสนอรัฐบาล
 โดยไม่ได้ตะขิดตะขวงใจ กระผมเรียนด้วยความเคารพครับ และเพื่อรักษาบรรทัดฐานของสภา
 ผู้แทนราษฎรของเราเมื่ออันนี้เสนอไปแล้วนี้ ก็จะต้องให้มันได้ประโยชน์ และรัฐบาลเขา
 ฟังแล้ว เขาสามารถจะปฏิบัติได้กระผมขอเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับ เพื่อจะให้ท่านกรรมการได้
 สบายใจ อย่างเช่นท่านบอกว่าท่านอยากจะช่วยเหลือในการลดเศรษฐกิจของประชาชนผู้ประ-
 กองการใช้รถบรรทุกมาบรรทุกสินค้า ในข้อสังเกตของท่าน ท่านก็บอกแล้วครับว่าส่งเสริมให้
 ประชาชนใช้รถพ่วง เพื่อจะให้มันลดน้ำหนักลง ข้อ 1 นั้นมันก็เต็มแล้วครับ มันได้ความแล้วว่า
 ท่านจะส่งเสริมอย่างนั้นแล้วท่านยังมาเติมเข้าไปในข้อ 4.5 นี้ก็ว่าเพิ่มอีก 21 เป็น 23 ซึ่ง
 สมาชิกหลายท่านก็บอกว่ามันขัดกัน มันขัดกันอยู่ เพราะฉะนั้นเพื่อให้มันเรียบร้อย กระผมขอ

เสนอให้คณะกรรมการนี้ได้กลับเอารายงานของท่านนี้ไปทบทวนใหม่ แล้วมาให้สภาพิจารณาใหม่ กระผมคิดว่าถ้าหากว่ารับเอาข้อเสนอของท่านสมาชิกนี้ไปแล้วนี้ คราวต่อไปนี้ 5 นาทีก็ผ่านได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ

นายหอม ทองประเสริฐ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายหอม ทองประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง พรรคกิจสังคม กระผมได้ฟังมาเป็นเวลานานนะครับก็รู้สึกจะเห็นด้วยกับกรรมการ แต่ได้มีสมาชิกท่านหนึ่งได้เสนอว่าควรจะมีการกำหนดจำกัดอัตราบรรทุกประมาณ 18 ตัน ถ้าเป็นอย่างนี้กระผมเห็นจะยอมด้วยไม่ได้ กระผมอยากจะให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาดูนะครับ เพื่อความเป็นธรรม ผู้ที่จะได้รับความเดือดร้อนนั้นคือใคร ถ้าหากกำหนดอัตราบรรทุกเพียง 18 ตัน ผู้ได้รับความเดือดร้อนนั้นคือเกษตรกรครับ ท่านกรรมการได้ชี้แจงแล้วว่าปรากฏว่ามีการบรรทุกอ้อยถึงประมาณถึง 40 ตันนะครับ ทั้งรถทั้งอ้อยนี้ะครับหักน้ำหนักรถออกแล้วจะเหลือประมาณ 32 ตัน หรือ 30 ตัน 28 ตันนะครับ ซึ่งไม่เท่ากันทุกคัน ในการที่บรรทุกกันถึงขนาดนี้ก็เป็นการแบ่งเบาภาระให้แก่ชาวไร่อ้อย แทนที่จะเสียค่าบรรทุกอ้อยคันละ 120-130 นะครับ ในขณะที่ค่าบรรทุกอ้อยจะลดลงไป แม้แต่หัวมันสำปะหลังหรือพืชไร่อื่น ๆ ก็ตามนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าถ้าประมาณ 23 ตัน ตามที่กรรมการเสนอนั้นถูกต้อง ถ้าบรรทุกมากเกินไปแล้ว กระผมก็เห็นด้วยเหมือนกันว่ามันไม่ดีทำถนนเสีย และเป็นภาระเอาเปรียบในหมู่บ้านบรรทุกอ้อยด้วยกัน บางคันรถ 6 ล้อบรรทุกได้เพียง 17 ตัน ทั้งอ้อยและทั้งน้ำหนักรถนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไปโดน 30 ตันนะครับโดนประเภทนี้สักเพียง 10 กว่าคัน 20 กว่าคันนะครับ คิวต้องต่อไปอีกยาวนานทีเดียว เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ทางกรรมการนะครับ ลองพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ควรจะเป็นได้ไหมครับ 23 ตัน ถ้าเป็น 23 ตัน กระผมเห็นด้วย ขอสนับสนุนครับ ขอให้พิจารณาให้อย่างละเอียดถี่ถ้วนเถิดครับ เรื่องนี้กระผมขอฝากไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายศิริ หุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เฉพาะปัญหานี้ะครับ เราก็ได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วครับ แต่นั่นละครับ ท่านสมาชิกกระผมก็อยากจะขอความเห็นจากท่านในฐานะที่กรรมการ กระผมก็ได้เสนอไว้แล้ว และรู้ข้อเดือดร้อนทุกสิ่งทุกอย่าง แต่เมืองไทยนะครับ กระผมว่าแล้วรถอ้อยบรรทุกได้ถึง 40 ตัน 45 ตัน รถดินบรรทุกได้ครับ ดิน 19 คิวเท่ากัน 25 ตัน ล้ออีก 10 ตันเป็น 35 ตันครับแล้วนี่นะครับ ถ้าจะพุดกันแล้ว ท่านสมาชิกลองคิดดูครับ คุณถวิล จันทรประสงค์ อยู่ที่นี่ละครับ ไปดูที่สี่แยกปากเกร็ดนี่ครับ ในกรุงเทพฯ นี้ สี่แยกปากเกร็ดบรรทุกดินเต็ม ๆ นะครับวิ่งได้ครับ กรุงเทพฯ แต่นั่นละครับ มีเสียค่าเบี่ยงย้ายรายทาง และคุณถวิล ก็ไปดูกระผมจากบ่อดิน แล้วที่ลาดหลุมแก้วนี้ กระผมเห็นความทุกข์ของประชาชนอย่างที่ท่านบอกนั่นนะครับ รถดินทรายครับ พอเห็นกรรมการวิ่งหนี ทั้งแต่รถปีดประทุหมคครับ วิ่งลุยน้ำลุยท่าไป ต้องเรียกกลับมาว่าทำไม กลัวจะจับ

แล้วก็รู้จักอยู่ทุกวันครับ เวลานี้ไม่ต้อง ที่สนามบินท่านไปดูเถาะเย็น ๆ รถทรายครับ 20 คิว 19 คิวครับ ลองคิดซิคครับ เฉพาะคืนก็คิวหนึ่ง 1.3 ตันครับ ลองคิดดู ฉะนั้นปัญหาทุกวันนี้ครับที่มันเกิด กระทบเห็นใจที่จะให้ลด อยากจะให้ 23 ตัน สมาชิกก็คัดค้าน เราก็เห็น แต่ที่ถนนพัง ทุกวันนี้ไม่ใช่พัง 23 ตันอย่างที่ท่านว่า พัง 30 กว่าตัน 40 กว่าตัน รถแรกก็เช่นเดียวกันครับ ไปดูได้ครับจากท่าตะโกนะครับ อำเภوتاตะโก นครสวรรค์นั้น ของใครไม่ทราบ และรถไม่เมื่อ 2-3 วันท่านก็เห็นครับ สายบางปะอิน ชนเสียค่าเก็บเงินพังโครมว่าสูงเท่าไร กว้างเท่าไร กำลังรื้ออยู่ รัฐบาลไปมอง กระทบพุดนี้รื้อแล้วครับ เวลานี้รื้อทำใหม่แล้ว นี่ละครับ ปัญหาต่าง ๆ มันอยู่ที่เจ้าหน้าที่ทางคณะกรรมการนั้น ขอโทษเถาะทำงานอันนี้เสี่ยง-จนจะติดคุกติดตะรางกัน ก็เห็นใจคณะกรรมการ ก็อยากจะขอความท่านนะคิมา กระทบก็เห็นกับท่านด้วย แต่ที่ทำไป 23 ตัน 21 ถึง 23 ก็อยากจะให้สภานี้ละครับเป็นผู้ตัดสิน อย่างคุณหอม ทองประเสริฐ กระทบรู้ว่า เป็นประธานอ้อย หรือว่าเกี่ยวกับทางชลบุรีก็อ้อย ก็อยากจะให้ขนาดนั้น กระทบก็เห็นด้วย แต่นั่นแหละครับ ในสภานี้เป็นผู้วินิจฉัยครับ คณะกรรมการขอเสนอแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีท่านก็นั่งฟังอยู่แล้ว ท่านก็รู้ละเอียดแล้ว กรรมการ ก็มีปัญหาว่าเราจะส่งเรื่องนี้ให้รัฐบาลไปพิจารณาหรือไม่ครับ ขอนั่ง ๆ ก่อน เราจะส่งเรื่องไปให้กรรมการพิจารณาหรือไม่

(นายถวิล จันทรประสงค์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาไม่ได้พาดพิงอะไรมากนัก

นายถวิล จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : ขออนุญาตหน่อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอานิดเดียวนะครับ

นายถวิล จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ถวิล จันทรประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนนทบุรี ประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ที่ สิริ พุ่งทอง ได้พาดพิงถึงกระทบนั้น เรื่องปัญหาเรื่องรถบรรทุกนั้น กระทบคิดแล้วว่าด้วยความสัตย์จริงว่า เป็นความจริง บรรทุกเกินจริง ๆ และยิ่งกว่านั้นครับ ปัญหาเรื่องถนนพังนี้ละครับท่านประธาน ไม่ใช่ว่าเป็นปัญหาเพราะเรื่องเจ้าของรถบรรทุกนี้ทำให้พัง ตำรวจที่รักษาการนั้นก็ทำถนนพังเหมือนกัน และตำรวจยิ่งกว่านั้นนะตำรวจทางหลวงนี้ก็ทำถนนพัง รถบรรทุกก็ทำให้พัง อยู่ที่ถนนที่จะรักษากฎหมายหรือปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ ถึงแม้ว่าคณะกรรมการที่เสนอมาที่สภานี้เพื่อเสนอไปให้รัฐบาลนั้น กระทบคิดว่าถ้าประชาชนหรือตำรวจก็ดีหรือคนขับรถก็ดีถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว กระทบคิดว่าก็พังอย่างเดิมละครับ ถึงแม้ว่าแก้กฎหมายเป็น 23 ตันนั้นก็บรรทุกกัน 40 ตัน 30 ตันทุกวันนี้ครับท่านประธาน กระทบขอกราบเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นขอให้คนที่ เป็นประชาชนคนไทยที่อยู่ในประเทศนี้ให้ปฏิบัติไปตามกฎหมายด้วยครับ ถ้าไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ก็จับเข้าคุกไปเลย หมดเรื่อง ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมก็ขอมติที่ประชุมว่าควรจะเปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นควรจะเปิดการอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรจะเปิดอภิปรายกันต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ส่วนมากก็ให้เปิดอภิปรายกันต่อไปผมขอถามมติที่ประชุมว่า ในเรื่องนี้เราควรจะส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลได้ทราบและได้ประกอบการพิจารณาต่อไป หรือจะไม่ควรส่งไป

(ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านครับว่าอย่างไร

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ พรรคประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี ก่อนที่ท่านประธานจะถามมติของสภาแห่งนี้นะครับ กระผมก็ยังสับสนอยู่ที่ว่าทางท่านสมาชิกได้อภิปรายขอต่อรอง 23 ลงมาเหลือเป็น 21 ตามข้อ 4.5 นะครับ แล้วทางคณะกรรมการก็ลุกขึ้นมาตอบว่าน่าจะครับพร้อมที่จะถอนไปเหลือ 21 นี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ได้แก้กันหรือยังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ทางเจ้าหน้าที่สภาเขาแก้เองครับ ไม่เป็นไรครับ เขาแก้แล้วครับ แก้แล้วครับ ท่านผู้ใดเห็นควรส่งเรื่องนี้ไปให้รัฐบาลได้ทราบและพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรส่งไปให้รัฐบาลทราบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่มี ส่วนมากก็ให้ส่งไปให้รัฐบาลได้ทราบครับ มีอยู่อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ 21 ลงวันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2519 พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ก็มีแต่เพียงว่า ประกาศคณะปฏิรูปจะเห็นชอบกับกรรมาธิการหรือไม่เห็นชอบเท่านั้นเอง ก็เป็นเรื่องสั้นๆ เรื่องนี้กรรมาธิการซึ่งประชุมร่วมกันของวุฒิสภาก็ได้พิจารณากันมาแล้ว ก็อยากจะถามความเห็นท่านสมาชิกว่าจะเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการที่พิจารณาร่วมกันหรือไม่ เรื่องจะได้เสร็จไปครับ ผมก็ขอลาถามมติว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับที่ท่านกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ส่วนมากก็เห็นชอบด้วย ที่ไม่เห็นชอบด้วยไม่มีครับ ก็เป็นอันเห็นชอบด้วยจะได้ดำเนินการต่อไปครับ ขอปิดการประชุมวันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา 17.17 นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

สติมา คุ่มมงคล
 ภูษชงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 นนทลี จำปึกง
 สมศรี ใจอ่อนนุ่ม
 ชนิกา ศรีสมวงษ์
 เปรมจิต บุญหล่อ
 สรัญญา จันทรเรีย
 บังอร แก่นกุล
 บุญพา เผ่าสำราญ
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 สุจิตรา ทองมา
 เขาวเรศ นวลสกุล
 ประเสริฐ ปันสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 พัชรี ไชคำพา
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล

สุจิตรา ไกรบุบผา
 กรณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย คาวอุดม
 บุษราคัม สกลวารี
 ปราณี เอกรัตนากุล
 สุดคะนึง ศึกษาศิคม
 อนงค์ โต้ะประดับ
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 พัชนี คล้ายสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 กัลยา พิมพ์เสน
 พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สาคประดับ
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 เกษรา โทญจนาท
 ประภา วิริยะภีร์
 สุชาดา ภมระราภา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ปิยะณัฐ วัชรภรณ์
 ประสงค์ วงษ์สุนทร
 อีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
 ณรงค์ บุญสิทธิ์
 สำรวล มหิตธิบุรินทร์
 เชิดชัย เพชรพันธ์
 เอนก ทับสุวรรณ
 ชัย ชิดชอบ
 ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
 สุขุม เลาวัญศิริ

ตรวจแล้ว วันที่ 15 เดือนกันยายน พ.ศ. 2525
 สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ 1/2526 (สมัยวิสามัญ)
 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2526

(ลงชื่อ) บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร